

கல்கி

சென்னை

KALKI

29-12-1957

30

நவா
பெரிய

*so light
so refreshing...
so utterly lovely*

FACE POWDER MAX FACTOR HOLLYWOOD

It puffs on so easily, blends so perfectly... adheres so well, you'll really be amazed. Yes, the exquisite matching shades of Max Factor Hollywood Face Powder... its silky-soft texture and its airy lightness... offer you a truly new complexion sensation that will make you look lovelier... feel better, too.

Available at all Leading
Cosmetic and General Stores

GLYNIS JOHNS
In RKO'S
"ALL MINE TO GIVE"

SOLE AGENTS IN INDIA: SUNDAY ENTERPRISE PRIVATE LTD., MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA

Adya : 110

ஆரம்பம்

வேண்டாம் என்பதைத் தென்னகம்! (தலைப்புகள்) ...	3
நிண்டாட்டம்! (கார்ட்டூன்) விஜி ...	4
சமுதாய உடைமை கழகம் ...	5

கதைகள்

யானை விளக்கு	அகிலன்	19
தட்சதிரம் (போட்டிக் கதை)	ஆர். குடாமணி	43
காய்ந்தபின் கத்தலாயி	ஏ. கே. பட்டுசாமி	58
தெற்கத்தி வண்டி	வை. கப்பிரமணியன்	79
ஆண்டவனின் செவ்வம்	ரா. விழிநாதன்	89
எங்கே தேடுவேன்?	பூவத்சன்	97

கட்டுரைகள்

பவிரும் பாசனமும்	க. சத்தானம்	10
வினா சண்முகையடிவு	கங்கி	18
மேல் காற்று	பேராசிரியர் அ. சிவசாரங்கன்	18
வள்ளுவர் வாசகம்	ராஜாஜி	19
திருப்பாவை, திருகொம்பாவை	...	28
ஆறம் வளர்க்கும் கடிகர்	டி. கே. சண்முகம்—புத்தளேரி	51
தாட்டு வைத்தியம்	பூதமரி	55

பாலை மலை

விசித்திரச் சவங்கம்	வாழ்நாழா	62
மாயப் பத்து	ராஜி	64

"கல்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

ASP/GM-6

...மானேர்ஸ்
கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

யாதொரு
முயற்சியும்
பலனளிக்கவில்லை...

உள்ளதாத்தின் இந்த
சின்னத்தைக்

கவனியுங்கள்.

மீண்டும்
குழந்தையின்
புன்முறுவலை
கவனியுங்கள்

இதே ஒரு மானேர்ஸ் தயாரிப்பு

இந்தக் கவசம் உங்களைப் பாதுகாக்கிறது!

நூதனவையிருங்கள் !

இன்றைய கடை வியாபாரத்தின் விருத்திக்குரியது. கவசம் வேண்டாம் இந்தக் கவசம் உங்களைப் பாதுகாக்கும் என்பது வெளது சிலகன கேட்கவாம்? இதற்குப்பதில் பிச்சுக்கவாம். இந்தக் கவசம் உங்களுக்குப் பெரகான் புடவைகளைப் பரிசீலிப்பம் செய்கிக்கும். பெரகான் கிரைச் சீட்டுடன் பெரகான் பெட்டிகிலிருந்தே எடுத்தாலும், அது அசல் பெரகான் புடவைவாய் இருக்கும் என்பது நிச்சயமில்லை. அது அசல் பெரகான் புடவை என்பதற்கு அடைபாணம் தங்க திரைதில் PTM டிரேட் மார்க், புடவைவாய் இருக்கின்றதும் இடப்பட்டிருக்கும். அந்தத் தங்க ஓத்திலே இருக்கிறதா என்று பார்க்கத் தாருங்கள்.

புதிதில் எவ்வாறு கவசங்களும் ஒன்றுபோல்தான் இருக்கும். ஆனால் நிரந்தர கவசம் என்பது பயமுறை உத்தம்செய்து அளியவியல் தெரிய வேண்டும். நிரந்தர முறையே உத்தம்

செய்யப்படுவதும் இவ்விதிகே நேகன விலகாததுமான் மென்மைவான அசல் கவசவான் புடவைகளை பெரகான் தயாரிக்கிறார்கள்.

உங்கள் ஓடுகெடுக்கிறாயும், உதவினக் கிறாயும், தூக்கிதாழையக்குக்கச் சொத்துங்கள், அசல் பெரகான் வயலாமல் இது போலிகளை வாங்கி ஏமாளுமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

பெரகான்

கவசப் புடவைகள்

பெரகான் டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ்,
கோர்டி-பம்பாய், 13

மார்ச் 17
இதழ் 28

தமிழ்த்திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
நாயென்றுக்கும்பிடடி பாப்பா—பாரதியார்

தேவநாமம்
மார்ச்சு 14

வேண்டாம் என்கிறது தென்னகம்!

சென்னைசெனியாச சாஸ்திரி ஹாலிலும் கோகிலே மண்டபத்திலும் 22-ம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை இரண்டு முக்கியமான கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. தென்னாட்டில் அறுபவமும் புகழும் பெற்றவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றன!

நமது அரண்மனை நிர்ணயச் சட்டத்தில் 1965-லிருந்து இத்தியே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதை தேயர்கள் அறிவார்கள். இதன் பற்றிப் பரிசீலனை செய்யக் காலஞ்சென்ற பி. ஜி. கேர் அவர்கள் தலைமையில் நியமிக்கப் பட்ட மொழிக் கமிஷனில், டாக்டர் சுப்பராயனும் வங்கப் பிரதிநிதியும் தனியார் மன்ற யாவரும் 1965-லிருந்து இத்தி ஆட்சி மொழியாகலாம் என்று தீர்ப்புக் கூறி விட்டார்கள்! இந்தக் கமிஷன் யோசனையை ஆலோசிக்க இப்பொழுது மக்கள் சபை அங்கத்தினர்கள் கொண்ட கூட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பார்லிமெண்டரி கூட்டி, தனது யோசனையை இத்திக்குச் சாதகமாகக் கூறி விட்டால், அது பெயரளவுக்கு மக்கள் சபையில் வந்து, ஐனாதிபதியின் அங்கீகாரத்துக்குப் போய்விடும். ஐனாதிபதி அங்கீகரித்து விட்டால் 1965-ல் லரவேண்டிய இத்தி மாதிரம் 1958 லேயே பலப் பல வேஷங்களில் முடி மறைந்து ஆதிக்கம் செய்யத் தொடங்கி விடும்! ஆகவே, தென்னாட்டி அறிஞர்கள் ராஜாஜி, லி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர், மிர்லா இஸ்மெயில், எம். ரத்னசுவாமி, பி. டி. ராஜன், பி. கோதண்ட ராய் இன்னும் நூற்றுக் கணக்கான அறிஞர்களும் பல கட்டுவியினர்களும் சேர்ந்து இதுவரை விருத்தபடி ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று மிக முக்கியமான தீர்மானம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள்.

ஐந்தி ஆட்சி மொழியாகப் பட்டால் ஒற்றுமை குன்று நாடி யிளவுபட்டுப் போகும் என்று எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள்!

திக்கட்கிழமை காலை வெளிவந்த பத்திரிகையில் பஞ்சாப் சர்வகலாசாலையின் பட்ட மளிப்பு விழாவில் மத்திய உள்தாட்டிலாகா மத்திரி ஸ்ரீ பந்த பிள்வருமாறு பேசி யிருப்பதாகச் செய்தி வெளியாகி யிருக்கிறது.

"மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் சேர்ந்த ஒரு கூட்டியினர், ஐந்தியும் பஞ்சாயியும் மிக நெருங்கிய உறவு கொண்ட மொழிகள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இரண்டு மொழிகளையும் பஞ்சாயியுள்ள எல்லா மக்களுமே புரிந்து கொள்ளுகின்றனர். அதனானாறு சத வித வார்த்தைகள் இரு மொழிகளுக்குமே பொது. பஞ்சாயிக்கும் ஐந்திக்கும் வித்தியாசம் ஒன்றுமே கிடையாது எனலாம். பஞ்சாயி மொழியினால் ஐந்தி மொழி வளம் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே இவ்விருண்டும் இரட்டைச் சகோதரிகள். ஒரு நதியின் இரண்டு கிளைகள்."

ஆறும் பஞ்சாயில் எவ்வளவு ஆப்பாட்டங்கள் நடந்து வருகின்றன. எத்தனை பேர்கள் சிறை சென்றிருக்கின்றனர். பிரதமர் ஜவாஹர்லால் நேரு, இது மடமை என்று எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னார். பிடிவாதக்காரர்கள் கேட்கவில்லை. அவர்கள் வெறியிடித்துத்தான் இன்னும் அலைகின்றனர்.

இவ்வளவு சண்டையும் வித்தியாசமே வில்லாத இத்தி பஞ்சாயி மொழிகளுக்கு இடையில்தான்! ஆனால் இத்திக்கும் தென்மொழிகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல, முற்றும் மாறுபட்டவை! வார்த்தைகள், உச்சரிப்பு, இலக்கணம் முற்றும் மாறுபட்டவை.

மெய்யாசாயி என்னும் மெய்யாசாயி ஆகியவரும் மெய்யாசாயி என்னும் ஆட்சிமொழியாக இருக்கலாம் என்று தங்கம் வேலையையத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இது இரண்டு பேரட்டங்களாகப் பட்டம் திட்டாட்டமாகத்தான் முடியும்!

இந்த நிலையில் நிறித்த மெய்யாசாயி ஆட்சி மொழியாகும். நிறித்தமெய்யாசாயி மொழியாகப் பெற்றவர்கள், தென்னாற்கு மக்களின் இந்தி உச்சரிப்பைச் சம்பந்தமாக்கா? இந்தப் புறவர்கள் தென்னாற்கு மக்களின் நிறித்த எழுத்து நடைவழிச் சம்பந்தமாக்கா? 'இந்தியைப் படித்து விடுவோம்' மூலமேறி விடுவோம்; நாம் ஒன்றும் கஷ்டப்பட மாட்டோம்; என்று சில தென்னாற்கு மக்கள் என்னிக் கொண்டு கம்மாவியுப்பது மட்டும். ஒரு மொழியைப் புத்தகவதிக் நோக்கம் மக்களின் மனங்களை ஒன்றுபடுத்தவதற்காக அல்லவா?

நிறித்த ஆட்சி மொழியாகப் பட்டால், தேசத்தில் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்குப் பதிக் பிளவுகள் தான் ஏற்படும். ஒன்றுபட்ட உள்வாங்கிய வளர்ப்பதற்குப் பதிக் பிளவு பட்ட மனங்களை வளர்ப்பதற்குப். இதற்குப்பஞ்சாயி நடைபெற்று வரும் மொழிக் கவகரம் அனை மொழிய என்னுதும்.

இதுவரையில் வழக்கத்தில் இருந்து வந்த ஆங்கிலம் பெற்று மொழியாயினும் ஒற்றுமைக்குப் பெரும் சாதனமாக விளங்குகிறது. காஷ்மீர்விடுத்து கங்காருமரிவரை, படிக்கத் தெரிந்த மக்கள் அனைவரும் ஆங்கிலத்தில் பேசி எழுதி வருகிறார்கள்.

ஆங்கிலம் ஏற்பதில் நிறித்தமெய்யாசாயி மொழியாகப் பெற்றவர்களுக்கும் மற்ற மொழியைத் தாய்மொழியாகப் பெற்றவர்களுக்கும்

வித்தியாசமில்லை மெய்யாக இருக்கும்? இந்தியை அனை இந்திய அரசியல் மொழியாகிவிடும் இந்தியைத் தாய் மொழியாகப் பெற்றவர்களுக்குப் பெரும் கஷ்டமாக காட்டிய தாலும். 58 சத வித சூலத்தொகை குறை கூறக் காரணமாகும்.

அரசாங்க அலுவல்கள் இதனாலும் வெகு பெற்றிருக்கலாம் ஆங்கிலத்தில் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இவ்வுடம் ஆங்கிலத்தில் நடப்பதையும் தவறிக்வி எப்பித பெரிவோர் எவிக் ஒரோபித்த முடியு.

'மாரதம் போன்ற ஒரு தேசத்துக்கு அன்னை மொழி ஆட்சிமொழியாக இருக்கலாமா? இது நமது கௌரவத்துக்குப் பழுதில்லையா?' என்று கேட்கப்படுகிறது.

'காங்கேவெத்திக் இருப்பதிக் கௌரவக் குறைவு ஒத்துமிக்வி என்று நாம் சொல்லும் போது, ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருப்பதிக் என்ன கௌரவக் குறைவு வந்து விட்டது?' என்று ராஜாஜி பகருறை கேட்டிருக்கிறார். இதற்கு வாரும் பதிக் சொல்லவில்லை; சொக்கவும் முடியலாது.

பேராசிரியர் எம். ரத்னகராயி அவர்கள், 'எந்த மொழியை வைத்துக் கொண்டால் அரசாங்க அலுவல்கள் சரியாக நடைபெறும் என்று யோசிக்கும் போது, ஆங்கிலத்தில் தான் நல்ல நடைபெறும் என்று மிகத் தெளிவாகத் தெரிவித்து. அப்போது அதை விடுவானே?' என்று கேட்டார்.

அதோடு, உலகில் எத்தனாடும் செய்தறியாத அநிசெயத்தை நாம் செய்து காண்பித்திருக்கிறோம். 90 சதவீதம் மக்கள் படிப்பு வசதியை அறிந்திருக்கும் போது, நாம் அவர்களுக்கு போட்டுக்கொடுக்க வழங்கி மேற்கத்திய நாடுகள் அநிசெயக்கும் வகையில் அமைதியான மூன்றாம் தேர்தல்கள் நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நாம் ஆட்சி மொழி விஷயத்திலும் உலகில் எந்த நாளும் செய்தறியாத வகையில் ஒரு உலக மொழியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டாடக் என்று என்று கேட்டார்.

சென்னை அரசாங்கத்தார் தலீத்ஸியம் ஆகியவையும் இரண்டும் உடனே ஆட்சி மொழியாக இருக்கலாம் என்று சொன்ன உதவியுடையது இன்னும் பல சிதக்காண்கிறதான் வழி செய்கும் என்று சாஜாஜி கூறினார்.

சென்னை அரசாங்கத்தாரும் சட்ட சபையினரும் வாரியம் இத்தகை கட்டடங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்பிராயப் பேதலிகளாக இருக்கும்போது ஏன் தங்களுக்குள்ளே எடுத்து சாஜாஜி கேட்டார்.

பாரத அரசாங்கம் என்பது பல ராஜ்யங்களில் கட்டடசாலைகளாகும். ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் தனக்கு என்ன வேண்டும் என்று வற்புறுத்த உரிமை பிரிக்கிறது. நமது

சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாலும் வெளிப்படையாகச் சொல்ல என்ன பயத்தின் காரணமாகக் கூடுகிறார்கள்? கொடும் மக்களுடைய விருப்பத்தை வெளிவிடுவது அவர்களுடைய கடமை. மொழிப் பிரச்சனை மக்களின் அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் வெளிவிட்டாகப் பதவியில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்து விட்டது. நீக்கி விட்டு வாரியப் பதவியில் வைக்கப் போகிறார்கள்? துணுதிப்பதி ஆட்சியை ஏற்படுத்துப் போகிறார்களா?—இக்கேள்.

ஆகவே, பொதுமக்களாவது ஆங்கிலமே வேண்டும் என்று உறுதியாகச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. அப்படிச் சொன்ன விட்டாக சென்னை சர்க்காருக்குக் கட்சம் நீக்கி வேலை செயல் சென்னைப் பதவிக்கும், சட்ட சபையிலும் சீரமைந்திருப்பதால் வெள்கு வந்து திறநிறுத்த சென்னை மத்திய சபைக்கு வழிகாட்டியதாகும்.

இத்தியை அரசியல் மொழியாக்குவது நம் மூலதன மானவர்களின் எதிர்ப்பை வாய்மைப் பாதிக்கும் காரியம். தென்னாற்காடு மக்கள் தாங்களே கொண்டுப்பதில் பல மக்கள். காரியம் முடிந்த பிறகு விழித்துக் கொள்வது அறிவினமாகும்.

சமுதாய உடைமை ஊழல்

இங்குள்ளவர்கள் சமுதாய உடைமை வாகச் செய்தபோது, "நாம் போஷாசியாவை சமுதாயத்தை அமைக்க முற்பட்டு விட்டோம். காங்கிரஸ் அதை ஆவடி மகா நாட்டில் தீர்மானித்து விட்டது. அந்த வழி விடாதானே போவாக வேண்டும். இங்குள்ளவர்கள் தெரிய மயமாகிவருவது அதிக ஒரு படி!" என்று சர்க்காரும் சர்க்கார் தரப்பினரும் மிகுந்த தம்பிக்கையுடன் கூறினார்கள்! ஆனால் இப்பொழுது ஷேர் மார்க்கெட் குதாட்டக்காரர்களாகக் காண்கிறோம். இந்த இங்குள்ளவர்கள் போதுப் பணம் உபயோகப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

தேச நலனுக்காக உபயோகமாகும் பெருந்திட்டங்களை அமைக்கவா இந்தப் பணத்தைச் செலவழித்திருக்கிறார்கள்? இக்கேள்.

தனி முதலாளிகள், தனியப்பட்ட மூலதனங்கள் வரும் வரும்படியாகக் காண்கிறோம். இங்குள்ளவர்கள் பணம் ஒன்றாகக் கொடி ரூபாய் விரயமாகிப்பட்டிருக்கிறது.

போதுப் பணத்தை இங்குள்ளவர்கள் செலவழிக்கும் வகையில் நம் நாட்டில் தவிர வேறு எங்கெவா இல்லாத காரண முடியுமா?

இந்த விஷயத்தை மக்கள் சபையில் காங்கிரஸ் அக்கத்தினராக விதிரிக்கும் பெரோஸ் காத்தி அப்பயன்படுத்தினார். உதவாக்காரகம் பெயர் ஷேர்க்குக்காக இங்குள்ளவர்கள் பணம் கொடுக்கப்பட்டதாக அறிவித்தார்.

அவர் அப்படி அப்பயன்படுத்தி, அக்கத்தினர்கள் கேள்வி மேல் கேள்வி கேட்ட பிறகு, நிதிமந்திரி டி. டி. கே. விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தவதாகச் சொன்னார்.

நாமே செய்து விட்ட காரியத்துக்கு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தவது விடப்படலாம்.

தம்மூலதன போதுப்பு அவ்வ என்று கூறி, தங்களுக்கு வேறு வேலை செய்து வரும் பங்காண்டுடன் அனுபவம் பெற்ற இங்குள்ளவர்கள் தீர்வாக அதிகாரிகளின் மேல் குற்றம் சாட்ட முடியுமா! இதுவாரையில் ஒருதாளும் அவர்கள் இத்தகைய படுமோசமான ஷேர் விவாபாரம் செய்தது கிடையாது.

மக்கள் சபையில் இந்த இங்குள்ளவர்கள் இவ்வாறு விஷயம் அப்பயமானிவிருந்து, எவ்வதா பங்கு மார்க்கெட் அருது வழிவந்த நாம், பங்குகள் வாங்குவோரையே காணவில்லையாம். ஒரு வாரமாக இந்த நிலைமை நீடித்து வருகிறது. விவாபாரிகளெல்லாம் பங்குகளைச் சந்திக்கக் கண்டவென்று பார்த்து வருகிறார்கள். பங்குகள் விவாதம் எல்லாம் "தப தப" என்று விழுந்து வருகின்றன!

இங்குள்ளவர்கள் நிதியை ஏதேனும் உற்பத்தி ஆகியே போட்டு அதனால் தட்டாமாவிருந்து தாலும் மக்கள் வருத்தப்பட மாட்டார்கள். ஷேர் மார்க்கெட் குதாட்டத்தில் போட்டதான் குற்றமாகும். மத்தியசபைக் கேட்டாகம் அவர்களைக் கூட ஷேர் விவாபாரத்தில் இறங்கி விடுப்பார்களா?

சர்க்கார் எங்கும் மதிப்பு, மரியாதை வைக்க எல்லாம் மக்கள் அறிந்துவந்தனர். சர்க்கார் கார்த்தகத் துறையில் இறங்கினால் அது மோசடியாகத்தான் முடியும் என்று மக்கள் எதிர்த்துப்பட்டது. இந்த ஒரு சம்பவத்திற்கு நிரூபணமாகிறது.

இந்தப் பெருந்தகைப் பிரதமர் நேருவின் உதவியினாலும் விசாரணைக் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்துத் தகவல் போடுவதாலும், மக்கள் காணத்தெரிவிருந்து மறைத்து விட முடியுமா? இக்கேள் மத்தியதான் போதுமா?

வன் செவியோ நின்செவிதான்?

“பக்தியினாலே இவ் வவதத்தைப் பாவித்திட வேண்டும்!” என்று விரும்பினார் மகாவி பாரதிபார். அந்தக் காலமும் நெருங்கி வருகிறது.

ஆனால் சிலருக்கு பக்தியினால் ஏதாவதும் காரியம் சாதிக்க முடியுமா? ஏழுதாய்ப் புரட்டி உண்டாக்க முடியுமா? என்றெல்லாம் சந்தேகம் எழுந்துள்ளது! பக்தி மக்களை விடுகொண்டு எழச் செய்வதற்குப் பதில் மத்தமாக உணர்ச்சியின்றிக் கிடக்கவே துண்டுவிடுதல் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அனுபவம் வேறு.

வீரவியாழி, பக்தியினாலே உத்தப்பட்டு மாபெரும் சாம்ராஜ்யத்தை உதார்த்தான்; நம் நாளில் காந்திமகான் ராமநாதபுரம் செய்த, பாரத நாட்டில் மாபெரும் உணர்ச்சி வலி தட்டி எழுப்பினார். பாரத மக்களைச் சுதந்திர போருக்கு விடுகொண்டு எழச் செய்தார்! தெய்வபக்தி மாபெரும் கலைகள் வளர்த்திருக்கிறது! வானளையும் கோபுரங்களையும் சிற்ப சித்திரங்களையும் எழுப்பியவை தெய்வபக்திதான். சுதந்திர பாரதத்திலே கலையும் பண்பாடும் வளர வேண்டுமானால் தெய்வபக்தியும் வளரவேண்டும்!

இந்த பக்தியை வளர்ப்பதற்குப் பண்பை சம்பிரதாயங்களையும், பண்டுகளையும் திருவிழாக்களையும் ஏற்படுத்தி விடுக்கிறார்கள். அப்படியப்பட்ட அருமைபான திருவிழாக்களால் பாண்ட நோன்பு நோற்கும் இந்த மரக்கழி மாதம்!

**

**

**

**

இவ்விதம் அட்டைச்சித்திரத்தைப் பாசிப்பவர்கள், புத்தகத்தை உள்பே புரட்டிப் பாசிப்பார்களா என்ற சந்தேகம் நமக்கு எழுந்துள்ளது. ஆம், ஒவியர் மணிபம் வளர்த்துள்ள இந்த அட்டைப் படத்தின் அழகினாலே கண்ணையும் உணர்ச்சியையும் பறி கொடுத்த விட்டு நின்று விட்டால் நாம் அதிசயப்பட மாட்டோம்!

இவ்வளவு அற்புதமான ஒவியத்திக்கு வற்றுக்கண்ணாய் விளங்கிவது மணிவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருவெம்பாவலையின் முதற் பாடல்தான்.

மரக்கழி மாதம் விடியற்காலை வேலை. பெண்கள் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதி” யாக விளங்கும் சிவபெருமானைப் பாடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைக் கேட்டும் தலை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைக் கண்டு “உன் காது என்ன செவிடா?” என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் மற்றொரு நெருங்கி ஒரு விட்டிய் நடந்தது என்ன தெரியுமா? விட்டிய் பெண்கள் சிவபெருமானைத் துதித்துக்கொண்டு வந்த ஒலியைக் கேட்டதும் அந்த விட்டுப் பெண்ணின் உள்ளம் பொருமியது! விம்மி விம்மி நின்றது. மெய் மறந்து போய், ஞாபகத்திற் படுக்கையின்மீது விழுந்தான். அவன் இப்போது எதற்கும் பயனின்றிக்கிடக்கிறான். ஆனால் இந்தப் பெண்ணோ, என்ன அநிபாயம், இப்படித் தாங்குகிறாள்! இதையும் ஒரு பெண்ணுக்குரிய கட்சனையா என்று கேட்டுக்கொள்!

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருந்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாந்தத்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ, வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்த்தைகள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலியோய்
விதிவாய்க் கேட்டாலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து
போதார் அமனியின் மேல்நின்றும் புண்டியவன்
ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தான் என்னே! என்னே!
சுதேனம் தோழி பரிசுரலோர் எம்பாவாய்

காதலும் பக்தியும் உருக்களும் நிறைந்த பாடல்களை மணிவாசகப் பெருமான் அருளி விருக்கிறார். “திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்” என்பதற்குச் சான்றாக விளங்குகிறது இந்தத் திருவெம்பாவலைப் பாடல்!

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கிண்டி ராஜபவனம் —

காந்தி மண்டபத்தில்

டிசம்பர் 27-ந் தேதி வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

ஸ்ரீ பி. ராஜம் அவர்கள் துதி சிதங்கள் பாடுவார்.

நாகல்வர இன்னிசை, தக்கர்பாபா வித்தியாலய மாணவர்கள், சாரதா வித்தியாலய போதகமுறை பயிற்சிப் பள்ளி மாணவிகள் நூற்புயல்களும், கிடை பாராயணம், ராமநாத பஜனை

அருள் வாக்கு

மொத்தமுள்ள இருபத்தேழு நூத்திரங்களில் ஐந்தாம், சிவனா என்ற இரு நூத்திரங்களுக்கு மட்டுத் தான் தமிழில் திரு என்பதைச் சேர்த்துத் திருவாதிரை என்றும், திருவோணம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது தமிழுக்குள்ள ஒரு தனிச் செப்பு. திருவாதிரையைக் குறிக்கும் சிவனும், திருவோணம் குறிக்கும் விஷ்ணுவும் ஒரே பரமாத்மாவின் இரண்டு ரூபங்களே என்று தமிழர் உணர்ந்திருப்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது. எவ்வெதான் தமது பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சிவன், விஷ்ணு இருவருக்கும் கோயில்கள் கட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்திருக்கும். அதாவது சிவன் கோயில் வட மூக்கு திக்கிலும், பெருமான் கோயில் மேற்கு திக்கிலும் அமைந்திருக்கின்றன. விஜய வாடாவிலிருந்து, காஞ்சிமீர்வரை உள்ள ஒவ்வொரு சிவன் கோயிலிலும் விக்கத்துக்கு மேலே ஒரு பெரிய பாத்திரம் அடியில் ஒரு சிறிய ஓட்டைபுடன் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும். அந்தப் பாத்திரத்திலிருந்து தான் முழுவதும் விக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் சொட்டிக் கொண்டே யிருக்கும். தரிசனத்துக்கு வரும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குடத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து அந்தப் பெரிய பாத்திரத்தில் கொட்டுவார். ராமன், கிருஷ்ணன், அம்பிகை கோயில்களில்கூட ஒரு சிவனிலகம் இருக்கும். தரிசனத்துக்கு வருவோர் ஒரு குடம் நீரை சிவன் விக்கிரகத்திலிருந்து அபிஷேகம் செய்வாமை போக மாட்டார்கள்.

61 க்கோரா குகையில் மலைவக்குடைத்து பிராகாரங்களுடனும், கோபுரங்களுடனும் அற்புதமான கோயில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்ற ஒரு சிறியின் சாதனை அது. 'இந்தத் திருப்பணியை நான் செய்ததாக எண்ணவில்லை; இந்தத் தெய்விகச் சிலைகளைச் செதுக்குவதில், ஆண்டவனே எனது கரத்தை இயக்கியிருக்க வேண்டும்' என்று அந்தச் சிற்பி அக்கோயிலில் ஒரு கிலாசானம் செய்திருக்கிறார்.

ஒவ்வொருவரும் மனங்கழி மாதத்தில் விடிவற்காலம் எழுந்து ஆண்டவனிடம் மனத்தைத் திருப்பி, அவருக்குப் பூஜை செய்வதினோ, பணியை செய்வதினோ ஈடுபட்டால், எல்லாவிதமான கவிகளும், துன்பங்களும் மறைந்துவிடும்.

ஸ்ரீசங்கராச்சாரியார், காஞ்சி காமகோடிரிம்

சமூகநாட்டு மக்களுக்கு ராஜாஜியின் ஆசி

—கொழும்பு, டிசம்பர் 20உ

இங்காரம் பாரதத்தில் கலாசார நூதர் களாக எழும் வந்துசேர்ந்த ஸ்ரீமதி எம். எஸ். கப்பலக்யுமி அவர்களையும், கவி பத்திரிகை யில் அறிபரும் ஆசிரியருமான ஸ்ரீ சதா சிவம் அவர்களையும் உதராகமாக வரவேற்று உபசரிக்க நூற்றுக்கணக்கான தமிழகப்பர்கள் ரத்மலாரின் விமான நிலையத்துக்குத் திரளாக வந்திருந்தார்கள். மலர்மாலைகள் சமீதம் ஆண்டதும் பெண்களுமாக ஏராளமான மக்கள், விமானம் வந்து சேர்வதற்குப் பசு மணி நேரத்துக்கு முன்னதாகவே விமான நிலையத்தில் வந்து காத்திருந்தார்கள். விமானம் வந்ததும் வழக்கத்துக்கு மாறாக ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மிஷனின் சேர்ந்தவர்கள் 'கூட்டம்' தண்டவழி தாண்டி, விமானம் வரையில் சென்று ஸ்ரீ சதாசிவம் தம்பதிகளை வரவேற்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

ஸ்ரீமதி கப்பலக்யுமி வெளியில் வந்ததும் தூக்க மூடியாக அளவு ஏராளமான மலர் மாலைகள் அவருக்கும் ஸ்ரீ சதாசிவத்துக்கும் அணிவிக்கப்பட்டன. இவர்களைவிடும் அநேக தமிழர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் மலர்மாலைகள் அணிவித்து உபசரித்தார்கள்.

இவர்களைவிட வந்த இறங்கியதும் ஸ்ரீ சதா சிவம் தமது சார்பாகவும் ஸ்ரீமதி கப்பலக்யுமி சார்பாகவும் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஒரு செவ்வி விசுவாசமாக.

"நாளும் ஸ்ரீமதி கப்பலக்யுமியும் அழகான உங்கள் நாட்டுக்கு வர மதிப்பெய்தியிருக்கும். இது எங்களுக்குடைய மூன்றுவது விஜயம். ஏறண்டே இருமுறை உங்கள் நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறோம். போனந்த நாடத்தில் நினைக்கும் எழநாட்டுக்கு வேடி ராமநாதன் அழைப்பில் பேரிக் முன்பு ஒரு முறை இங்கு வந்தோம். அந்ந உங்கதும் அந்ந கிளைகளை ஏற்படுத்தி

அரும்பெரும் சமூகத் தொண்டாற்றி வரும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் அழைப்பில்பேரிக் இப்பொழுது உங்கள் நாட்டுக்கு வரும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இத்தாட்டு மக்களுக்கு நான் ஒரு செவ்விவை அளிக்க விரும்புகிறேன்" என்று சொல்லி ஸ்ரீ சதாசிவம் ராஜாஜியிடமிருந்து கொண்டு வந்த சிழக்கண்ட செவ்விவை அளித்தார்.

"நாம் மிகவும் கடிதமான காலத்தில் வாழ்ந்திருக்கிறோம். உங்கள் ஆபத்தான இடமாகி விட்டது. இத்தகைய நிலையில் பொருமைக்குடும் கட்டிச் சண்டைகளுக்கும் இடமளிக்கக் கூடாது; அதற்கு இது காலம் அல்ல. ஸ்ரீமதி சதாசிவம் கப்பலக்யுமி அவர்கள் இவர்களை ராமகிருஷ்ண மிஷன் கந்தாபனத் துக்குப் பாடி உதவப் போகிறார். அவருடன் செல்லும் ஸ்ரீ சதாசிவம், இவர்களை மக்களுக்கு என்னிடமிருந்து ஏதாவதும் ஆடு வேண்டும் என்ற விரும்புகிறார். இவர்களை மக்களுக்குப் பெருமை வாய்ந்த தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஆசிரிய இவர்களை மக்களுக்கு போசனை உத நாள் நினைக்கக் கூடாது. இவர்களை யுடன் நாள் கொண்டுருந்த பழைய தொடர்பு களும், நேரமும் சிவவார்த்தைகள் சொன்னும் இவர்களை மக்கள் தவறும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்ற நுணர்ச்சி அளித்தேற்றன.

இவர்களை, சிவனார்—தமிழர் சண்டை போன்ற எக்காச் சிவனவற் சச்சரவுகளை மறத்துவிட வேண்டும்என்பித எண்ணிப்பும், புத்த மதமும் கைய மதமும் நன்றாகத் தழைத் தொக்க வேண்டும், இவர்களை வளப்பு மிக்க நாடு, அந்த மக்களும் மன நூற்றுமையொரு வாழ்த்தாக அம்நக்கு அழகு செவ்வாத போனாகும், புனிதமானவற்றுக்கு மதிப்பும் பக்தியும் செலுத்தும் பண்பு ஒங்கட்டும். அந்தப் பண்பு மக்கள் நேர்மைமலர் பாணை யின் வாழ்த்துடன் புரிவட்டும்!" — ரஜனி

ஸ்ரீமதி எம்.எஸ்.கப்பலக்யுமி அவர்களையும் ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களையும் வரவேற்க ரத்மலாரின் விமான கூடத்துக்கு வந்திருந்த மக்கள் கூட்டம். போட்டோ: கே. வி. எஸ். வேலகன்

டிசம்பர் 27உ முதல்

சென்னை
கெயிடடி
பிரபாத்
சரஸ்வதி

மற்றும் தென்னுடங்கும்

ரவி புகாடகம்மன்

பாக்கியவதி

டைரக்டர் : பிரசாத்

தயாரிப்பு...

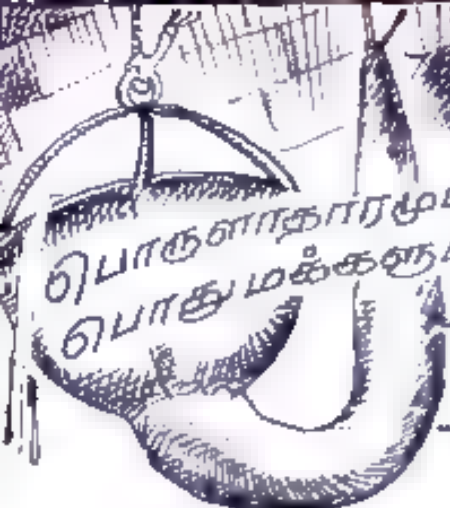
A.C.பிள்ளை

கதை, வசனம்

ரா. வே

Elegant

பூரண விளையாக உரிமையாளர்கள் : மதுரை நிலம்ஸ், மதுரை

பொருளாதாரமும்
பொதுமக்களுமும் [4]

பயிற்சலம் பாசனமும்

— க. சந்தானம் —

விவசாயம் நாட்டின் சிதாஞ்ச நிலைமையையும், நீர்வளத்தையும் பெரிதும் பொறுத்திருக்கிறது. மீதமான சிதாஞ்ச நாடுகளில் அதிக ஜலம் தேவைக்கிடும். தவிர அங்கித தேசங்களில் மழை ஒரு காலத்திக்கு சிரவம் வரல் பெய்து விடாமல், எங்கு மாதக்களிலும் நிரந்திர பெய்திடுதல், பாசனத்தின் விவசாயமோ அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் மாசிகாவத்தை அனுசரித்த அதன் சிதாஞ்ச நிலக்கு ஏற்றவாறு செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தியாவில் எங்குப் பாசனத்திலும் ஏற்றக் மே, ஜலக் மாதக்கள் எருமையான கோடை காலம், பல் பாசனங்களில் உஷ்ணம் 45° சென்டி டிரெட் (113° பாசனத்திட்டு) வரைவிக் உபருகிவருதல், தென்மேற்கியாவில் சிறிது குறைவாக இருப்பினும் நீராவியின் அளவு அதிகம் இருப்பதால் விவசாய அநிமோலி உஷ்ணம் சிலக் முடியாமல் போய் விடுகிறது.

ஜலம், ஆகக் கு மாதக்கள் பாசனத்தின் பெரும்பாசனத்தின் மழை காலம், ராஜ்யவாரி பாச மழை காலமும், மழையின் அளவும் பின் வருமாறு:

ராஜ்யம்	மழை காலம்	(அக்டுஸம்) அளவு
ஆந்திரப் பிரதேசம்	ஜூன்-செப்டம்பர் வரை	30-40
அஸ்ஸாம்	மே முதல் செப்டம்பர் வரை	100-105
பீகார்	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை	35-55
பம்பாய்	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை	20-100
கேரளம்	ஏப்ரல் முதல் அக்டோபர் வரை	80-100
மத்தியப் பிரதேசம்	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை	37-52
மதராஸ்	அக்டோபர் முதல் டிசம்பர் வரை	25-35
மகாராட்டிர	ஜூன் முதல் அக்டோபர் முடிய	30-45
ஒரிஸ்ஸா	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் முடிய	50-50
பஞ்சாப்	ஜூன் முதல் ஆகஸ்டு முடிய	17-28
ராஜஸ்தானம்	ஜூன் முதல் ஆகஸ்டு முடிய	15-30

உத்தரப் பிரதேசம்	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் முடிய	30-50
மேற்கு வங்காளம்	ஜூன் முதல் செப்டம்பர் முடிய	80-85

மழையையும், சிதாஞ்சத்தையும் அனுசரித்த தானியங்களும் பரிசாகின்றன. பஞ்சாப், ராஜஸ்தானம், உத்தரப்பிரதேசம் கொதலம்பிரதேசங்கள், பீகார், வங்காளம், ஒரிஸ்ஸா, ஆந்திரப்பிரதேசம், மதராஸ், கேரளம், தென்பிரதேசங்கள், மீதப் பிரதேசங்களில் கோளம், கம்பு, மேற்கு முதலிய புதுசை தானியங்களே பெரும்பாலும் உற்பத்தியாகின்றன. இந்தியாவின் வத்திய பாசனத்திலும் பஞ்சாபிலும் பருத்தியும் பருப்பு வகைகளும் மிருதியாக உற்பத்தியாகின்றன. சைக் வங்காளம், அஸ்ஸாம், பீகாரில் பரிசாகின்றன. தேவிலை அநிமோல அஸ்ஸாமிலும், டார்ஜிலிங், உதகமண்டலம் முதலிய மலையப் பிரதேசங்களிலும் உற்பத்தியாகிறது. தென்கால் மிருதியாகக் கேரளத்திலும், சென்னை, பம்பாய், வங்காளத்தில் மீதமாகவும் விடக்கிறது.

இந்தத் தேசத்தின் மழை சிரவடியவாகக் கொட்டி விடுவதால், பெரும்பாலான ஜலம் சமுத்திரத்தின் வடித்த விடுகிறது. அதைக் கடியவாரியை சேயித்து வைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் முக்கியமான வேலைவாகும். ஆந்திரத்திலுள்ள எங்கும்கள், ஒரிசன், குவர்கன், மைசூர்ன் ஆங்காவது அமைக்கப்பட்டு நீர்ப்பாசன ஏற்றங்கள் பண்டைக் காலத்திலிருந்து வைகாசப்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் மாணுவாரிபாகவே இருக்கின்றன, தற்சமயம் 100-க்கு 15 வீத நிலங்களுக்கே நீர்ப்பாசன வசதிகள் உண்டு.

விவரம் ஸ்ரீ ஜோஷ்யாஜுது அவர்களின் தீவரநினைவு தடந்த விவரணாதின இவ் குடைய விவரம் கச்சோடு முதல் முதலாக தடைபெற்றது. அந்தக் கச்சோடுயில் கோட்ட காரன் பெரிதும் தனித்தபு பாராட்டினார்கள். அந்நின்று கவிஞர் அவர்களுக்கும் அகிலை வையலிதும் இவ் குடைய கச்சோடு அகிலை தடைபெற்றது பிற்பகல் அடைபதி தொடங்கினது.

வகையில் ஸ்ரீ சி. எஸ். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஸ்ரீமதி சண்முகவேலு அம்மாநின் பாழ்க்கைத் துணைவர் ஆனார். இவர் சந்தைக் கிணரில் ஆர்வம் உள்ள பரம ரஸிகர். இவர் அளித்த உற்சாகத்தினால் ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயின் புதுப் மேலும் பரவியது. தஞ்சை, திருச்சி, திருச்செல்வையி, ராமநாதபுரம், சென்னை முதலிய இடங்களில் இவருடைய கச்சேரிகள் அதிகமாக நடத்தின.

காமநாடில் அச்சமையம் வீணை பணி உபயந்தா, செஷன்ஸ் ஆலையர்கள் பிரசித்தமான வித்வான்களாக விளங்கினார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீமதி சண்முகவேலு அம்மாநின் வீணை வாசிப்பை அபகரிக்கேட்டு மதித்தார்கள். இவர் வீணை வாதிடப்பதற்குக் கையாளும் முறைகளையும், இவருடைய வீணை நாகத்தில் இவ்விருவையும் அவர்கள் பெரிதும் பாராட்டினார்கள்.

ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயின் குழந்தைப் பிராயத்தில் இவருடைய வீணை வாசிப்பைக் கேட்டு ஆர்வம் தருகின்றோடுகாவல் ஸ்ரீ விருக்ஷம் வர் அவர்கள் இவர் வீணைமாதக் கச்சேரி செய்கத் தொடங்கிய பிறகுமே கேட்டுப்படி நேர்ந்தது. அப்போது அவர் ஆர்வம் பாராட்டியதுடன் திருப்பி அடையவில்லை. ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயின் விதிகத்திதாமையச் சொற்பத்திற்காகக் கருணமயான சோதனைகள் நடத்தினார். ஏனென்றால் ஒன்று போக தொனிக்கக் கூடிய சம்மீகரணம் அளவிய அபரவி—முள்ளி, தாயி—தர்பார், ஆரபி—தேவனாத்தார் ராகங்கள் அருத் தருத்த வாசிக்கச் செய்தார். அய்யாவேண்ட ராகத்தான்கள், சங்கம் ராகம், மத்தியம் ராகம் பல்லவிகளும் வாசிக்கச் சொல்லிக் கேட்டார்.

இந்தப் பரீட்சைகளி ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயு நெத்த முறைகளில் தேறிக்கைக் கண்டு பரிபூரண திருப்பி அடைந்தார். இவருடைய சந்தை விதிகத்தி திறமையை அந்த மகா வித்வான் பெரிதும் பாராட்டியதுடன் சேரமுதாட்டிய சந்தை ரசிகர்கள் யிருந்த பல ஊர்களிலும் இவருடைய வீணைக் கச்சேரி நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்.

திருக்ஷோடியாவல் விருக்ஷம்வர் தம்முடைய காலத்தில் சந்தை உலகத்தில் இவ்வயதிர பெருமைபுடன் விளங்கியது அவ்வரும் அறிந்ததே. சந்தைக் கிணரின் மேல்சாரைய நிலாட்டியுயிதம் யிகவும் கண்டிப்பான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தவர். அத்தகையவர் ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயின் வீணை வாசிப்பைப் பெரிதும் மதித்துப் பல இடங்களிலும் கச்சேரி வைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்தார் எங்கும், அந்த சந்தைம் எவ்வளவு உயர்தரமான வீணை யென்றும் எப்பதற்கு வேறு அத்தாட்சியெ வைக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீமதி சண்முகவேலுயு சென்னைக்குச் சென்றிருக்க ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இவருடைய வீணை வாசிப்பை வீணை தன்மமாக் கேட்டுப் பரவாமடைந்தார். “என்னைப் போக நீயும் சந்தைக் கிணர்த்துத் தொண்டு செய்த சர்வமுகங்களிலும் அடையாய்; தக்க சந்தை ஞானமுள்ள குழந்தைகளைப் பெறுவாய்!” என்று வாழ்த்தினார். திறந்த உலகத்தாடன் வீணை தன்மமாக் கூறிய வாழ்த்து அற்புதமாகப் பதித்தவிட்டது.

யந்திருது பிரசித்தி பெற்ற வீணை வித்வானுயி வித்யநகரம் வெங்கடரமணதாஸர் பல விவத்த பிராமணிகள் திறந்திருக்க

மேல் காற்று

பேராசிரியர் அ. சி. நிவாசராகவன்

இலக்கியச் செல்வம் 48

இறுப்புதிர் காலம்.

செயல்வி என்ற ஆய்வுக் கவிஞர் வெளிப்பிசே நோக்கினார்.

'ஒ' என்று இரைந்து கழன்றது மேல் காற்று. வானமெங்கும் நிகறந்து விசை போதியும். அது கண்ணித் படாமல் கரந்து நின்றது. மரங்களின் பேலாட்டத்தில், பழத்து உதிர்ந்த சருகுக் குவியல் குவியலாய்ச் சிதறி ஓடியதில், காற்றின் வேகம் தெரிந்தது. இந்த வேகம் தாக்காமல் உலாற்ற விழுந்த இலைகளித்தான். எக்கலை வண்ணம்! மஞ்சள், கறுப்பு, சோடை வெள்ளை, இரத்தச் சிவப்பு, எத்தனை நிறங்கள்! உட்குக்கடங்காத பேராற்றலாய், இறுப்புதிர் காலத்தின் தெழுநீராய் அடித்தது காற்று. சருகுகள், தொழுதோய் பிடித்து அழிந்த இலைக் குவியல்கள், துள்ளித் துள்ளி, காற்றின் பிடிப்பினை வெறி பிடித்தவைபோலப் பறந்தன.

இவற்றைக் கண்டான் அந்த ஆய்வுக் கவிஞர் செயல்வி. கண்ணியே தென் படாமல்- ஆனால் எதிர்க்க முடியாத பெரு வளி மையாய்ச் சுழலும் காற்றை அடைந்தான்:

உட்குக் கடங்காத மேல் காற்றே!
இறுப்புதிர் காத்தின் உயிர் ஓடுதே!
கண்ணித் படாமல் கரந்து விசை உன்னைக் கண்டு

உலாற்ற இலைகள் ஓடுகின்றன.
எத்தர் வாரிவின் மூல், புற மூங்குக்கு ஓடும் பேய்களைப் போல,
உங்குள், இலைச் சருகுகள் ஓட்டம் பிடிக்கின்றன.

உட்டல் உட்டலாய்,
மஞ்சள், கறுப்பு, சோடை, இரத்தச் சிவப்பு,
எத்தனை எத்தனையோ வண்ணப் பழுப்புக்கள்,

தொழுதோய் பிடித்துப் போத சருகுகள் சிதத் ஓடுகின்றன.

இதைப் பார்த்த கவிஞர் அக்க, காற்று ஒர் அழிக்கும் - எக்திவாகத் தோன்றுகிறது. நம் பாரதியார் எழுதவில்லையா?

வாயு கொடியோல், அவன் குதூக
அவனுடைய
ஒரு அச்சம் தருவது.

என்று 'காட்சி' என்ற உரைநடைக் கவிதைமீல், பாரதியார் பேசியிருப்பாரா? காற்று ஒரு சங்கராஸூர்த்தி, அழிப்பவன் என்று இங்கே பாரதியார் கூறுகிறாரே, அதை எடுத்து ஆக்கெல் கவிஞன் ஷெல்லிக்கும் உதயமாகிறது. அவன் என்னு றிருள்: 'ஆமாம், காற்று ஓர் அழிக்கும் சக்தி என்பது உண்மைதான். ஆனால் அது மிகக் குறைவாக அழிவினால்தான் அல்லவா புதிய உலகம் தீர்மானமாகிறது! செத்த குப்பையை, வலிமையற்ற பொருளை, காற்றுத் தேவன் அகற்றுவதால் அல்லவா, புதிய உயிர் தோன்றுவதற்கு இடம் கிடைக்கிறது? இல்லாவிட்டால் உலகம் பிணக்காகு ஆகிவிடாதா?' இப்படியான என்னும் கவிஞனுடைய காட்சியில், காற்றுத் தேவன் அழிப்பவனாக மட்டுமேயில்லை, காப்பவனாகவும் தோன்றுகிறான்:

காற்றே, நீ நோக்கி நீக்கியும்,
நீரு ழுகத்தினை நீக்கியும்
மாரிக் காவத்தின் இருப் பாயனுக்கு
நீ எதிர்த்து செங்கியும்,
அங்கே, ஒங்கொரு விதையும்,
அதனதன் சங்குபிரிவி,
பிணம் போல் அகைவந்தக் கிடக்கின்றது,
பிறகு,
நீய் வசத்தம் என்னும் உன் தங்கை

வருகியும்,
கனவில் ஆழ்த்து உறங்கும் மனமங்கும்,
அவன் னாதுகின்ற காவத்தின் ஒளி,
விதாசன் கன் பிழக்கின்றன.
முகங்கள் அரும்புகின்றன;
மத்தை மத்தையாய், உங்குப் பருக,
உன் சகோதரி அவற்றை ஒட்டிச் செங்கியும்,
உயிர் துடிக்கும் மனமந்தாய், மனத்தாய்,
குந்தம், மெய்யும், உறங்கும் தாய்புகின்றன.

பாயல் - படுக்கை. வாயல் - காற்று ஒலிக் கின்ற ஒரு வகை வரத்தியல்.

ஆகவே, காற்றினால் ஏற்படும் அழிவு, ஆக்கத்துக்கு இடம் படைக்கின்ற அழிவு. காற்று அழிப்பவன் மாத்திரம் இல்லை, அவன் காப்பவனும்கூட என்பது கவிஞ னுக்குத் தெரிகிறது. அவன் காற்றை அழைக்கிறான்:

எங்கெங்கும் கட்டுக்கடங்காமை அரை
கின்ற ஆற்றமே!
அழிப்பவனே, உரிப்பவனே!
காற்றே, கேள், இதைக் கேள்!

எதைக் கேட்பதற்கு, காற்றை அழைக்கிறான் இந்தக் கவிஞன்? அதைச் சொல்லுவதற்கு, கவிஞனுடைய மனம்

காற்றுத் தேவனுடைய பராக்கிரமத் தைத் தொடர்ந்து செல்கிறது:

பாரதியார் இயற்றிய 'காட்சி'யில் வரும் மேல்க் கண்ட அடிப்பொருள் ஒப்பீட்டும் பாரும்:

"காற்றே உயிர், அவன் உயிரின் அழிப்பவன்,
காற்றே உயிர், அவன் உயிரின் அழிப்பவன்."

வானமும் கடலும் பின்னிப் பிணைகளில் இருந்து, மேகத் துணுக்குகள் வாடி வதம்பிய இலைகளைப் போல் பொல பொலவென்று உதிர்ந்தின்றன. இவற்றை உதிர்ந்த காற்று வெள்ளமாகப் பொங்கு கிறது. இந்த வெள்ளத்தில் அடிபட்டு, மக்களான தொடு வானத்திலிருந்து, வானத்தின் உச்சி வகையில், மேகங்கள் தாவுகின்றன, புயலின் கூத்தவாய். இரவு வருகிறது, இருண்ட சவக்குழி யாக அமைகிறது. இதற்கு மேகக்கரை வேல்கிறது காற்று. குழிக்குள், சாகும் வருஷம் சாப்பத்து கிடக்கிறது. அதன் மரண சீதம் பாடுகிறது காற்று.

இது ஒரு காட்சி:

இன்னொரு காட்சி:

மத்திய தரைக்கடல் வெளித் கனவில் அழுத்திக் கிடக்கிறது. எங்கே ஒரு காலத்தில், கரையில் விளங்கிய மானினைகளும் கொபுரங்களும், தன் நில மாரியில் நிழலாடிய வித்தையை, கனவிலே கண்டு நினைவு பெறுகிறது உறங்கும் கடல். காற்று வந்து, கடலைத் தொட்டு எழுப்புகிறது.

இன்னொரு காட்சி:

காற்றுத் தேவன் வருகிறான். அவன் போவதற்கு வழிவிடுகின்ற மூன்றாயில், அதனாற்றிக் மகா சமுத்திரம் தன் அலை களை உயர்த்தி, நீண்ட தெரும பக்கை களை அமைக்கிறது. காற்றுத் தேவன் குரலைக் கேட்டதும், கடலின் ஆழத்தில் மலர்ந்த கொடிகளும், மலர்களும், செறு படித்த வனமும், சரேவெனப் பவந்து, தடுக்கமுற்றுக் கலக்கி, தம்மைத்தாமே மோதி அழித்துக் கொண்டு, முகம் வெளிர்த்துச் சரிகின்றன.

இக்காட்சிகளை, தன் மனத்திலே கண்டான் ஷெல்லி. கன் மூன்றே, ஒங்கி அதிலும் காற்றை அழைத்து, 'காற்றே, அழிப்பவனே, காப்பவனே, இதைக் கேள்' என்கிறான், தொடர்ந்து, காற்றின் காதிப் பேசுகிறான்:

காற்றே, நானும் உன்போல் இருந்தவனே!
அடங்காத நெஞ்சுத்திரும், உயர
கோத்திரும்,

பெருமிதத்தும், வன்மையுமும்,
உன்போல் இருந்தவனே.

ஆனால் இங்கே
காற்றின் மனமும் பாரிசங்கு
கெனைத் தனைவிட்டு ஒடுக்கிவிட்டது.

இதைப் புதிது சொல்வதற்கு, ஷெக்ஸ்பியர் பற்றிச் சிறிது தெரிந்து சொன்ன வேண்டும். ஷெக்ஸ்பியர் ஒரு தீவிரமான இலட்சியவாதி; புரட்சிகரமான பல கொள்கைகளை அவன் அழுத்தமாகத் தம்பி ரூன்; இப்போது நம்மிடையே வழங்கி வருகின்ற மூலையில் சொல்லப்படுகாலும், அவன் ஒரு 'புரட்சிக் கவிஞன்'. பழக் காலத்துச் சமூகக் கோட்பாடுகள் ஒரு காலத்தில் தன்மை மீறினதற்குக்களாம். ஆனால் அந்த நன்மை ஒப்பந்த பிரகடம், அடிநிலையிடாமல், அவற்றுக்கு அடிமை பாய் நிற்றின்ற கோழைத்தனமே மனித வாழ்க்கையில் முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டை என்று ஷெக்ஸ்பியர் புறத்தினான். 'ஏதோ கைத்தலக்காரன்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் வழியே சென்றது ஆக்கிய சமூகம். தன்னுடைய கொள்கைகளை தடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, ஷெக்ஸ்பியர் முயற்சி. உடனே சமூகம், அவனை விவக்கி முற்பட்டது. இதனால் ஷெக்ஸ்பியர் வருத்தினான். தன்னைப் பிரி தூற்றினாரோ என்று அவன் கவலைப்பட்டான். இங் களவு அவதூறுகளுக்கு ஆளாகிவிட்ட தன்னுடைய பாடங்களுக்கு இதனால் மதிப்புக் குறைந்து விடுமோ, 'தான் கண்ட இலட்சியங்களை மக்கள் ஏற்காமல் இருந்து விடுவாரோ' என்று எப்பதுதான் அவன் கவலை. எங்ஙனவு கதந்திரத் தோடு இலட்சியங்களை நாடிச் சென் றான், அவற்றைப் பாடினான்!

இப்போது சமுதாயத்தின் எட்டித் தட்டலும், எட்டுப்பாடுகளும் தன்னைவே விவக்கிவிட்டனவே!

இந்த மேய்காற்றைப் போக இருக் கப்பட்டாரா? இருந்தவந்தானே! இப் போது...இப்போதென்ன...

எனம் என்னும் பா விரங்கு
என்னைத் தன்விட்டு ஒழிக்க விட்டது.

ஆகவே காற்றிடம் முறைவீடுகொள் :
நீ துக்கி எரித்து வினவாடும் எதம்பே
இஃயாய் மட்டும் தான் இருந்தாக்.
உன்னுடன் பந்தி சென்றும் சென்றாய்

இருந்தாக்.
உன் எவையெய்த் தாங்க முடியாமல் தீண்டி,
அதே பங்கு கொண்டு,
கயேக்காயில் உனக்குமட்டுமே தாலும்

உடல் அஃயாய் இருந்தாக்...
என் வேதனையைச் சொல்லி உன்னோடு
யங்குட மட்டென்;

அஃயெய் போல், இஃயெய் போல்,
மேகத்தைப் போல்,
என்னையும் துக்கி உயர்த்தி நீ.

கடையாதே...
வாழ்க்கையில் முப்பதில் சிறுத்தேன்;

குறைந்த விலையில்

நேருஜியின் நூல்கள்

✽

சுய சரிதை

(AUTOBIOGRAPHY)

தமிழாக்கம் :

ஸ்ரீமதி ஜயா அருணாசலம், B. A.

முதல் பாகம் ஸிற்பனையாகிறது

360 பக்கம் விலை ரூ. 2/-

தயாரிப்பு ரூ. 3/- வி. பி. பி. இலங்கை

இரண்டாம் பாகம்

14-1-58-ல் வெளிவரும்

✽

உலக சரித்திரம்

(Ulimpas Of World History)

தமிழாக்கம் :

ஸ்ரீ ஓ. வி. அனகேசன்

வினாசிக வெளியரும்

✽

நான் கண்ட

இந்தியா

(DISCOVERY OF INDIA)

தமிழாக்கம் :

ஸ்ரீமதி ஜயா அருணாசலம், B. A.

தயாராகிறது

✽

புகன் (இந்தியா) பிரிசுலேட் லிட்.

த. பெ. என் 1803

135, பழங்காரத் தெரு &

64, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1

இரத்தம் செட்டி அழிக்ரேன்:

ஆயினும், ஒரு காலத்தில் உடம்போல்

இருந்தனவே !

சமுதாயச் சிவையின் அகப்பட்டுக் கால விலங்கால் கட்டுண்ட கவிஞரின் விட, மேல்காற்றின் வலிகமையின் பங்கு கொள்ளும் இவையும், மேலும், அவையும் ஜீவசக்தி நிரம்பியவை என்று ஷெல்லி எண்ணினான். என்னவோ !

சோடுவன்று, ஷெல்லியின் சோர்வு கரைகிறது. காற்றினிடம் மனஞடுவதை விட்டுவிட்டு, அந்தக் காற்றுக்கு ஷெல்லி கட்டளை இடுகிறான்.

காற்றே

உன்னைக் குத்தி கொண்டுநீத் தீயும்

உன்னைப் படைத்து விட்டோம்

என்று பாரதியார் பாடவில்லைவா, அப் படித்தான் ஆகிலைக் கவிஞன் ஷெல்லியும், காற்றைத் தன் பாடல்களின் வாகனமாக அமைக்கிறான் :

காற்றே!

இப்போது உயிர்த்தவையோல் கிடக்கும்

என் சித்தனை

உதவிய இளைப்புப் பரப்பின் புதிய வடிவு

எதுக்கென்று இக்கலை

அதுபோல, எங்கும், அண்டம் முழுதும்,

புழப்பு.

அவையாத தவிர்த்தவிருந்து பெருகச்

உயிரினியை

அப்படி என் சொத்தை மனிதனிடமே தூசிடு உறங்கும் உலகத்திற்கு என் சொல்லின்

மூலமாக

எதுக்காகச் செய்தவயப் போகம்

காலமாக தம்.

இவை உதிர்காலம். அதன்பின் மாரிக் காலம்—இவை காண்கின்ற அழியில், வசந்த ஜனனத்தின் உயிர்த்தத்துவம் மறைத்து கிடக்கவில்லைவா? அது போல இன்று கவிஞனுடைய பாடல்கள் அவ னிப்பாரற்றக் கிடக்கலாம். மண்ணில் பதைத்த விதைவயப் போல. ஆனால் நானேக்கு வசந்தம் வரும்போது, விதை முளைத்து மலராமலா இருந்து விடும்?

மரிக் காலம் வந்தது. வந்தால் என்ன?

காற்றே அரவண போய்விடும்?

வரும் என்பதற்கு அறிவுறிதானே இந்த மேல்காற்று. இது போலவே, இன்று ஒலக்கப்பெற்ற கவிஞனுடைய பாடல்களின் மூலமாக, நானேக்கு, புதிய உலகம் நிரமாண மாகாதா? "கூரும்" என்ற ஷெல்லியின் தம்பிக்கையே "மேல் காற்று" என்ற அற்புதப் பாடலாக வடிவெடுத்தது.

* Ode to the West Wind.

உங்கள் குழந்தையின்
மகிழ்ச்சிக்கும் ஜீரணசக்திக்கும்

SPENCER'S
GRIPE SYRUP

வினாயகபிரகாச குழந்தை நோய் தீர்ப்பு கிரைப் சிரப்
செய் உபத்தாபம், காத்தல், வயிற்றின் புயல்புரட்டைக் குழி
உதும் உத்படு உபதான அதிவாய் செலுத்தும்!

SPENCER & CO., LTD.

MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA, DELHI & BRANCHES

வள்ளுவர் **வாசகம்** **ராஜாஜி**

10

மிகனுக்குத் தகப்பன் என்ன செய்ய வேண்டியது? 'சொத்துவைத் திருக்கிறேன், அவனுக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை' என்று எண்ணுவது தவறு. சொத்துவிடக் கல்வியும் பண்பாடும் அதிகமாகப் பயன்படும். கல்வி கேள்வியடைந்த மக்களிடையில் மதிப்புப் பெறும்படியாக மகளை வளர்க்க வேண்டும். பெரியோர்கள் கடும் சபையில் முன்னணியில் இருக்கத் தகுதியைத் தரக்கூடிய கல்வியையும் பண்பாட்டையும் மகன் அடைவதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். அதுவே பெருஞ் செல்வத்தை வைத்துப் போனதாகும்.

தான் பெற்ற குழந்தைகள் கைம் அடைய வேண்டும் என்றால் கல்வி கற்பிப்பதே தகப்பனுடைய கடமை. கல்வி கற்ற பெரியோர்களின் கன்மதிப்பை அடையச் செய்வது தகப்பனுடைய தனிப் பொறுப்பு. வள்ளுவர் காலத்தில் கல்விக்கும் கல்வி கற்றவர்களுடைய மதிப்புக்கும் உயர்வு தரிதார்கள்.

தந்தை மகற்கு ஆற்றும்
நன்றி அவையதது
முந்தி இருப்பச்
செயல்.

[மகற்கு ஆற்றும் நன்றி மனதுக்குச் செய்யும் நன்மை.]

மிகுப் பேற்றில் தாய் அடையும் மகிழ்ச்சி மிகப் பெரிது. இது இயற்கையமைப்பு. அந்த மகிழ்ச்சியையும் விட அதிக மகிழ்ச்சி தாய் அடைவது எப்போது?—தான் பெற்ற மகன் உலகத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்தால்.

நன்ற பொழுதின

பெரிது உலகமும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட
தாய்.

'சான்றோன்' என்றால் சால்பு உடையான். சால்பு என்பதில் கல்வி, ஒழுக்கம், பண்பாடு அனைத்தும் அடங்கும். மகனைப் பற்றிய புகழ்ச் சொல் தாயின் காதில் விழும்போது உண்டாகும் இன்பத்தைச் சொல்லுவதே இத்தக் குறள்.

பிறப்பது மட்டும் போதாது, நற்புகழ் பெற வேண்டும். அதற்கு உரிய கல்வியும் ஒழுக்கமும் அடைந்து வாழ்க்கை எடத்த வேண்டும்.

புகழைப் பற்றி இன்னும் சொல்லு
ஞர் முனிவர். இதையும் தமது தனி
அடையில் சொல்லுகிறார்.

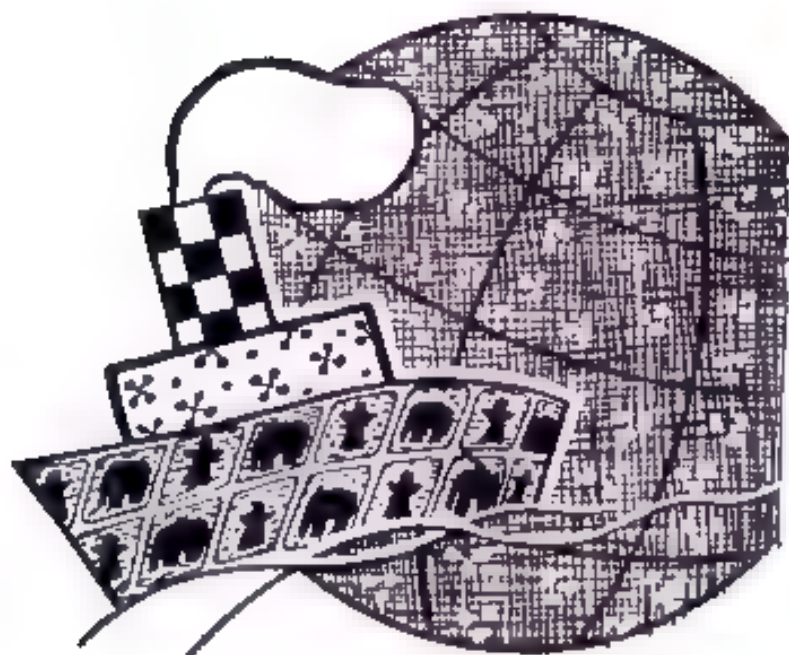
மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும்
உதவி இவன் தந்தை
என்றோற்குள் கொள்ளன்னும்
சொல்.

'தந்தையானவன்' என்ன தவம் புரிந்து, என்ன தான தருமம் செய்து, இப்படிப்பட்ட மகனைப் பெற்றான்' என்று உலகம் வியந்து பேசும்படியான பண்பு மகனிடம் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பெற்று வளர்த்த தகப்பனுக்கு மகன் தன் கடமையைச் செய்தவன் ஆகிறான். மகனிடம் தகப்பன் வைத்தேதும் எதிர்பார்ப்பில்லை.

அவன் உலகில்
நல்ல பெயர்
சம்பாதித்தால்
போதும்.

இங்கும், அங்கும், எங்கும்

இந்தியக் கைத்தறி நெசவாளியின் ஒப்பில்லாத
திறமை ஊரிலும் நாட்டிலும் உலகிலும் பரவி
வருகிறது. அவர் கைத்தறித்தையும் கற்பனை
வளத்தையும் கொண்ட இந்தியக் கைத்தறித்
துணிகளை விரும்பி வாங்கி அணிந்து மகிழ்
கிறார்கள் மக்கள். அவர் படைக்கும் ஒவ்
வொன்றும் கலை மனங்களிலிருந்து அற்புதப்
பொருளே. நெசவிலும் டிசைனிலும்,
வண்ணக் கலவையிலும் அதற்கு அது
வேறாக, ஆனால்...விசேஷமாக
மிகக் குறைவு - எல்லாரும்
வாங்கும் எளிய விலை!

எங்கே எங்கே எந்த
என்றாகும் கேட்கும்

கைத்தறித் துணிகள்

அகில இந்திய கைத்தறி போர்டு,
ஈரோடு அலுவல், லிட்டிட்டு ரோடு, பம்பாய்-1

வட்டம்

அன்பு தெய்வம்

காந்தன்

கீத்யாண காவ்யனிக் காவ்யம்
மரத்தக்கு ஒரு மதிப்பு ஏற்படும்.
பொக்கல் தன்னுள் கரும்புக்கு
மதிப்பு. கிராமம் ஓரத்திலுந்து
கவிமன்னுக்கு ஏன் மதிப்பு.

அது போல ஒரு "ரோம்ப
கமார்"ப் படம் வந்தால் ஏன்
கேஸே ஒரக் கொண்டிருக்கும்
ஒரு கமார்ப் படத்துக்குத் தீவிர
என்று ஒரு மதிப்பு.

"மோகேலி" படம் வெளிவந்த
தும், ஏற்கெனவே ஒரக் கொண்
டிருந்த "முதலாவி" படத்துக்
குத் தனி மவுன் ஏற்பட்டுவிட்டது.
ஆகவே, படம் வெளியீடுவோர்
— எல்லாம் பார்த்துப் பவிக்கும்
விவரணியைப் போல்— காண்பதன்
மேல் பார்த்துப் படத்தை வெளி
யிட வேண்டும். ஒரு காலத்துக்கு
உகந்ததாயிருந்த படம் இன்னொரு
காலத்துக்கு ஏறிதான் வீழ்க்கு
மென்று சொல்ல முடியுமா.

ஆர். எம். ஆர். பீகர்ஷாநின்
"அகபே தெய்வம்" கவிதையில்
வந்த படங்களுக்கு இடைவீல்
வைத்துப் பார்த்தால் தக்க படம்
என்றே பெயரெடுத்த விடும்.

இந்தப் படத்தில் சினிமா டைரக்
டர் மோகன்ராவாக நடிக்கும்
நாசேத்திர ராஜ் தான் இந்தப்
படத்தில் டைரக்டர். அவர் புழங்
பெற்ற நடிப்பு. இந்தப் படத்தில்
இயல்பாக நடித்து, பேசியிருப்ப
துடன் படத்தை நன்றாகவும்
டைரக்ட் செய்திருக்கிறார்.

"திருவருள் புரிவாய் ஜான்
மோகினி" என்ற பாட்டு திரைக்
கதை துவக்கியதுமே பி. வீராவின்
குரலில் ஒலிக்கிறது. கிராமியருத்
மாடக் காதில் விழுந்த பாட்டு
உள்ளத் திதும் களாறுபவமாக
நிரம்புகிறது. இந்தப் பாட்டைக்
கேட்ட பிறகு மற்றப் பாட்டுக்
களைப் பற்றிய நினைவே எவ்வு
பற்படவியும். நகையடிவாக ஒரு
பாட்டு அமைந்தாலும் போதுமே.

"விட்டுக்கு விடு வாழையடி" என்னும்
பழமொழியை, "படத்துக்குப் படம் தடனம்"
என்று மாற்றியமைக்கலாம் என்று போலிசை
கூறினார் ஒரு தம்பி. ஆனால் தவறாகவிடக்
கட்டடங்களைக் காசார்படி தற்காலத்திக் எரு
பட்டுப் போய்விட்டது எவ்வளவு தன்பர்
கவனிக்கவியும் என்று நினைக்கிறேன்.

விடுவனிக் வாழையடிதான் எடுப்பட்டுப்
போய்விட்டதே தவிர, நமது படங்களில்
தடனம் விடுவட்டுப் போவனியும், இதற்
காலவே மூல்பெய்கலாம் ராஜாராணிக் கதைக்
காலத் தேடிப் பிடித்துப் படமெடுப்பார்கள்.
அவைகளில் தடவந்ததைப் பிடித்துப் போடுவ
தில் சிரமம் ஒரு சிறிதும் இல்லைவல்லவா?

ஆனால் தமிழ்ப் படாதிபதிகள் இப்பொழு
தும் அதுபற்றிக் கவலை கொள்வதில்லை.

பாட்டாளி மக்களைப் பற்றிய படம், கிவ
காலினைப் பற்றிய படம் இப்படி எதைப்
பற்றிய படமாயிருந்தாலும் அந்தந்தத்
தொழித்துத் ஏற்ப நடவந்ததைப் புதுத்தி
வருவோர்கள். பாசிக் திரைக் கவப்பது
எப்படி வழி வழி மரபாக வந்துகொண்டிருக்
கிறதோ அதுமாதிரி, சினிமாப் படத்தில்
நடவந்ததைப் புதுத்தவதும் மரபாகி வரு
கிறது. பன்னாறு பரதமும்தான் மாரத
தாட்டுக்கு விண்ணம் மூட்டும் புகழை அளித்
தன. அத்துப் புது மாதையா வண்ணம்
பாதுகாத்துக் கொள்வது தம் கடமை.

இந்தப் படத்திலும் தடனம் இருக்கிறது.
அதில் ஈ. வி. சேராஜா கவர்த்தியுடன்
தொழுகிறார். வேளும் பரவலும் கொண்டு
அவர் காட்டும் அபிநயம் மிகவும் கவாரன்
யமா யிருக்கிறது. அப்பொழுது பாடப்படும்

"மெய்னியவு மொன்கொடுத்தி" என் த நீண்ட பாட்டு நகர விரும்பிற்றது.

திருமல் கணவன்; அவர்த் திருத்த மூலமும் மனைவி; நகரம் வாரும் குடும்பம்; அக் குடும்பத்தின் மூலக்கருவியாகத் துறை; அக்குறையிற் திருடனில் பெண் குழந்தைய எடுத்த வளர்க்கின்றனர். திருடனும் அவன் மனைவியும் நீண்ட காலம் செறியிலிருந்து விட்டுத் திருப்புகின்றனர்.

அப்புகழ்தான் திரைகதையில் திருப்பம் ஏற்பட்டுக் கதையில் ஒரு பிரச்சினை.

திருடன் பெற்ற பெண் குழாய் வளர்த்து, அவளுக்கு ஒரு காதலனும் கெட்டதக் கையா னலும் தீர்வையாகிறது. அக் கையத்தின் திரு டனும் நடக்கக் ஏற்பட்டு, அதைத் தடுத்த அவன் மனைவிக்கு அடிபட்டு ஆய்ந்ததில்க்கும் போக நேரமிருக்கிறது. ஆய்ந்ததில்க்கும் அவன் தீவிரம் கெட்டும் மனைவியைப் பார்த்ததும் திருடன் திருத்தித் தன்னை விடுகிறது. அப் போழுது திருடன் மகன், அவன் கணவன், வளர்ப்புத் தந்தை, அவர் மனைவி என்னோடும் ஆய்ந்ததில்க்கு வந்து தன்னை விட்டு, படத்தை முடித்து வைக்கின்றனர். திருடன் மனைவி பிரேமத்திலிருக்கிறார்.

திருடனும் நடிக்கும் எம். கே. ராதா பதமய நடிக்கிறார். "சதி விவாகம்"யிலிருந்து "சதிச் சொகம்," "அபூர்வ சொந்தரின்" வரையில் புதிய பெற்ற விவாகவியை.

இந்தப் படத்தில் நடிகாரரும், குறாடுபவ ரும், திருடனும், கைதிலாக நடிக்கும் சந்திரப் பன்னிசெய்க்காரம் நகரம் நடித்திருக்கிறார்.

சத்தியமோ முறை மனைவி எடுத்த சொகவியும், இயந்திர சொகவியும் சொகம் மும் திருத்தாத ஒரு குரட்டுக் கணவன் பாசம் அவர் ஏற்றிருப்பது. அதை மிகவும் திறமைய மோடு கையாண்டிருக்கிறார். படம் முடியும் தருவதில், ஆய்ந்ததில்க்கும், மனைவி தீவிர விழந்து விட்டதோடும், கடவுள் நோக்கி அவர் பிரார்த்தித்தது என்னை? விட்டதைப் பார்த்து, படம் பார்ப்பவர்களைக்கொண்ட கண் களைத் துடைத்துக் கொண்டனர். அந்த நடிப்பு சொகம் அமைத்ததுவிட்டது.

படத்தில் வசனம் படப்படமோ, ஆர்ப் பாட்டமோ அருக்குத் தொடரோ இவ்வா மகை அருமையாக இருக்கிறது.

திருடன் மனைவி பார்ப்பதிலாக நடிக்கும் ஸ்ரீரஞ்சனி தம் பாத்திரம் மிகவும் பொருத்த

மாகவே நடித்திருக்கிறார். கணவன் திருமல் குத் தன்னைப் பட்ட பாடமாயிருக்கின்றது.

திருடன் மனைவி வளர்க்கும் கைதிலாக் மொன்கொடுத்தி மனைவியாக, சத்தியா நடிக்கிறார். அவருக்கு நல்ல முடிவெட்டு இருக்கிறது. அதிலாக கைதிலாகம் நல்ல பெண் நடிகை கொடுக்கிறார்.

சின்னப் பெண் சரணாவாச, பேயி கமல இயல்பாக நடிக்கிறார்.

பேயின் குப்பகண்டெண்டாச நடிக்கும் சரணாவாசின் மிருக்குத் குறையில் பேயின் கிடிகுறையில் முடிக்கி, பாத்திரம் தயோகா வாகிறது. குறையில் குறையில் துடைத்து என் மொறையும் துடைக்க வைக்கிறார்.

திருடன் மகன் சரணாவின் பாத்திரம் ஏற்ற குறையாக இவரும் திறமை நடித்தும் பழக வேண்டும். அவர் பெண் நகர விரும்பிற்றது! அதுப்புகழ்தட்டும் காட்சிகள்: — குறையும் இடம்: சொகவியின் ஆர்ப்பாட்டில், கணவன் சொகத்தி விடுக்க வேண்டிய இடம்: திருட்டுத் குறத்தின்க்கொர் கைதிலாக் கைட படகு விடுதலையடைத்த திருடனின் கைட அக் கைடி நகரமாக இருக்க வேண்டுமா? கைதிலாக், சொகவியன் என் குற கழுத்தில் மந்திரைத் தட்டிக் கொண்டு கெடுக்கையி புதைத்துக் கொண்டே தானிருக்க வேண்டுமா?

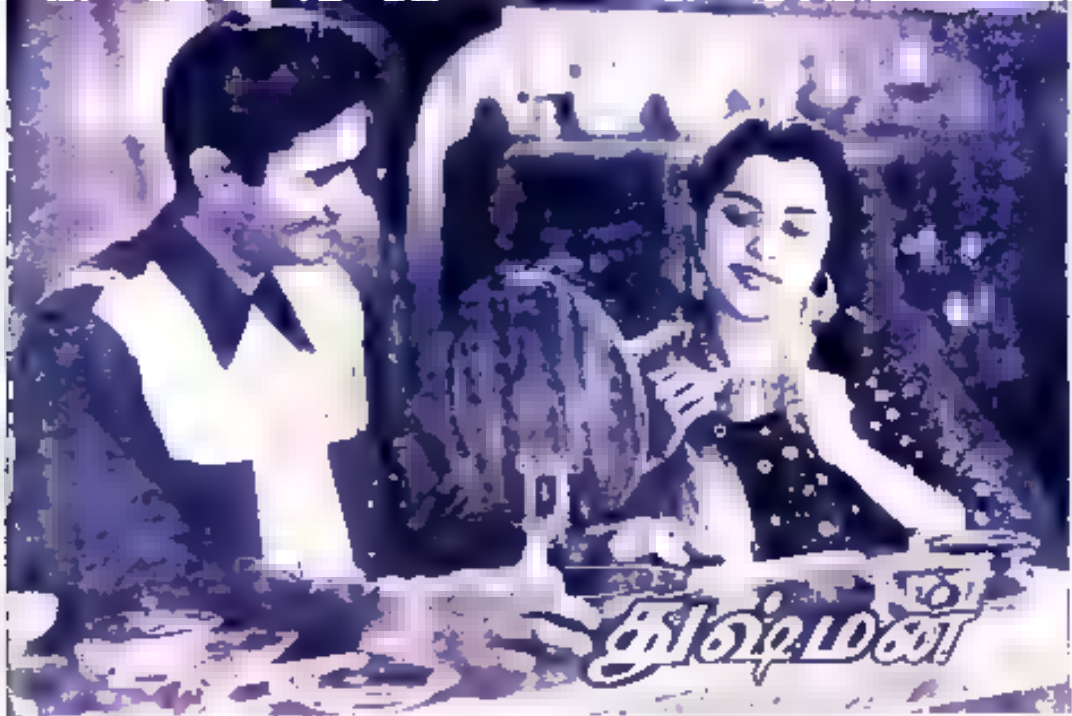
தம் தாட்டிக் தாம் சாதாரணமாக அணிக்கும் ஆடைகளிலும் கதாநாயகர்கள் தோன்ற காம் ஏற்ற திணை எம் படக்களில் புருத்த வதிக் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

சதிசொகவியன் காட்சி: "சத்தியவாச - சாத்திரி"யில், இறந்த கணவனின் உடலுக்கு அருகிலிருந்து அருகிலும், சாத்திரி. இது படமாகவே படுகிறது. கைதிலாக் கைதிலாக் நகர தெரிவித்தது. இறந்த காட்சி இயல் பாக நகரப்படுத்தல் திருத்திறது.

இந்தப் படம் சத்தி கைதிலாக், ஆவே சதி சொத்தியாழிசுக்குக்கும் தப்பிப் பிரேமத் திருக்கும் ஒரு நல்ல படம்.

"அகம்ப நெய்வம்" என்ற படத்துக்குத் தனிப்புக் கொடுத்த விட்டதற்காகப் பக இடக்களில் அடிபுகு அநிக முக்கியத்தையும் காட்டுவதற்கு முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அநிக வேறறி பெற்றிருக்கிறார்கள். இக்கையா என் பகதர் சொகம் முடியாத. தமிழ்ப் படாதி பதில் இவ்ளும் கைத்திரை ஒட்டிய் படம் அருக்கக் ஏற்றுக் கொண்டதில்க்கும் என்னதான் சொகத்திற்கு.

துஷ்மன்

நின்றுவிருக்கும் என்று நினைத்த ஒரு ஆரஞ்சுப் பழச் சாலைவ எடுத்த வாயில் போட்டுக் கொண்டாக் சில சமயம் அது புளிக்கும்; அதேமாதிரி, புளிக்கும் என்று எதிர்பார்த்த வாயில் போட்டுக் கொண்ட பழச் சாை கொஞ்சமும் எதிர்பாராத விதமாகத் தித்திப்பதும் உண்டு.

"துஷ்மன்" படம் தான் எதிர்பார்த்த தந்த மாறாகத் தித்தித்தது.

ஒரு திருடன், முடிச்சமாதிரி - கணவமான மனிதனைப் போல் வேலும் போட்டு, ஒரு பெண்ணின் லாலையும் பெற்று விடுகிறான். அப்பறம் தான் அவன் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியின் தங்கை என்பது தெரிப வருகிறது. திருடன் மிகவும் துணிவுடன் தனிகாதலியின் கரம் பற்றுகிறான். பனதான் திருடன் ஒரு தான் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறான். போலீஸ் அதிகாரியை அவனாக் கண்டுபிடித்துவிடுகிறான்.

சின்ன கவதில் தன் மகன் புகளிக்கடந்தில் திருடும் சிறுகிற திருட்டுக்களுக்கெல்லாம் தாய் தந்த ஆதரவு அவனைப் பெரிய கொள்கைகளாக்விட்டு விடுகிறது. திருடன் ராட்சசிகாக நடிக்கும் தெய் ஆனந்த் கடைசிக் காட்சி இல் கண்ணாளுக்கும் கிட்மய்க்குக்கும் இடையில், தமது பூர்வாசிரம நினைவுகளை மனத் திரையில் பார்க்கும்போது எக்கொருகடைய தெஞ்சமும் பூங்குவி விடுகிறது. அற்புதமாக நடித்திருக்கிறார்.

தன் கணவன் ஒரு பெரிய திருடன் என்று தெரிந்து கொண்டதும் அவனைச் சமூக விரோதிகாகப் பாவிக்கிறான் மனைவி. ஆனால், அவனைத் தன் சகோதரன் கூடா தெய்வ முற பஞம் போது, கக்காளுதும் கணவன் என்று கருத்தைக் கொண்டு அவனைக் காட்டிக் கொடுக்க மறுக்கிறான். "அம்மா, நீயே போய் சொக்குகாமா?" என்று அச்சமயம் அவன் குறையைக் கேட்டதும் எக்கொருகடைய உன்னகனும் தெரிந்தது விடுகின்றன.

தன் குறையைத் தோய்ந்து வருத்திப்போது, கணவன் தன் திருட்டுத் தொழிலின் மூலம் மகனுக்கு மருந்து வாங்கித் தந்ததையும், சொந்த பண உதவியையும் பெறக் கண்டிப்பாக மறுத்தது விடுகிறது.

இந்தக் கட்டங்களில், திருடனின் மனைவி பாக நடிக்கும் கனாகிரன் அபாரமாக நடித் திருக்கிறார். ஆனால், காதல் கட்டங்களிலும், ஆரம்பக் காட்சிகளிலும் கனாகிரன் தம்மை முற்றிலும் ஏமாற்றி விடுகிறார். பிள்ளைகளும் காட்சிகளில் நன்றாய் நடிக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கைகடத் தளர்த்து விடுகிறது.

பித்திப் பிராயத்தா ராப்கிக்காக நடிக்கும் மெகன் மிகவும் நல்லாக நடித்திருக்கிறான். ஏரீக் கரை மரத்தில்க் கனாகிரன் கட்டி ஆளுப் பெண்ணில் ஒருத்தி கணவனின் உன்னம் கவர்கிறான். கவறு! அவன் கழுத்தில்க் மிக்ஸியை போல் கக்கி அவன் உன்னம் கவர்கிறது! ஒரு சிறு கத்தியை வாலுசை கவிற்கின் மேல் காவையாக் கீரி, காத அறுத்த ஏரீத் தண்ணீரில் கிழச் செங்கிலும், திருடன். பிறகு அவனைக் காப்பாற்றுகிறான்; அவன் கழுத்துக் கக்கிவைக் கவப்பற்றுகிறான்! இந்தக் காட்சி தஞ்சைப் படமாகக் கட்டி இருக்கிறது.

ஒரு கவி. "துஷ்மன்" (துஷ்மனா திகாக்)க் காட்ட போண்டுமென்பதற்காக, துப்பாக்கிச் சாடை ஒன்றைக் காட்டியிருக்க வேண்டிய திகை. அது ஒரு ஆங்கிலப் படத்திலிருந்து வேட்டிக் சேர்த்த மாதிரி கிறுக்கிறது. என் துன்பா 'டிரெய்லில்' அந்த 'ஒய்க் ஒய்க்' காட்சியைப் பார்க்கிற கிட்ந்துதான் 'இந்தப் படத்தைப் பார்க்க வேண்டியதிகை' என்று முடிவு கட்டினிட்டார்.

போலீஸ் அதிகாரிகளாக நடிப்பவர் கனாகிரன் பெரங்க நடித்து ராக்கர்களை உறுக்காகிட்டா தும், சில கட்டங்களில் அறுத்தமாக நடித்தப் படத்துக்கு கனாகிரன் டுட்டுகிறார்.

திகையில் இருத்திக் கொள்ளும்படியாகப் பாட்டுக்கன் எதுவும் அமையகிட்லை.

ஏழை மக்களும் பி. எஸ். ஜியும்

தலைவர் ராஜாஜி அவர்களுக்கு, நமஸ் காரம்.

பி. எஸ். ஜி காரர்கள் தாராபுரத்திலும் மூக்கனூரிலும் கையாண்ட விஷமப் பிரசாரத்தைக் கவனியுங்கள். "விஷக் காய்ச்சல் வருது. பி. எஸ். ஜி போட்டுத் தடுத்துக் கொள்ளுங்கள். போட்டுக் கொள்ளாதவர்களுக்கு ரூ 25 அபராதம்" என்ற விஷமப் பிரசாரத்தை 'டாம் டாம்' அடித்துத் தெரிவித்தார்கள். அதை நம்பித்தான் காவேரி என்ற ஏழை நெல்வாசி 1-12-57ல் பி. எஸ். ஜி ஊசி போட்டுக் கொண்டார். அதனால் விளாதி அழிபித்து 4-12-57ல் சேலம் ஜனாரல் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றார். அங்கு படுக்கை காலியிலே என்று மருத்து மட்டும் கொடுத்து அனுப்பி விட்டார்கள். காவேரிக்கு கொண்டிருப்போது நதிநீர்விருந்து ரூபாய் இத்து கொடுத்துப் பெருந்துறை ஆஸ்பத்திரிக்கு 12-12-57ல் அனுப்பியுள்ளோம்.

காவேரியைப் பற்றி 4-12-57 அன்று தங்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். அந்தக் கடிதம் 15-12-57 கல்வி வட்டமேளையில் பிரசுரமாகி யிருந்தது. அதைப் படித்துவிட்டு பி. எஸ். ஜி காரர்கள் 14-12-57 மாலை நாலேழுக்கால் மணிக்கு என்னிடம் வந்தார்கள். "கல்வியில் காவேரியைப் பற்றி எழுதி வெளியிட்டிருந்தாப்போ, நீ ஒரு டாக்டரா? அவளுக்குத் தீங்கு நேர்ச்சி இல்லை என்று ஒரு கட்டேட்மென்ட் கொடு" என்று என்னைக் கேட்டார்கள்.

"காவேரி பி. எஸ். ஜி போட்டுக் கொண்டுவிருந்து கஷ்டப்படுகிறார். பெருந்துறை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போயிருக்கிறார். ஆகையால் பொய் கட்டேட்மென்ட் உமக்குக்

கொடுக்க முடியாது" என்று சொல்லி விட்டேன்.

"முட்டாளே, கொடுக்க முடியுமா. முடியாதா?" என்று என்னைப் பயமுறுத்திப் பார்த்தார்கள்.

"பொய் கட்டேட்மென்ட் உமது பயமுறுத்தலுக்கு அஞ்சிக் கொடுக்க முடியாது" என்று தீர்மானமாகச் சொல்லிவிட்டேன். 'முட்டாள்' என்று மனதூறியுப் பார்த்தார்கள்.

எனக்கு முட்டாளு பட்டம் வந்தாலும் சரி; ஏழை ஜனங்களை ஆண்டவன் பி. எஸ். ஜி சினாலும் காப்பாற்றினால் அதுவே போதும்.

தாராபுரம் புது 15-12-57 டி. வி. ராஜகோபாலன்

பி. எஸ். ஜியைச் சர்க்கார் விடவில்லை. எனக்குப் பல கடிதங்கள் அமெரிக்க டாக்டர்களிடமிருந்து வருவதைப் படித்து வருகிறேன். பி. எஸ். ஜியில் என்னவடி பயனும் இல்லை என்பதும் அது பலருக்குத் தீங்கு இழைக்கிறது என்பதும் என் உறுதியான எச்சரிக்கை.

பி. எஸ். ஜி பிரசாரத்துக்காக உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து விண் செலவு செய்து வருகிறார்கள் சர்க்கார். எவ்வளவு சொல்லியும் நிறுத்தவில்லை.

பலாத்காரமாக ஊசி குத்த யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. அதற்கு யாரும் உடன்பட வேண்டியதில்லை.

சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலன் சார் 30-12-57

பூஜ்யத்தின் பெருமை

பண்டிதர்தன ஜோஷி மானியா சாஹி நிதித் தலைவராக இருந்த நிதி திரட்டும் தோக்கத்துடன் ஒரு முறை சேர்விக் குவத்திருந்தார். ஒரு பெரிய பிரபுமகர் சத்திக் சேனா. மானியா வந்த தோக்கத்தைப் பூஜித் தோண்டி சீரடி உடனே ஒரு சேக் எழுதி அவரிடம் காப்பித்தார்.

மானியா என்ன தோக்க என்று பாராட்டி நாம் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு வந்தார். சேக் தாப்பிதிலைப் குவாய்க்குத் தாப் பட்டிருந்தது.

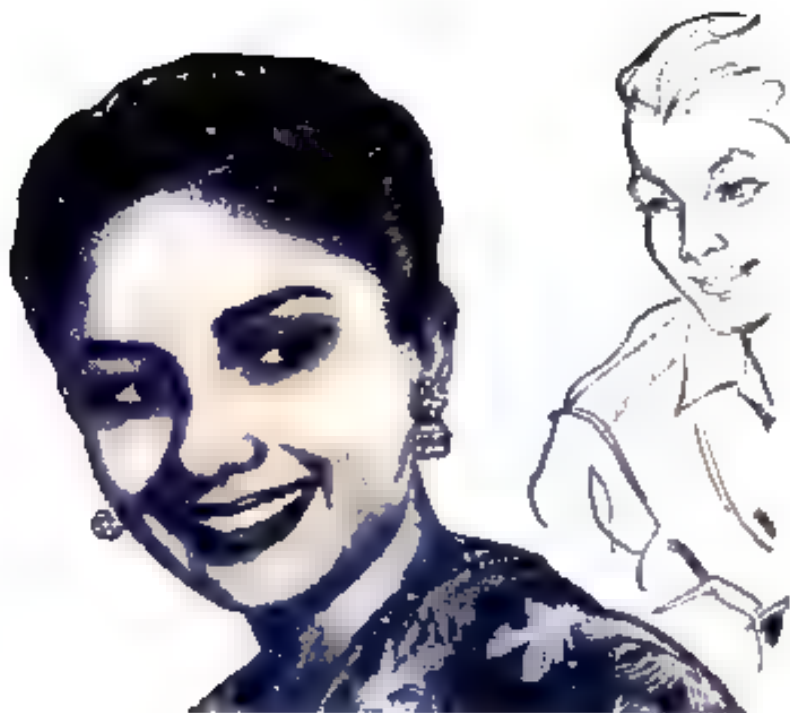
"சத்தப் பூஜ்யம் ஹா நீ. பூஜ்யம் கூடச் சீரடிக்குப் போட உமக்குத் தெரிய வில்லையா! உமையப் பரம பூஜ்யர் என்று என்னி வந்தீரே! இப்படியா எனக்கு சபாநிதத்தை அளிப்பது? எனவே தங்கள் சேக் தங்களுக்கு வரப்பம்!" என்று எழுதிக்கொண்டு மானியா திரும்பி அனுப்பி விட்டார்.

சத்தப் பூஜ்யம் சேக்கப் பட்டு சேக் தாக்கு மானியாப் பட்டிருந்தது.

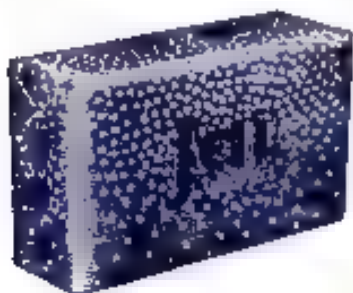
மானியாவுக்கு மட்டத்தப் பரிசுக் கூட்டாசை விட்டது. காத்திரத்தையும் பெருமை யும் எடுத்துக் கொண்டு மானியா அதைப் பிரபுவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

பரம பூஜ்யர்தன, 43.

ஒரு சத்தப் பூஜ்யத்துக்கு இத்தனை பெரும் மதிப்பா? பூஜ்யம் என்பது போகாத போது தான். தனித்திருக்கும் போது மதிப்பே இல்லாத போதும் இன்னொருவருடன் சேர்ந்து விட்டால் எத்தனை பெரும் மதிப்பை உண்டாக்கி விடுகிறது என்பதை இன்று நான் நாம் அறிந்தோம் பூஜ்யா சேர்த்து நானும் மானாகும் என்று சொல்வது போல் தங்கியாடு சேர்த்து மானியாப் பெருமைப் பட்ட சேக்கப் போதும் தங்கள் பூஜ்யத்துக்கு மான் மானியா தந்த தந்தி. — மானியா. (டிசம்பர் 25, மானியா நிதியா இடம்)

அவன் அழகி — அவன் அருகாமை
மகிழ்ச்சியுட்டுகிறது
அவன் உபயோகிப்பது

பட்டின்

ஜேய்

மாண்புமிகு மனமுள்ள சென்னை மாநகர டி.பி.ஓ. சோபுர

சாட்சு ஆர்ப்பு மனம் உபயோகி க்கிடுகட்ட

— 19 1919 —

மாவீர மக்து வடமதுரை சுமந்தன
 தூய பெருநீர் பழனித் துறைவனை
 ஆய் குலத்தினில் தொக்குமுகனி வினக்கை
 தாவைக் குடும்பினக்கைச் சென்ற தாயோதனை
 துயோமாய்வத்தாரம் துமவத் துயித்தொழுது
 வாரீசுயல் பரே மனத்தினுல் சித்திக்கல்
 பேரவ யினறவும் புருதருவாக் கிந்தனவும்
 நிமினில் தூ(க) ஆகுல் செப்பு ஏவோர்
 கம்பாவாய்

திருவெம்பாவை

முகமில் பறம்பெருந்தல் முகமில் பறம்பெருந்தல்
 புகழில் புறம்பெருந்தல் போற்றல்மே பெற்றபெரு
 உகமில் பிராசுரம் பெற்றவக் கிழவுரை
 உகமுகுனி தாதுபலிசெய்து(து)கலிசெய்துபெருந்தல்
 அகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி
 மோகன பரிசே நோகுகுமில் பரிசெய்தல்
 இகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி
 அகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி அகமுகுனி

பாரத் டிராவல்ஸ் வட இந்திய யாத்திரை

2-2-1958ல் சென்னைலிருந்து புறப்படும்

48 நாட்கள் — பல புன்சிய கோத்திரங்கள்
"மதுரா விவரத்திற், அமாவாசைக்கு ஸ்ரீ காமியில் தங்கும்"

IIIவது வகுப்பு (ஸ்பைடு உள்பட) சார்ஜ் ரூ. 295/-

விவரங்களுக்கு

பாரத் டிராவல்ஸ் ஸர்வீஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்

முகம்: 2400 255100] 810-811, வீதிசெட்டித்தேரு, சென்னை [தரம்: EXCURSION

PHONE 504.

GRAMS "CHITTIES"

தி மெட்ராஸ் சிட்டி பஸ்டர்ஸ்,

(பிரைவேட்) லிமிடெட்,

(1938-ல் இந்தியாவில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது)

205, ஒப்பணக்கார வீதி..... கோயமுத்தூர்.....

ரேசுமன்: ஸ்ரீ கே. குட்டிரெக்கை மெனன், 'மாஜி' அட்மொகேட் (தேவரகம்
"தேவி விஜயம்", ஸ்கோட் ரோடு, ஈரண்குளம்

உதவி ரேசுமன்: ஸ்ரீ டி. எச். நம்பூதிரி பண்டி, எம். ஏ., பி. எல்., அட்மொகேட்
வாசியம் ரோடு, ஈரண்குளம்

மெட்ராஸ்க் கடைக்கடர்: ஸ்ரீ ஏ. எம். மாத்ஸ், பி. ஏ., 205-9, ஒப்பணக்கார வீதி, கோவை

சிட்டி பஸ்டர்ஸ் ரெ. 73

ஆரம்ப தேதி: 18-1-1958

20 வருஷ காலம் உபயோககரமான சேவை பூர்த்திபெறும் இந்நாளுக்கு
18-1-58ல் 80 மாதங்களில் முடிவடைகிற எமது 73வது சிட்டி பஸ்டர்ஸ்
ஆரம்பிக்கிறோம் என்பதை மனநிச்சயமுடன் தெரிவிக்கிறோம்.

இந்திட்டிப் திட்டக்கண்ட பிரைவேட் உடையதான திட்டத்தின்

முழு திட்டத்துகள்	ரூ. 10,000/-	மாதம் 1க்கு	ரூ. 200/-	வீதம்
1/2	ரூ. 5,000/-	"	ரூ. 100/-	"
1/4	ரூ. 2,500/-	"	ரூ. 50/-	"
1/10	ரூ. 1,000/-	"	ரூ. 20/-	"
1/20	ரூ. 500/-	"	ரூ. 10/-	"

பிரத்யேக அனுபவங்கள்: ஒவ்வொரு மாதமும் ஏலம் விடப்படும். மூலதனத்
திருக்கு குறைந்தபட்சம் வருடத்திற்கு 5 சதவீதம் வட்டி அளிக்கப்படும். சந்தாத்
தொகைக்கு மதராஸ், பெங்களூரிலிருந்து வரும் ஏற்றத் தொகைக்கும், இந்தியாவின்
முகவிய நகரங்களில் செக் மூலம் ரூ. 50/-ம் அதற்கு மேலும் ஷேட்யூல்ட் பாங்கு
மூலம் செலுத்தப்படும் தொகைக்கும் கமிஷன் இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

18-11-57ல் ஆரம்பித்த எங்கள் 73வது சிட்டி பஸ்டர்ஸுக்கு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு
மேல், மெம்பர்கள் சேர்ந்து விட்டபடியால், புதிதாக ஆரம்பிக்கும்; சிட்டிக்கு
மெம்பர்கள் முன்னதாகவே சேர்ந்துகொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

முழு விபரங்களுக்கு எழுதவும்

D.S.A.

பாவை விளக்கு

அத்தியாயம் 2

பட்டிக்காடும், பட்டணக்கரையும்

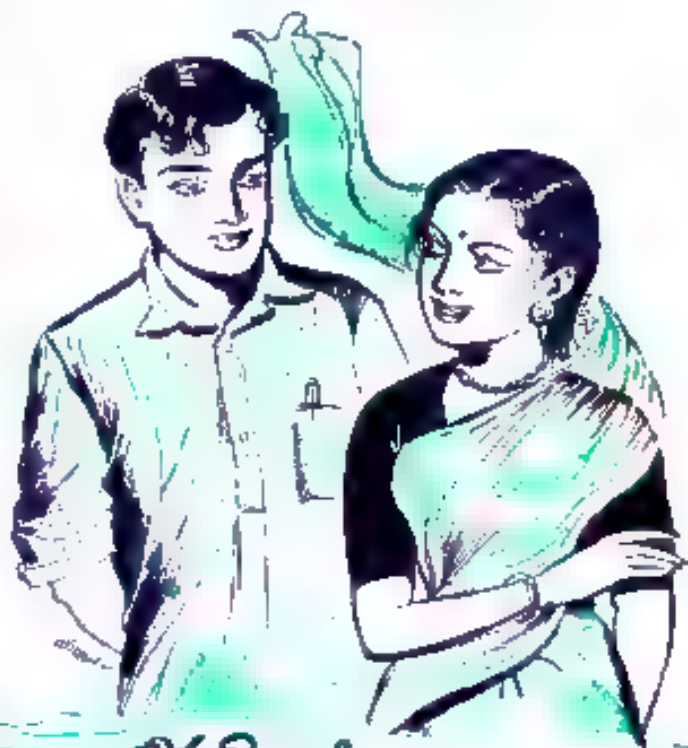
மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளில் பலர் அந்த வகுப்பில் போவதற்குக் காரணம் தான்காம் வகுப்பு என்ற ஒன்று தமிழ்நாட்டின் ரயில்களில் இல்லாமலிருப்பதே. தனிகாசலையும் பெண்டிக்கு ஒரு 'என்.பிரஸ்' வண்டியில் மூன்றாம் வகுப்பில் பிரயாணம் செய்தான். முதல் வகுப்பில் போகக்கூடிய வசதி உள்ள செலரும் அதில் வந்தார்கள்; மேல் வகுப்பில் ரயிலுக்குப் பாக்கித் தண்டிக்கு மேலே இறங்கி விடும் என்ற பலம் காரணமாக இருக்கலாம்.

இடதெருக்கடிக்கென்ற ஒரு பரிசுத் திட்டம் வைத்தால் தூத்துக்குடி எக்ஸ்பிரஸ் போன்ற துரித வண்டிகளுக்குத் தாராளமாக அதன் முதல் பரிசை வழங்க வேண்டும். சிவராத்திரி - வைகுண்ட ஏகாதசி முதலிய இரவுகளில் என் விழிக்குத் தவறியவர்களுக்கு அந்த விட்ட குறையைத் தொட்டுக் கொள்வதற்கும் இத்தவண்டிகளில் வாய்ப்புண்டு.

தனிகாசலத்துக்கு இப்படிச் சென்றிருப்ப போல் மூன் அனுபவம்கூட. இருந்திருந்தால் அக்கம் பக்கத்துப் பிரயாணிகள் செய்த அதே காரியத்தை அவர்களுக்கு முத்திக் கொண்டு அவனும் செய்திருப்பான். இப்போது வழியில்லை; காலம் கடந்து விட்டது. வலது பக்கத்திலிருந்த பெருந்தொந்தையும் இடது பக்கத்திலிருந்த எலும்புக் கூடும் அவன் பேல் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தூங்கி விழுந்தன. அவற்றின் தலைகள் மோதிக் கொண்டு உடைபாயல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நடுநிலைப் பொறுப்பைத் தானாக ஏற்றுக் கொண்டான். நித்திரா தேவி அவனிடம் சாகஸம் செய்து பார்த்தாள். ஒரு பக்கம் சதை அழுத்தியது; மற்ற பக்கம் எலும்பு குத்தியது ஒருவருக்கு அவன் தலைகீழ்; மற்றவருக்குத் திண்டு. அவனுக்கும் அவனைத் தேடிவந்த நித்திரா தேவிக்கும் மட்டும் ஒன்றும் விடைக்கவிடலை.

தலை நகரத்தில் தலைவாசலான எலும்பூர் ரயிலடி அமனி துறையில் மட்டது. மேலே இறங்கிய தனிகாசலத்துக்கு ஒருகணம் ஒன்றும் விளங்கவில்லை. பெட்டி படுக்கையைத் தரையில் போட்டுக்கொண்டு அயர்ந்து உட்காரித் தான். அவசரம்தாங்காத கூட்டம் அவன் மேல் இடித்துப் புடைத்துக் கொண்டு, முட்டி மோதிக் கொண்டு வெனியே போய் பார்த்தது. ஐந்து நிமிஷத்தில் மனிதச் சூறாவளி மறைந்த இடம் தெரியவில்லை. இப்போது அவன் பெட்டியை ஒரு கூலியும் படுக்கையை மற்றொரு கூலியும் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். படுக்கையை இழுத்த கூலி அவனையும் சேர்த்துத் தூக்கிக் கொண்டு போய் விடுவான் போலிருந்தது. 'பட்டணத்தில் போட்டி அதிகம். ஒரு வேலைக்கு இரண்டு பேர்கள்.'

தனிகாசலத்துக்கு இப்போது நித்திரா நிசிப் பேட்டைக்குப் போக வேண்டும். அடுத்தாற் போல் அரை மைல் தூரத்தில் இருப்பது அவனுக்குத் தெரியாது. தான் அந்த வண்டியில் வருவதாகப் பதவிக்கு எழுதியிருந்தான். அவர் வரமாட்டார் என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும். உமாவுக்காவது ஒரு வரி எழுதிப் போட்டிருக்கலாம். விட்டிலிருந்து படை நிரட்

அகிலன்

டிக்கொண்டு வந்தாலும் வந்திருப்பான். செய்பாதுதே திரைத்துப் பலன் என்ன? படுக்கையைப் பிடித்து இழுத்தவனுக்குப் பொறுக்க வில்லை.

"ஏம்பா, இடிச்ச புனி மாதிரி குத்திக் கொடுக்கிறீயா! 'கேர்-ஆப்' பிளாட் பாறமா?" என்று கேட்டான்.

ஏறிட்டுப் பார்த்துவிட்டு, "ஆம்" என்று தலையாட்டினான் தனிகாசலம். படுக்கைக் காரன் ஒதுக்கிப் போகவே பெட்டிக் காரன் தலையில் கைமையை ஏற்றி விட்டு வெளியில் வந்தான். ரிக்ஷாக்காரர்களிடம் பேரம் நடத்தது. அப்போது கைக்கிள் ரிக்ஷா, ஆட்டோ ரிக்ஷா வேல்லாம் கிடைப்பாது. மனிதவாகனம், அல்லது 'டாக்ஸி' கார்தான்.

வெளியூர் ஆசாமி என்று தனிகாசலத்தின் தெற்றியில் எழுதி ஒட்டியிருந்ததால், கைம் நதி நீர்த்தை இரண்டு

முறை வலம் வந்து, தனக்குக் கிடைப்பு வந்தவுடன் பத்திரிகாவதத்தில் முன்பு கொண்டு வந்து நிறுத்தினான் ரிக்ஷாக்காரன். அவன் பேசிய அழகு தமிழைக் கேட்டச் சவியாமல் தனிகாசலம் அவன் கேட்ட வசியை வினாவினா கொடுத்து அனுப்பினான்.

மரியாதையிலும் சரி, பேச்சுத் தமிழிலும் சரி சென்னை நகரத்தை மற்ற நகரங்கள் மிஞ்ச முடியாது. 'வாமி' அல்லது 'ஏம்பா' சர்வகாலதாரணம். படித்தவர்களில் சிலர் 'நீர் உமது' என்ற னும்பது சத விதம் மரியாதையை மட்டுமே செலுத்துவார்கள்.

பத்திரிகா வசத்தின் மூலம் 'தமிழாசி' என்ற பெயரில் பலகை பள்ளி சென்று வெளியீடுதொடங்கியது. மாடி வீடுகாக சிறிய ஒட்டுவிக்கி விடு. முன்புறத்தில் குறுக்கான தாழ்வாரம், உட்கொண்டம், பின்புறம் கொய்கை வழிக் குறு புறங்களிலும் இரண்டு அறைகள். கூடத்தில் இரண்டு மேகைகளும் நாலைந்து நாற்காலிகளும் கிடந்தன. பசுபதியின் அகன்ற மூகம் புன்சிரிப்பால்

அவனை வரவேற்றது. "பிரயாணம் வசதியாக இருந்ததா?" என்ற கேள்விக்கு முத்து வசியைப் பொருட்படுத்தாமல் "இருந்தது" என்று சொல்லிவைத்தான். வேலைக்காரப் பைலன் அவனுடைய பெட்டி - படுக்கையை நுடது பக்கத்த அறைக்குக் கொண்டு போனான். வலது பக்கத்து அறை பசுபதியினுடையது.

"சிக்ஸர்! ஸீன் ஆசிரியர் வந்து விட்டார். இனி நீங்கள் இரண்டு பேருந்தான் ஆபீசுக்குப் பொறுப்பு."

தனிகாசலத்தின் உச்சி குளிர்ந்தது: முத்து வசி போன இடம் தெரியவில்லை.

"தனிகாசலம்! உங்களுக்கு வேண்டிய தெல்லாம் இங்கே இருக்கிறது: நீங்கள் இதை விட்டு எங்கும் போக வேண்டாம்!" என்றார் பசுபதி. "கப்பிட்ட குரலுக்குச் சிக்ஸர் வந்து நிற்பான்: பட்டணத்தில் வெளியே தலை காட்டினால்

தனிகாசலத்துக்குக் காரணம் புரியவில்லை.

“ஐம் பது ரூபாய் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” என்று.

“டேய், சிங்காரம்! இவரை அழைத்துக் கொண்டுபோய்ப் பீம விவாசில் இருபது ரூபாய்க்குச் சாப்பாடு டிக்கட்டும், பத்து ரூபாய்க்குப் பலகார டிக்கட்டும் வாங்கிக் கொடு” என்று பையனுக்கு உத்தரவு போட்டார். பிறகு தனிகாசலத்திடம் திரும்பி, “கணக்காய்த் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள்; மூப்பது ரூபாய் சாப்பாட்டுக்குப் போனால், கைச் செலவுக்கு இருபது போதும்.

பணத்தை விழுக்காதீர்கள், அடுத்த மாதம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்” என்று நிதானமாகக் கூறினார்.

பசுபதி அவனிடம் பரிவு காட்டிய முறை நூதனமாக இருந்தது. “விஷயதானம்” கேட்டு அவர் கடிதம் எழுதியபோதெல்லாம் அவன் கதை-கட்டுரை அனுப்பி வைத்திருக்கிறான். மனிதனுடைய சித்தநிசையும் உழைப்பும் அவ்வளவு மனித சேர்க்கை” என்று அவனுக்குத் தெரியும். என்றாலும் அவரிடம் பழைய தோஷத்துக்கு அவன் கட்டுப்பட்டான். இப்போது அவர் ஆர்பே தானம் கேட்டு விடுவார் போலிருக்கிறதே!

“பயப்படாதீர்கள்!” என்றுசிரித்தார் பசுபதி. “மாதம் ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் தருகிறேன்! இதுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு செலவு செய்யுங்கள்.”

தாயாரும் மனைவியும் வலிந்தை இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியது தான் என்ற முடிவோடு அவன் ஓட்டலுக்குச் சென்று சாப்பிட்டுத் திரும்பினான். தான் வாங்கியுள்ள பெயருக்கு அவரிடம் நூறு ரூபாயாவது மதிப்பிருக்கும் என்று கற்பனை. கற்பனை கரைந்தது.

பசுபதி அவனுடைய அலுவலகனைப் பற்றிச் சொன்னார். வரும் கதைகளைப் பொறுக்கி எடுப்பது, புதுக் கதை-கட்டுரை எழுதுவது, அச்சத்தான் திருத்துவது, வருவோர் போலோருக்குப் பதில் சொல்லுவது, தபால் பார்ப்பது முதலிய வேலைகள். “தான் வேறு பல

பணம் செலவாகும்; தனிப்பர்கள் என்று நாலுபேர்கள் கூடினால் உங்களை ஒழுங்காய் வேலை செய்வ விடமாட்டார்கள்.”

தனிகாசலம் குனிந்து முழுவி விட்டு மாற்றுடை உடுத்திக் கொண்டான். அவனுக்குப் பசி எடுத்தது. காப்பி சாப்பிட்டு வருவதாகப் பசுபதியிடம் கூறினான்.

“கையில் எவ்வளவு பணம் வைத்திருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான் பசுபதி.

தொங்குகளை இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்; எல்லாவற்றையும் நீங்களே தனிவாய்ப் பாரித்துக் கொள்ள வேண்டும்; அவ்வப்போது எங்கோக் கேட்டுக் கொண்டு செல்லுங்கள்."

குறைந்த அளவு பக்கங்களுக்கான மாதப் பத்திரிகை அது. கைதகளைத் தவிர செல்வ நகரத்துப் பணக்காரர்களின் வாழ்க்கைக் கருக்கங்கள் அந்நிக் வெளி வந்தன. பசுபதி பெரும்பொழுது அது வலகத்திற் தங்காமல் பிரமுகர்களைப் பேட்டி காண்பதற்காக வெளியில் சென்று கொண்டிருந்தார்.

வேறு எந்த நினைவுக்கும் இடம் கொடாமல் தனி வேலைகளைச் சுற்றுக் கொண்டான் தனிகாசலம். ஐந்தாறு நாட்களில் ஒருவகையாக அதுவல் பிடி பட்டது. தினந்தோறும் மூன்று நாங்கு மணி நேரம் கவனித்தால் போதும்; காலைப் பத்து மணியிலிருந்து மாலை ஐந்துவரை அதுவலகத்தைத் திறந்து வைத்திருக்க வேண்டும்; அவ்வளவுதான்.

வேலை பழமிய பிறகு வெளி நினைவுகள் வந்தன தனிகாசலத்துக்கு. பட்டணத் தின் பரபரப்பில் கவந்து கொண்டு அவன் வேடிக்கை பாரிக்க விரும்பினான். மாலை நேரங்களில் அக்கம் பக்கத்துத் தெருக்கள் அவனைக் கூறி அழைத்தன. அவனுடைய அதுவலகத்துக்குக் கிழக்கே ஒரு பரவால் தூரத்தில் கூவம் நதி என்ற வாய்க்காலும், மேற்கே அதே தொலைவில் சிறிய பூங்காவும் இருந்தன. வாய்க் காலைச் சுற்றிக் குப்பங்கள். பூங்காவுக்கு அடுத்தாற்போல் கறுகறுப்பு நிலைந்த

'மெளண்ட் ரோடு'. மெளண்ட் ரோட் டின் நடை பாதையில் அவன் உலா வச் சென்றபோது. அதன் மிகப் பெரிய தொழில் நிலையங்களைக் கண்டு விவத் தான். "கெட்டும் பட்டணம் சேர்" என்று சொன்னவன் வாயில் சர்க்கரை போட வேண்டும் போல் தோன்றியது. அடுத்தாற்போல் கூவம் நதிக்குப்பங்களைக் கண்டபோது அவன் உணர்ம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. 'அப்படிச் சொன்னவன் இழுத்து வந்து இந்தச் சாக்கடைத் தண்ணீரில் அமிழ்த்தி எடுக்க வேண்டும்; குப்பங் களில் வாழ்பவர்கள் கெட்டுப்போவதற் காகப் பட்டணம் வந்தவர்கள்.'

பசுபதி தனக்குச் சாப்பாட்டுக் கேட்ட வாக்கிக் கொடுத்ததற்காகவும் அவர் யிது தனிகாசலத்துக்குக் கோபம் வந்தது. இந்த உதவியை அவர் செய் திருக்கவே வேண்டாம். பணை அதவே மறக்க அடித்து விடும் போலிருந்தது அந்த மீட விவான் சாப்பாடு.

சத்தம், கசாதாரம், சத்துணை சாப் பாடு என்றெல்லாம் வெளியில் பிரமாத மாகத் தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டார்க்கு. மனிதனுடைய தாக்கைத் திட்டி விட்டனவே தவிர, மனிதனுடைய உடம்பை வளர்க்கவில்லை பஸ் டுட்டிக் கள். அதுவும் தனிகாசலம் முன் பணம் கொடுத்து அகப்பட்டுக் கொண்ட இடம் பல்வகரமானது. சாங்குதிக் கடைகளில் அழுதிக் குப்பைக்குப் போகும் சர்க்கைப் பிடித்து வந்து அரைசுறைவாக வேக வைத்து இனியில் கொட்டினார்கள். பலகாரங்களைப் பொரித்தெடுத்து வடி கட்டிய கடலை எண்ணெய் தெல் எகிற பெயரில் வெளிக்கம் போட்டது.

உடம்பை வளர்க்கும் பொதுப்பைப் படைத்தவனிடம் விட்டு விட்டு, உண்கத்தை வளர்ப்பதற்காக உழைப்பிற் றுநிற்ப் போகும்.

ஒருநாள் பசுபதி அவனிடம் புகைப் படம் ஒன்றைக் கொடுத்து. அதிலிருந்த மனிதரைப் பற்றி கிரிவான கட்டுரை எழுதச் சொன்னார். சிறிய குறிப்பும் கொடுத்தார். தனிகாசலத்தின் எங்கள் ஆச்சரியத்தால் கிரிந்தன. அந்தப் படத் திக் இருந்தவர் செய்மெகத்தின் கணவர் திருவாளர் குமாரசாமி.

"விஞ்ஞான விவசாயி, கொடை வள்ளல், தமிழகப் பரி, தொழிலதிபர் என்றெல்லாம் போட்டு வெளுத்து வாக்க குக்கள்" என்று உதாரணமாகக் கூறி னார் "என்ன, கேள்விப்படாத பேர் வழியாக இருக்கிறேன் என்ற பாரிக் கிறீர்களா? இப்படியப்பட்டவர்களிடம் தான் பணம் அகப்பட்டுக் கொண்டு

நிண்டாடுகிறது. எப்படிச் செயல்படுவதென்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. மனிதன் எவ்வளவு தோட்டையும் பணத்தையுமா சாப்பிடப் போகிறான்? எழுதுங்கள்! தணிகாசலம், எழுதுங்கள்! இவ்வெவ் சேவை என்று வெளியே சொல்லிக் கொள்வோம்; அதன் சேவை சோறு போடாது! செட்டத்தவரையே இப்படிப் பணம் புரட்டுவோம்.”

தணிகாசலம் பசுபதியிடம் வைத்திருந்த மதிப்பில் பாதி குறைந்தது இந்தப் பேச்சால். புதிய பாடிப் பிழைத்த புலவர்கள் பரம்பரையில் வந்தவர் போலும் இவர்! புதுப்படுகிறவர் தன்னுடைய செங்கமலத்தின் கணவர் என்பதால் தாராளமாக எழுதினார்.

“இந்தக் குமாரசாமி செங்கமலம் வந்து விட்டாரா? அவர் எங்கே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டார்.

தணிகாசலத்துக்குச் செங்கமலம் செங்கமலம் வந்துவிட்டானா என்று தெரிந்து கொள்ள ஆவல். பசுபதி செங்கமலம் பதில் சொல்லாமல் மழுப்பி விட்டார்.

பித்து நாட்கள் சென்றன. சென்ற நகரத்தின் முக்கியமான இடங்களைச் சிங்காரத்துடன் சென்ற பார்த்து வந்தான் தணிகாசலம். ஒருநாள் ‘மலர் கொத்து’ ஆசிரியர் சத்தாமினியைக் கண்டு தன்னுடைய புதிய வேலைப்பாற்றித் தெரிவித்தான். தம்மை அடிக்கடி வந்து பார்க்கச் சொல்லி ஆசி கூறி அனுப்பி வைத்தார் அவர்.

உமாமை இன்னும் அவன் பார்க்கவில்லை. மாம்பலத்தில் ஏதோ ஒரு தெருவில் அவன் வீடு. நாட்களைத் தன் பிப்போடத் தள்ளிப்போட ஆவதும் அதிகமாகவே வளர்ந்தது. தன்னிடம் அக்கறை இல்லாத மனிதர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து அவனுக்குச் சலித்து விட்டது. தனக்குப் பிழைத்த வேலைகளையும் பிழைக்காத வேலைகளையும் செய்து அவனுக்குச் சோரிவு தட்டியது. அகனுடைய ரசிகர்கள் சிலர் அவர்கே இருந்தார்கள்; அவர்களிடம் தன்னைச் சொல்லிக் கொள்ள அவனுக்கு வேட்கை. ‘உமாவின் கவகப்பாண பேச்சை ஒரு நாள் கேட்டால் கூட இந்தச் சலிப்பும் களைப்பும் பற்றது விடுமே! பக்கத்திலேயே அவளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால்தான் இருக்கவாமா?’ என்று நினைத்தான்.

அவளைப் போய்ப் பார்ப்பதில் சிதிர சங்கடம் இருந்தது. அதையும் மீறிக் கொண்டு ஒருநாள் மாம்பலத்துக்குப் புறப்போனான். பல இடங்களில் அந்த நினைந்த பிறகு வீடு தெரிந்தது. சிதிர சுற்றுச் சுவருள்ள இரட்டை மாடிக் கட்டிடம். காம்பவுண்டுக் கதவு திறந்திருந்தது.

திறந்தது. வெளித் திண்டிபை ஒட்டி ஒரு போல் மாடிப்படிகள் தென்பட்டன. விட்டு மனிதர்கள் வாரையுமே வெளியே காண முடியவில்லை.

விட்டைக் கண்டவுடன் திரும்பவும் அதன் கைப்பம் தலை நீட்டியது தணிகாசலத்திடம்: உமாவோ வயது வந்த பெண்; சென்ற முறை அவன் குற்றமும் வந்தபோது அவனைச் சிறுமியாக மதிக்க முடியவில்லை. பேராசிரியர் சத்திரசேகரன் திக்கியே இருப்பார்; அவனைத் தவிர மற்றவர்களை அவனுக்கு அந்த வீட்டில் தெரியாது. தன் வகையையும் அவன் வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான் தணிகாசலம். ஏழேட்டு கருடங்கள் வித்தலாசை இருக்கலாம். ஆனால் தோற்றம் அப்படிச் சொல்வது. விட்டில் அவன் இங்காயல். அவன் அதனை மட்டும், இருந்து ஏதாவது தவறாகக் கேட்டு வைத்து விட்டால்?

தரை வாய்க்கையில் சரிவாக அடிபடாதவன்; பட்டணத்துப் பழக்கம் இன்னும் அவனுக்குப் பிடிபடவில்லை. ஆகவே சிறிது நேரம் தங்கி நின்றுவிட்டு, வந்த வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு கடற்கரைக்குத் திரும்பினான். நாளைக்கு அவனாகக் கொஞ்சுதம் எழுதிப் போடலாம்.

மறுநாளும் அவன் கடிதம் எழுதினான். கௌரிதான் பொன்வயலி விருத்து கடிதம் எழுதி உமாவை விசாரித்திருந்தான். மேலும் இரண்டு நாட்கள் சென்றன. ஆவலை வெட்கம் தடுத்த நினைத்திக் கொண்டு இருந்தது.

உடற்கரைக்கு அடுத்தாதி போலிருந்த பக்கைக் கழைத்திற் நாய் திணிய்த்துக் குவி நுழைந்தான் தணிகாசையம். திரும்பிய பக்கமெல்லாம் புத்தகங்கள், புடவைக் கடைக்குள் நுழைந்து விட்ட பெண்களின் மனோலிபை அவனுக்கு. அடா, எத்தனை நூல்கள்! எப்போதும் இங்கே வந்து உட்கார்த்து படித்துக் கொண்டிருக்கலாம் போலிருக்கிறதே! ரோஜா-தண்ணீர் கூடத் தேவையில்லை.

பலர் அவ்வே அமைதியாக உட்கார்த்து கொண்டு படிப்பில் முழுமீ இருந்தார்கள். தணிகாசையம் ஒரு புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒதுக்குப் புறமாக உட்கார்த்தான். தேரம் போனதே தெரியவில்லை. மாலை வேளக் கட்டகரைக் காற்று நிறத்த சன்னல் வழியே கமகமா வீசியது.

பெண்கள் லிபர் அருகில் வந்து பேசிக் கொண்டு புத்தகங்கள் எடுத்தார்கள். 'தயவு செய்து பேச வேண்டாம்' என்ற அட்டைகள் திரும்பிய பக்கமெல்லாம் தொங்கத்தான் செய்தன. அந்த வேண்டு கோள் பெண்களுக்கு இல்லைவா? தணிகாசையம் சற்று எரிச்சலோடு தலையைத்

துக்கிப் பார்த்தான். அவ்வளவுதான்; பார்த்த கண்கள் இமைப்பில்லை.

"அட! மாமாவா?"

இரண்டு பக்கத்திலும் இரண்டு தோழி எனாடு அலுத்தாச் சித்திரம் போக திள்ளுக் உமா. அவளுடைய விழிகளில் ஒளி பொங்கியது.

"மாமா! இது நீக்கலா? அல்லது உக்கல் ஆகிவா?"

மூக்க விடாமல் அவள் வெள்ளினைத் தொடுத்தாள். தணிகாசையம் மூக்க விடாமல் புத்தகத்தை மூடிவைத்தான். அத்தனை பேருக்கும் மத்தியில் அவளுடைய அருமை பெருமைகளை வெல்லும் வெளியிடத் தொடங்கி விட்டான் உமா. தணிகாசையத்துக்கு அவ்வே இருந்த மற்றவர்களை தன்னே வேடிக்கை பார்ப்பது பிடிக்கவில்லை.

"வா. நாய் வெளியிலே போய்ப் பேசிக் கொடுக்கலாம்."

தணிகாசையத்தின் பிள்ளை உமாவும், அவளுக்குப் பிள்ளை அவள் தோழிகளும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். பரந்து டிசீரும் கட்டி தண்ணீரின் தீய வர்ணக் கோலம் கண்ணெதிரில் தெரிந்தது.

அத்தியாயம் 3

விசித்திரப் பெண்மணி

சென்னைவீல் மரீது உடற்கரைக்கும் பம்பாய் நகரத்தின் மாரிகுடகரம் உடற்கரைக்கும் மூக்கிலைமாதொரு வேற்றுமை உண்டு. சென்னாவில் படர்ந்த உடற்கரையும் அதற்கெதிரில் உள்ள பக்கைக் கழைம், கல்தூரிகள், அறுவகைக்கல் முதலிய பெரிய பெரிய கட்டடங்களும் பொதுமக்களுக்குப் பயன்படக் கூடியவை. மாரிகுடகரவிலே உள்ள பிறும்மாண்டமாண ஏழறிக்கு மாணிகை எனோ ஒருசில பணக்காரர்களின் தனி உடைமுகை. செல்வச் செருக்கில் உல்லாச மிடுக்கைப் பம்பாய்க்குடற்கரையும் ஏழைமையின் எளிமைமும் மத்தியதர வாழ்க்கையின் மெய்ப்புக்கம் சேர்த்த ஒரு கதம்பத்ததைச் சென்னைக் கட்டகரையும் பழைகாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தணிகாசையம் உமாவுடன் நாய் திணிய்த்தை விட்டு வெளியில் வந்து சாலை போரமாக ஒரு மரக்கடியில் திள்ளுக். உமாவின் தோழிகள் இருவரும் தணிகாசையத்தைப் பார்த்துத் தங்களுக்குள் ஏதோ ரகசியம் பேசிக் கொண்டுக் கொண்டனர். சென்னாக்கு அவன் வந்து இரண்டு வாரங்களாகிற்று என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடன் உமாவின் மூத்திற் கோபம் பொங்கிக் கொத்தமித்தது.

தோழிகளிடம் திரும்பி, "நான் மாமாவை அழைத்துக்கொண்டு விட்டுக் குப் போக வேண்டும். போய் வரட்டுமா?" என்று கேட்டாள்.

தோழிகள் அவள் தங்கைகளைப் பாதி யிற் கவலிடுவது தணிகாசையத்துக்குச் சிறிதும் பிடிக்க வில்லை.

"நீக்கைக்கமது இருக்க மாட்டீர்கள்" என்று அடட்டினாள் உமா.

அவளிடம் தங்களுள்ள உரிமைவை அவள் தன் சித்தெதிகளுக்கு மூக்கிலை நாட்டிக் கொள்ள விரும்புவது போல் இருந்தது அந்த அடட்டல். தோழிகள் விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள்.

உடற்கரைவீல் மாலை நேரக் காட்சியைத் திரும்பிப் பார்த்தான் தணிகாசையம். பரந்த மணல் வெளியில் சோம்பக் கடை போடுவோரும், உட்கார்த்து அரட்டை அடிப்போரும் படுத்த உடல் தெளிப்போருமாக மனிதர்கள் வந்து குவித்து கொண்டிருந்தார்கள். வளை புறம் திண்டு டெக்க தார ரோட்டிய் சாரை சாரையாகக் கார்க்கை இழைத்தன. நடைபாதையின் ஓரமாக இருவரும் மெதுவாக நடந்தார்கள்.

"காற்று கமகமா வீசிறது! மணலுக்குப் போய்ச் சற்று நேரம் உட்கார்த்து

**“உங்கள் பற்களை
பாதுகாருங்கள்!”**

விஸ்டம் பல் வைத்தியர் எப்படி என்று கூறுகிறார்

‘கிரகம்’ மீது அக் குழுக்கு வது பற்றி எங்கிலும் மாறுபட்டுள்ளது என்பதை அறிய உங்களுக்கு பத்திரிகை அமைப்பின் பத்திரிகை தேவியை என்னும் ஒரு பத்திரிகை உட்புத்தகம் உலகமே...
 ...

தமிழ்
செப்டம்பர் 11
வார்ப்பாட்டு

பல்கலைக் கல்வித் துறையில் முயற்சி
எடுத்த, இளைப்பாறிய இளைப்பாறிய
குழந்தைகள் (குழந்தைகள்) பல சிறு
குழந்தைகள் உள்ளது. இவை பல்கலை
கல்வித் துறையில் உள்ளது. இவை
கல்வித் துறை.

சொத்து
தரங்கும்
இடம்

[illegible]

செதாத எது? வந்த தலை கட்டில் அது சிறு குழுவாகியும் பார்த்து உணர்ந்த கைதாளி அந்தப் பள்ளி பாடியிருந்தது. இதையெல்லாம் பற்றித் தெரிந்ததில் பல் தாதுமேல் மட்டுமே சிறை.

[illegible]

கனகசபைத் தலைவர் உருவம் பரி
சுத்தப்படுத்தி காண்ப்பதன்,

WisdomTM

நீடித்து
உழைக்கும்
தே ப்ரஸ்

புச்சிவக் குழந்தை உட்கைத் தட்டு தடுவாதுகிறதும், மேல்முள்ள கீழ் குழல் வாய்க், தன் குஞ்சுக் கைக்கிற் தள்ளாடி வைத்து தனதரில் உட்புது பரப்பதற்கு ஆவந்த காரியத்திலும், இவ்று அலறுவது உட்கை நெரிந்துகிட்டது.

வாழ்க்கையில் குழல் பழுவைத் தூண்டிய அலறுவது, வண்ணத்து எட்டாத சோடா உண்டாகிவரும் பிரயாணத்தை நெடும் உணர்வும், கிண்கிள் ஆயுள் இளம்பூர் செய்து நொளையாதல் மூலம், அவன் வாழ்க்கையை பிரயாணத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பான்.

இவ்வித உலகவாழ் குழந்தைக்கும் — வாழ்க்கைமூலம் ரூ. 10/- ஆளும்கூட சரி, சிதம் கவசங்கள், உலகம் குடுப்பதிலாரின் வகுப்பைப் பாதுகாப்பிற்கு, உலகம் கெடுப்புத் தொழுகையை எவ்வாறு சிறப்பாக யுணரநெறிக்கொள்ள குழையும் என்பதைப் பற்றிய ஆலோசனைகள் ஒரு ஆயுள் இளம்பூரானை ஏற்றும்படி எடுத்துகாட்டும்.

குழாய்ச்சித்திடுக்கட்கும்:- ஆயுள் இளம்பூரான்ஸ் மூலம் குறுகலாக சேலிக்கும் சிறு தொகைகூட உலகம் அன்றித் துரிப்பைக்கொண்டு விடுவது பயன்படிகளும்.

வாழ்க்கையின்

முதல் படி

லேப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆம் இந்தியா

கார்ப்பு: 11 — மெக்டீயர்ஸ் ஆர்டிங் - இலாக் கெந்தர்ஸ், குமரகோட்டி டாடா ரோட், மும்பை-1.

பெயர் கொண்டிருந்த விட்டுப் போக மாமா?" என்று கேட்டான் உமா.

"விட்டுக்குப் போக வேண்டியெல்லாம் குயே? நாழியாகவில்லையா?"

தனிகாசவத்துக்கு உண்மையில் கடற்கரை பிடிக்காமல் இல்லை. அவன் அவனைச் சந்திக்காமல் இருந்திருந்தால் நேரே கடற்கரைக்குத்தான் போயிருப்பான். கதைகளில் வந்த கடற்கரை வயப் படித்துப் படித்து. அவனுக்கு ஏனோ கடற்கரை என்பது காதலவளாகக் கிடைப்பது என்ற பலம் வந்து விட்டது! இரண்டு பேர்களாக அங்கு வந்த எய்வொருமே அவன் கண்களுக்குக் காதுகளாக அல்லது கண்கள் மீது விளங்கித் தோன்றினார்கள்.

"கடற்கரை உங்களுக்கும் பிடிக்காதா?" என்று கேட்டான் உமா.

"பிடிக்கும்; இன்னொரு நாள் போவோம்" என்று தனிகாசவம்.

திருவங்கிக்கேணித் திருப்பத்துக்கு வந்த உமா, மாம்பலத்துக்குக் காரி ஏழுமல் காப்பித் தட்டையே நோக்கிச் சென்றான். "இந்த நேரத்தில் வீட்டில் ஒன்றும் விடைக்காது. காப்பி சாப்பிட்டு விட்டுப் போவோம். வாரங்கள்."

"காப்பித் தட்டையில் தெரிந்த தெருக்கடியில் என் போட்டால் என்னெல்லாம் வழியும். உட்காருவதற்கு நாற்காலிகள் அகப்படாமல் நின்று தவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பலர். தயைநீர் விண்ணம் களின் தாளம், வாழ்வுவிழ் பெட்டி வாசித்த மேகம், சுழல் விசிறியின் சுருதி இவற்றோடு பரிமாறுகிறவர்களின் பல கார்ப்பட்டியல் பாட்டாக இறைத்தது. 'குழம்பத்தாருக்கு மட்டும்' என்று போட்டிருந்த பலகையைத் தன்னிக் கொண்டு உள்புற சென்று உட்கார்த்தான் உமா. தனிகாசவத்துக்கு அந்த எழுத்துக்களைப் படித்தவுடன் கடற்கரையே தேவலாம் போல் இருந்தது. கண்கள்-மீது ஒன்றாக வந்த சாய் பிறும் இடம் போலும்!

"வெட்கப்படாதீர்கள். மாமா! சமைப்பதற்குச் சோம்பல் பட்ட பெண்களெல்லாம் இங்கே குழந்தை குட்டிகளையே அழைத்துக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள்" என்று உமா.

விருந்தோம்பல் அவனுக்குக் கடைசிக் நடந்தது. அவனுடைய வற்புறுத்தலுக்காகப் புதிய புதிய பெயர்களுள்ள பழைய-பழைய பலகாரங்களைச் சாப்பிட்டு வைத்தான். காசைக் கொடுத்து விட்டு அவன் வெளியே அழைத்துக் கொண்டு வந்தான் உமா. இருவரும் மாம்பலத்துக்குப் பஸ் ஏறினார்கள்.

விடு அவன் முன்பு பார்த்த அதே வீடுதான். நாழியாரத்தில் ஒரு பைய

னும் பெண்ணும் இரண்டு பேர் உட்கார்த்து நேரம் விடையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். உமா தன் அதனை மகன் பாலுவையும், பெண் குக்மினியையும் அவனுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தான். பாலுவுக்குப் பதிலித்து வயதுக்கு மேல் இருக்கும். அவனைவிட குக்மினிக்குச் சற்று அதிகமாக இருக்கும். அதனை யும் மாமாவும் வீட்டில் இல்லை.

"அதனை வந்தால் நான்கு மாடியில் இருப்பதாகக் சொல். என்னை வந்து உயிடு" என்று பாலுவிடம் உமா.

மாடியில் தனியாக விடு ஒன்றிருந்தது. ஒரு ஒரு அறைபை மட்டிலும் தனக்கு வைத்துக் கொண்டு மற்ற அறைகளை பெல்லாம் பூட்டி வைத்திருந்தான் உமா. தனிகாசவம் அந்த மாடி வீட்டை ஒருமுறை சுற்றிப் பார்த்தான்.

"இங்கு வாரும் குடி இல்லையா?"

"இருந்தார்கள்; இப்போது நான் காலி செய்து கொண்டு போய் ஒரு மாதமாகிறது. அவர்கள் போனவுடன் கிழைந்த நாள் மாடிக்கு மாற்றிக் கொண்டு விட்டேன்."

"வேறு யாரையும் குடி வைக்க வில்லையா?"—தனிகாசவத்துக்கு அந்த வீட்டைக் கண்டவுடன் தன்னையறிவாத சபலம் உண்டாயிற்று. குழம்பத்தை அழைத்துக் கொள்ளும் காலத்தில் இப்படி ஒரு வசதியான விடு கிடைத்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்?

அதை அவன் புரிந்து கொள்ளாதது போல், "தூவியெல் வேறு யாரையும் குடி வைக்கப் போவதில்லை" என்று.

உமாவின் அறை விசாலமானது. நீண்ட மரக்கட்டில் ஒன்றும் மேகை-

தாற்காலியும் விடத்தன. மேற்குப்புற
துவ்வயக்கோ உமா திறந்து விட்டவுடன்
காற்றாகும் கதிரொலிக்கும் தடை
யில்லை. மேகசக்கு அருகில் கவர் ஓரமாக
நின்ற புத்தக அலமாரியைக் கண்ணோட்
டம் விட்டான் தனிகாசலம். கவிஞர்கள்
பாரதி, பாரதிநாசகி, நாமக்கல்வார்,
தேவிமுதலியவர்கள் ஒரு அடுக்கிலும்,
ஷேக்ஸ்பியர், ஷேக்ஸ்பி, டீன்ஸ் முதலிய
வர்கள் மறு அடுக்கிலும் உட்கார்த்து
கொண்டிருந்தார்கள். உமாவின் கவி
தைப் பைத்தியம் அவன் நினைவுக்கு வந்
தது! தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.
அலமாரிக்கு மேல் கவரில் பெரிய
தொகு புதைப்படம் கீழ்நோக்கியபடி
மாட்டப்பட்டிருந்தது. அதில் பேராசிரி
யர் சந்திரசேகரனும், அவர் மனைவியும்

கைக்குழந்தையோடு இருந்தார்கள்.
அந்தச் சின்னஞ் சிறு கைக் குழந்தை
இப்போது பெரியதொரு பூக்கொடி
வாக மலர்ந்து நிற்பதைக் கண்டு விவத்
தான் தனிகாசலம். அவனுடைய
இறந்தபொழுது தாயாரின் உருவம் அவ
னிடம் துன்ப நினைவுகளை எழுப்பியது.
தகப்பனாரின் சாயமே உருவாகத்
தொகுதிறான் உமா. அவன் கண்கள்
மட்டிலும் தாயாரின் கண்களைப்
போலிருந்தன. படத்தைவும் அவனையும்
மாறி மாறிப் பார்த்தான் தனிகா
சலம். உமாவின் நீண்ட கண்களில் நம்
ரென்று நீர் நிறைந்திருந்தது.

"என்ன உமா, இது!" என்றான்.

"அ...ம்...மா!" அவன் உதடுகளை
துடித்தன. சிறு குழந்தையோல அவன்
தேம்பினான். "அம்மாவின் முகம்கூட
எனக்குத் தெரியாது! படத்திலுள்ள
அம்மாவின் முகம்தான் அடிக்கடி கண்
னில் வந்து சிர்க்கும்..."

தனிகாசலத்தின் உடம்பு சிரித்தது!
தாய்ப் பாசத்தின் ஆறும் அவனை உதுக்கி
எடுத்தது. அவனுக்கு மட்டும் வலியை
இருத்திருந்தால் அந்த வேளையில்,
"உனக்குள்ளுள்ள தாய்க் குழந்தையே
அழிக்கக் கூடாது!" என்று காதுகளுக்குக்
கட்டிப் பிறப்பித்திருப்பான்.

அவன் அமைதியாக இருக்கும்படி
கதிரைத் தனிகாசலம். "இன்னாது
அம்மாவை நினைத்து ஏக்காமல், இருக்
கும் அப்பாவை நினைத்துச் சந்தோஷப்
படு. அவர் உனக்கு அம்மாவாகவும்
விளங்குகிறாரே!" என்றான்.

"ஆறு மாதத்துக்கொரு முறை,
அக்ஷறு வருஷத்துக் கொரு முறை
இங்கே வந்து போவார். மற்றச் சமயக்
களில் எனக்கு நான்தான் தலை. அத்
தைக்கு என்னிடம் பிரியமும் கிடையா
து; வெறுப்பும் கிடையாது."

உமா அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.
"மாமா! நான் ஒன்று உங்கனிடம்
கேட்பேன். நீங்கள் அதைக் கேட்டுச்
சிரிக்கக் கூடாது!" என்று தொடங்கி
னான். "சிரிக்கவிடலை என்று சொல்
வதுதான் கேட்பேன்!"

"சொல்!"
"உங்களை இங்கே கண்டபிறகு என்
அம்மாவையே உயிரோடு மார்ப்பது
போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. கார
ணமே தெரியவில்லை. நீங்கள்தான் என்
அம்மா!... என்ன? சம்மதத்தானே! சிரி
க்கக்கூடாது; நீங்கள் சிரித்தால் நான்
அழுவேன். கட்டாயம் அழுது விடு
வேன்!" என்றான் உமா.

தனிகாசலத்துக்குப் பைத்தியகொண்ட
டன் பழி அருபகமில்லை. இருபது வய
துக்கு மேலான ஒரு கிணுக்கிப் பட்ட
தாரியா இப்படித் தன்னிடம் உன்ன
தெனும்? அவன் படித்த உன் நூலாராய்ச்சி
அவன் நினைவுக்கு வந்தது. இதுபோன்ற
பல விசித்திர மனிதர்களை உனசத்திலே
இருக்கிறார்கள் என்று அதில் எழுதிவருந்
தது. அவன் பார்த்ததில்லை.

"சொல்லுங்கள், மாமா! நீங்கள் என்
அம்மா!" என்றான் உமா.

ஒப்புக் கொள்வதில் தடிப்புகினை! "ஒரு
வகையில் இருவருக்குமே அது தந்தகாப்
புக்கூட. "சரி, உமா!" என்றான்.

உமாவுக்கு ஆனந்தம் தாக்கமில்லை.
தனிகாசலமோ, "இப்படி ஆன்பின்
னைக்குப் பெண் வேஷம் போட்டுத்

தொலைக்கிறேனே!" என்று தனக்குள் அவனைத் திட்டிக் கொண்டு, வெளியில் அவனோடு சேர்ந்து சிரித்தான். உன்னை உன்னதக் கண்ணாடியுடைய உன்னதக் இவ்வாததை உமா நேடுவானா? தனிகாசலம் தான் அதை ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குவதை மெதுவாக வெளியிட்டான். "எனக்குத்தான் மனிதர்கள் எக்ஸோசுமே கதாபாத்திரங்களாகத் தொன்றுநிர்வாக எங்கும், உன் கண்ணிலும் இப்படிக்கொள்ளாது ஏற்பட்டிருக்கிறதே?" என்றான்.

"இனி அதைப் பற்றிப் பேசினால் எனக்குக் கோபம் வரும்; சண்டையோடு வேகி!" என்றான் உமா.

விண் சண்டை அவனுக்கு அப்போது தேவையில்லை. என்னும் அவன் சண்டையைத் தொடங்கி விட்டான்.

"என்னுடைய நிறைவில்கூட எதிரில் என் மூக்கை அறுத்து விட்டார்கள். நீங்கள் என் அப்பாவுக்குச் சொந்தம். வந்தால் நேரே மாம்பலத்தில்நான் இறங்குகிறேன் என்று அகிரசனிடம் சொல்லியிருந்தேன். நாளைக்குக் கல்லூரியில் நான் பேர்களைச் சேர்ந்து கொண்டு என் உயிரை வாய்க்கப் போகிறார்கள். என் பேச்சைப் பொய்யாக்கி விட்டார்கள்!"

"நீலாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசினால் அது பொய்யாகத்தான் போகும்!" என்றான் தனிகாசலம். இப்படிப் பேசியதால் அவனுடைய 'அம்மா' என்ற வாய் வாதத்தை முறிக்கிறது விட்டதாக அவனுக்கு எண்ணம். கல்லூரியைப் பற்றி அவன் இப்போது பேசுவது அவனுக்குப் புரியவில்லை. "உன் படிப்புத்தான் முடிந்து விட்டதே? ஆகிலுள்ளதில் முதன்மைபாகத் தெரிவதாக எழுதியிருந்தாயே?"

"முதன்மைபாகத் தெரிவதற்குப் பலன் என்ன தெரியுமா? அதைக் கல்லூரியில் எனக்கு இப்போது ஆசிரியை உத்தியோகம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகிலும் சொல்லிக் கொடுக்கிறேன்."

பெருமைபோடு தன் வேலைவயப் பற்றிக் சொல்லிக் கொண்டான் உமா. "தனிகாசலம் கல்லூரித் தலைவி, மணி மணியான மாணவிகள், சீரோதகனைப் போன்ற சை ஆசிரியைகள்..."

அவனுக்குப் பிடித்தமான வேலை என்பதும் தகுதியான சூழ்நிலை என்பதும் அவன் மூக்கில் தெரிந்தன. பசல் முழுதும் வேலை செய்த கணப்பு மறைந்து அதில் இப்போது புதுமையாகித் தென்பட்டது. தனிகாசலம் அவன் எழுதப் போவதாகச் சொன்ன கவிதைகளை நினைத்துக் கொண்டான்.

"அப்படியானால் இனிமேல் உனக்குத் தமிழ்க் கவிதை எழுதுவதற்கு நேரம் இருக்காது. உன் கையிலிருந்து தமிழ் பிழைத்து விடும்!"

"கடுவேனா தமிழை?" என்று மேறையைத் திறந்தான் உமா.

"ஏன். ஆகிலுள்ளதில் கவிதைகள் எழுதி சீரோதகித் தேவிக்கு வாகிசாசனம்ப் பாரேன்!"

பெரியதொரு தோட்டைத் தூக்கி அடைசியமாய் அவனுக்கு முன்னால் விசினான் உமா. எடுத்துப் பிரித்தான் தனிகாசலம். ஒவ்வொரு பக்கத்துக்கு ஒரு கவிதைத் துணுக்களைப் பத்துப் பன்னிரண்டு பாடல்கள் இருந்தன. ஒன்றைப் பாடல்களைப் படித்தவுடன் அவன் உதட்டில் புன்முறுவல் தெளிந்தது. விண்மீன், கடல், கதிரவன், தன்மதி, சிட்டுக்குருவி, கராமீன் முதலிய பொருள்களைப் பற்றி அவன் அழகாக எழுதியிருந்தான். காதலிகவிதை ஒன்று கூட அந்த நோட்டில் இல்லை. எழுத்தில் வழியாகத் தெரிந்த உமானின் வெள்ளை உன்னம் கண்டு அவன் பெருமிதம் கொண்டான்.

"எப்படி இருக்கிறது?"

தனிகாசலத்துக்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை. பாரதியைப் பின்பற்றி, தமிழ் நாட்டின் அரும்புக் கவிஞர்கள் எழுதுகிற பாணியில் மொராக எழுதியிருந்தான். கவிதை

களில் 'அழுத்தமிக்க': ஓசை நயமும்
அழகுணர்ச்சியும் இருந்தன; இனக்கண
வரம்பை ஓரளவு தெரிந்து கொண்டு
எழுதியிருந்தாகி.

"தகராச எழுதி விடுகிறாய்!"

"உண்கமணப் சொத்துக்கள்;
உங்கள் பத்திரிகையில் போடச் சொல்ல
மா?" என்று "

கொத்துப் ஏரிதா ஒரு மாய சக்தி
மறைத்து விடப்பதுபாக் தோன்றியது.
அதை முழுவதும் கத்தம், கறுகறுப்பு,
மெகைம, பரபரப்பு, அழகுணர்ச்சி
இவற்றில் சின்னங்கள் காணப்பட்டன.

"எனக்கும் குடிவிருப்பதற்கு ஒரு
நெறிய விடாகப் பார்த்து கவ. கெளரி
மா?" என்று "

அமெரிக்காவின் கவி

கிரண்டு ரஷ்யச் சந்திரன்தனும் வெற்றிகரமாகப் பூமியைச் சுற்றிக் கொண்டே வந்தன. இப்போது சமீபம் போட்டுக் கொண்டே சுற்றி வந்தன. ஒரு சந்திரனில் சென்ற தாய்

ஒவ்வொரு ஈசும் திரும்பும் போதும் அமெரிக்காவைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் குறைந்தது. உதாரணச் சந்திரனின் ராஜ்யமும் அமெரிக்கா-ஊரேயே உழந்தது. சிலந்தினும் கோபம் கொண். அமெரிக்கா திரும்ப ஒரு சந்திரனை விட, அதையும் உடனே அமெரிக்காவிலேயே வெற்றிகரமாக விழுந்து விட்டது.

ரஷ்யச் சந்திரனும் சந்திரனும் உலகத்தை அபாயம்! என்று அமெரிக்கா அலறுகிறது. ஒரு வேளை உலகத்தை ரஷ்யச் சந்திரனில் ரஷ்யச் சந்திரனும் ஏதோ சொன்னால் அது தவிர்த்தாலும் இன்னும் உலகத்தையும் உலகத்தின் மீது போட்டு வெகத்துக் கொடுத்து விட்டே...

சந்திரனும் ஒரு சந்திரனும் ரஷ்யச் சந்திரன் இப்போது உலகத்தை அபாயம்! என்று அலறுகிறது. ஒரு வேளை உலகத்தை ரஷ்யச் சந்திரனில் ரஷ்யச் சந்திரனும் ஏதோ சொன்னால் அது தவிர்த்தாலும் இன்னும் உலகத்தையும் உலகத்தின் மீது போட்டு வெகத்துக் கொடுத்து விட்டே...

நவம்பர் மாதம் போட்டியில் தூறு போய் பரிசு பெற்ற கதை

மீரையின் அறங்கூர் துறத்தாக் பாகத்திரம்.
 உன்னை ஊரும் இக்கூர். மாமா ஏதோ வேலையாக இருக்க வேண்டும்.
 நகிலை விட்டாக் வந்த பாரிக்குப்படி சொல்லிவிடுத்தாடு.
 "ஏன்யா, ஓயா இக்கூர்?"
 "இருக்கிறேன். நீக்க உட்காருக. நான் போய்ச் சொல்லிவருகிறேன்."
 இக்கூர், நீக்கின் உன்னை வருகிறேன்?" என்று கேட்கியாக் முத்த.
 "இக்கூர், இக்கூரிய இருக்கிறேன்." பாகத்திரம் ஒரு தாந்தாகியிக்கு
 அமர்ந்த பெரு குக்கை விட்டாக். வாகியத்திலும் குழத்தன்மையாக் முத்த
 நீக்க உக்கை பார்த்திருத்த. மாமா என்ன வாகியமாக் தக்கைக் கூப்
 விட்டு அனுப்பி விடுவா? அவனுக்கு ஏதாவது எத்தனையோ வாகியங்கள்.
 மனக் கிளையக்க இருத்தன.
 எழுந்த அறங்கூர் இக்கூரையும் உக்கை ஆரம்பித்தாக் பாகத்திரம்.
 அறம் பார்த்த. பெரிய பட்டுத்தனாக் வாகியமாக் முத்தாகியிக்கு அறங்கூர்வா?
 அவன் ஒரு திரிசுக் கைப்புகை சரித்தாக். உட்கூரிய குக்கை மாறியது.
 அதனுக் வக்க? உக்கை அத்தந்த இருக்கைவிட்டாக் என்ன உப்பியாக்? அந்
 தந்த, வீடு. வாகை...
 "டேய்! குருசாமி வத்தாக்?" என்று உக்கைவிருத்த மாமாவின்
 குக்கை குத்த. குருசாமி இப்போது வத்தாக்? இன்று என்னமோ மாமா
 கைக்கூப் போய் போவதிலும். விட்டகூரிய தம் வாகியத்திலும்
 அறங்கூர் வத்திரமாக் குக்கை குத்த. அறங்கூர் வக்க? என்ன?
 "என்னய்யா மாது, வத்தாக்?" மாமா கேதாசி புன்னகையுடன்
 அறங்கூர் வத்தாக். பாகத்திரமும் விக்க குக்கைவருத்த. "என்ன
 சமாசாரம் மாமா? என்னக் கூப்பிட்டு அனுப்பி விடுக்கிறீர்களே?" என்று
 கேட்டுக் கொண்டு குக்கை வத்தாக்.
 "என்னம் சமாசாரமாக் சொல்கிறேன், அப்பா. நீ உட்கார்;
 குக்கை குக்கை கொண்டு வக்க சொல்கிறேன், சாப்பிடு."
 "அத்தனாக் ஆய்விட்டது. நீக்கை விடுவதற்காக் சொன்னுக்கை."
 "அத்தனைய்யா அவசரம்? டாக்டர் ஜானகிராமனாக் பாரக்கப் போக
 வேண்டுமா என்ன?" என்று கேட்டார். கேதாசி சரித்துக் கொண்டு.
 பிறகு தம் மோனையுக்கில் தாந்தாகியிக்கு உட்கார்ந்தார்.

நட்சத்திரம்

பாகத்திரமின்
 குக்கை சட்டென்று
 மாறியது. மாமா
 வேடிக்கையாக் வக்க
 வேப்பதையாக் கேட்
 டாக். ஆறமாக்
 இத்தனாக் தொட்
 குக்கை விட்டாக்.
 அவன் மனம் பக்கித
 மாக் வேதனையுட்
 டது. தக்கையத்திலும்
 விக்கொண்டாக்.
 "மாது! அத்த
 வித்தினயத் திருப்பி
 விட்டு இப்படி என்
 வத்திக் வத்த உட்
 காடு, அப்பா!"
 அவன் என்
 கோ தக்கையாக்
 அக்கை காடு
 சேய்து விட்டு
 மென வத்திக்

செந்தியா

ஆழ்ந்திருந்தான்: வேதாரி அவன் இரண்டு
நிமிஷம் உற்றுப் பார்த்தார். "பாது!"

"உம்!"

"நீ டாக்டர் ஜானகிராமன் மறுபடியும்
யோய்ப் பார்த்தாயா?"

"ஆமாம்."

"அவர் இப்போது உட உன் வீட்டை
வாங்கிச் போகக் வேண்டும் என்கிறாரா?"

"உங்களுக்குத் தெரிந்ததானே, இன்னும்
என் சொப்பனம்தான்?"

"அது உங்களுக்கு இருக்கும் ஒரே உடைமையே;
மேலும் மேலும் நீ முன்னுக்கு வந்த நிலைக்கு
வேண்டியதற்கான முதற்படி. என்டவருக்குத்
கொடுத்த கிடாரித."

"என்டவருக்கு என்ன? அவர் நல்லதற்குத்
தானே சொல்கிறார்! அந்த வட்டாரத்திலேயே
ஒரு நாளில் வேறாமோ ஆகப்படுகிறேனா
என்டவாது. என் வீட்டை வாங்கி 'நாளில்
வேறாம்' ஆகச் செய்ய விரும்புகிறார், அந்த
தவறென்ன? ஜாக்கனக்குப் பயன்படும்."

"உங்களுக்கு, நஷ்டம்தான்."

"நான் ஒன்றும் தான் சொப்பனமில்லையா?"

"அவர் கொடுக்கும் இருபதிலுமே ரூபாய்
உள்ள ஒரு பெரிய மணிதொகுதி விடுமா? நீ
இன்னும் வேலையில் உயரவேண்டும், இன்னும்
அந்தத்துக்காவதும் ஆகவேண்டும். இன்னும்
விடுவதும் நிலைநாட்டும் வாய்ப்பு போட
வேண்டுமாய். இருப்பதையும் விற்றுவிட்டு
கூடாது" என்று வேதாரி.

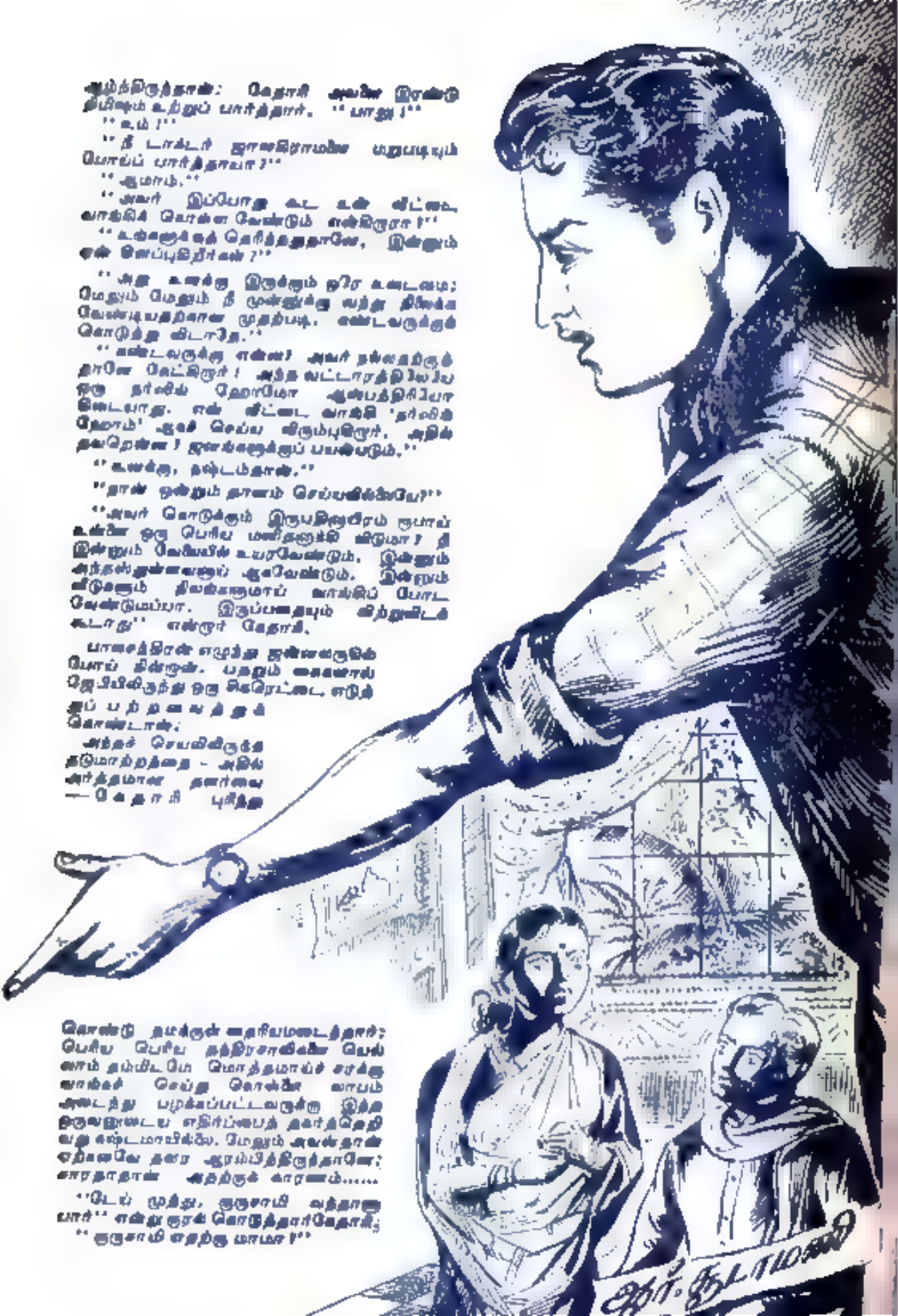
பாணசத்திரன் எழுந்த ஜன்னலருகில்
யோய் நின்று. பதனும் கண்ணால்
தேயிவிருந்து ஒரு சிகரெட்டை எடுத்த
துப் பந்தையைத் தக்க
கொண்டான்.

அந்தச் செயலிலிருந்து
தடுமாற்றத்தை - அதில்
அர்த்தமான தளர்வை
— வேதாரி புரிந்து

கொண்டு தங்களுக்குத் தனிமனையுடையதார்:
பெரிய பெரிய தந்திரால்களை வெல்
லாம் தம்மிடமே மொத்தமாய்ச் சரக்கு
வாங்கச் செய்து கொள்ள வாய்ப்பு
அடைந்து பழக்கப்பட்டவருக்கு இந்த
ஒருவனுடைய எதிர்ப்பைத் தகர்த்தெறி
வது கஷ்டமாய்க்கூட. மேலும் அவன் தான்
ஏதாவது தன ஆரம்பித்திருந்தானே;
சாரதாதான் அதற்குக் காரணம்.....

"டேய் முத்து, குருசாமி வந்தானா
பார்" என்று குரல் கொடுத்தார் வேதாரி;

"குருசாமி எதற்கு மாமா!"

ஜார். சூடாமணி

"பெரிய விஷயமாகிறது இருக்கிறது. அது சம்பந்தமான காதல்களை பெங்களூர் பார்டித் தந்த தருத்த பதிக் தலாக்கிவிஷனும், அதற்குத்தான் எனது அந்தரக்கம் காரிய தரிசெய் வரம் சொகிவிருத்திதான்."

பாசாத்திரன் வறட்டுச் சிவப்பு மிர்த்தான்.

"உங்களுக்குமென்ன மாமா, நீங்கள் பெரிய மனிதர். அந்தத்துக்கவர்."

"நீயும்தான்." கேதாரி குரலில் கவிதைய மிகைப்படுத்திக் கூற்றார். "உங்களுக்கு என்ன குறை?" என்று.

"உங்களைதான். எனக்கும் அந்தத்து இருக்கிறது. பெண் இருக்கிறது. வீடு இருக்கிறது." அவன் ஒருவன் தலக்கிவருகும். "மனைவியும் இருக்கிறது."

"உங்களுக்கு அந்தத்து இருக்கிறது. பெண் இருக்கிறது. வீடு இருக்கிறது. அதனும் மனைவியும் இருக்கிறது." கேதாரியின் கைகள் கரிமலாய் ஒலித்தன.

அடிப்பட்டவன் போல் பாசாத்திரன் தடுக்கி குன். அவன் முகத்தில் ஒருவன் பாய்த்தது.

"அதை நீங்களும் சொகித் கூட்டுகிறீர்களா?" அவன்மறிவதற்கு அவன் செரெட் துண்டை ஐக்கன் வரிமாய் வெளியே விட்டெறித்த விட்டான்.

"தெருப்பெய்துக் கூடப் பெற்று விடுமா? அசட்டுப் பிள்ளையா! உன் கைகளுக்குத் தானடா சொகிறேன். அவனாக உன் மேல் அன்பு இடுகிவென்று தீர்க்கிறேயா?"

அவன் ஆத்திரத்துடன் திரும்பி அவரை நேருக்கி நேர் பார்த்தான். "அகிபித்ததான் தான் எங்கி விட்டுவிட்டுப் பிறத்தனம் போல் விட்டானா?" என்று கேட்டான்.

"அவன் இஷ்டத்துக்கு விடாததாய் நீ விட்டை விடக் வேண்டுமென்றும். அவன் சொபித்துக் கொண்டு போய்விட்டான்; மனைவியைவிட உனக்கு யாரோ முகப்பிக் தெரியாத ஒரு டாட்டிப்பிக்கவர் கிரைமம் போகிவி வழித்த ஒருவிறது?"

பாசாத்திரன் பக்கிக் கடித்துக் கொண்டான். தூரமுத்திரப்பயகி போல் அவன் முகத்தில் எத்தம் எரித்திருத்தது. நாதனா

யில் வந்து அமர்ந்த தனையக் கைகள்... பற்றிக் கொண்டான்.

கேதாரி பென்ன அவன் தொன்மேல் கைவைத்தார். "பாறு! போனவரையும் புதுக் கொட்டைப் பக்கம் போயிருந்தபோது ஒரு கைவாய் துணிச்சலை சொத்தக்காரனாய் பார்த்திதன். அவர் விவாபாரத்தை விற்ற விருநொராம். தான் அதை வாகிவி இங்கே சொகியிடுகிவ கடை நிறுத்த விடனா மென்று தீர்மானித்திருக்கிறிதன்."

அவர் வார்த்தைகளில் அரித்தம் அவன் மேல் பதிவகிவின. ஒரு விதாய் கவனித்து விட்டு அவர் தொடர்ந்தார்:

"இது சம்பந்தமாய் என் முடியுமான பதிக் அங்குக்கு எழுதியனுப்பத்தான் குருசாயியை வரம் சொகிவிருக்கிறேன். அந்தக்கடைவைய இந்த வாகி கைக்க உன் விட்டைத்தான் வெட்டணாமென்று இருக்கிறிதன்."

இப்போது பாசாத்திரன் தீயிர்த்த பார்த்த தான். அவன் அகிர்ச்சி எழுப்புகுன் தம் விருதவான குரலாக் அதை அழகிவி படுக்க வைத்தார் கேதாரி. "இதிக், நமக்குள்ள தான் வாயத்தத் தீர்க்கத்துப்பார். பாறு...தாய் தந்தையின்காத உகிவன் என் நண்பரின் கையல் எப்பதற்காக வகார்த்திதன்; படிக்க வைத்திதன். வெளி நாடுகளுக்குப் அனுப்பி வேன். என் விவாபாரத்திமேலே வேலையும் கொடுத்திதன். கவ்வானமும் செந்து வைத் தேன். இப்போது இதைப் புதுக் கடை மூன் னுக்கு வந்தான் வககிவிரமத்திக் அதை உககிவே சொத்தமாகிவி இருகிறேன். உனக்கு இதிக் எத்தனை வாயம், போசித்துப் பார்."

பெரிசிக் விக்கிவெ விஷயத்தை மெனனம் இன்னும் ஆழ விவரிப்பதற்காக அவர் தம் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டார்.

பாசாத்திரனின் கைகள் பட்டபத்தன. கேதாரி தம்முடைய வாயத்தத் உத்திபித்தித் தான் இக் காரியத்தில் இறக்கிவிருக்கிறார். அதுக் தாய் ஒரு பீடி அள்ளிக்கொண்ட பிறகு சித்திவிருக்கும் பருக்கைகளை அலட்டிய மாய் அவனிடம் விட்டெறிவாமல் இருக்க மாட்டார். அந்தப் பருக்கைகள் போதுமே, அவனுக்குக் சொகாக்கைத் தர! முகிவெ எய்ட்டாரதான்!

அவன் தீவடி வந்ததும் அவன் உடல் ஒரு தரம் ஆடியது. நதனாகிவத்துக்கு விட்டைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற தகவ் கைகளைப் கூடவகவனா அவன் பீகிவிருக் ஆட்டம் கண்டு விட்டது! இப்போது விட்டை விற்றா தது மகிழி அதை வாயமுள்ள கடைவாகவும் ஆகிக் சம்பதித்துவிட்டாக் அவன் அவனிடம் திரும்பி வருவான்!

பொரோட்டத்தாக் இடுக்கிவ அவன் கைகள் திடெடுத்து விசித்தன. இது என்ன? அவன் மாமனார் ஐஞர்ந்தனனும் மாயியார் சொகையும் உகிவன் அழைத்த வத்தாரிகள்: ஒரெனா! எகிவொரும் மூன் ஏறியாட்டியுப்படி இன்று ஒன்றுகடி அவனைத் தாக்கப் போகிறார்களா? அவன் மூகம்வொபத்தில் தடித்தது. "மாப்பிள்ளை என்ன சொகிறார்?" என்று சித்திதலடியே கேட்டார் ஐஞர்ந்தனன்.

"உட்காருக்கன். வேறென்ன சொகுவார்? தகிவது வெட்டது என் பாறுவகித்துத் தெரி யாதா என்ன?" என்று கேதாரி.

உங்களுக்கு
முற்றிலும் புது
மாதிரியான
இரு பவுடர்கள்

ஸாண்டல்

சந்தனத்துடன் சூடிய
பாலகம் பவுடர்...

**ஸாண்டல் வுட்
பாய்ஸ் பவுடர்**

சுத்தமான தனி சந்தனத்தை
மென்மையாக்கப்பட்டது...

டி.எஸ்.ஆர். & கோ
கும் பகோணம்

ANGITPALE C.

கேள்விகளுக்கு கங்கிரஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட், 18, ராயல் ரோட், கல்கத்தா-700046-க்கு
பாஸ்டிக் லேட்டர் எழுதி: ர.பாஸ்டிக் டிஸ்ட்ரிக்ட் 1132) கல்கத்தா-700046. கேள்விகளுக்கு
கேள்விகளுக்கு: மென்மையான பவுடர், 1, கட்டம் ரோட், கேள்விகளுக்கு, ரதனா

HEWLETT'S MIXTURE

IN 4 OZS.
10 OZS. BOTTLES

WITH OR
WITHOUT
OPIUM

Popular
for over
80 Years

ஹியூலெட்ஸ்

மிக்ஸர்

80 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த ஓசைதம் அநீகம், பயிற்றுக்கொண்டவர். நெஞ் செரிக்கல், வாய் பொருமல் புளிப்பு, குடல் விசைதிகள் இவற்றிற்கு முக்கிய பரிசுரமாக உலக முற்றிலும் பெயர் பெற்ற ஹியூலெட்ஸ் வகுநிதது. அயினி செர்த்தும், அல்லாமலும் 4 அவுன்ஸ், 10 அவுன்ஸ் அளவுகளில் எவ்வாறு மருத்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

ஸி. ஜே. ஹியூலெட் & சன்
(இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.,
கோல்கட்டா - 3

புளோரோஸோன்
கருமையான சரீரத்தை
வெண்மையாக்குகிறது

புளோரோஸோன் உங்கள் கருமையைத் துருவிடும் வெண்மையாக்கி, முகம் பழுக்கல் முதலிய கருமக் கோளாறுகளை அழிவே, மொடல், மென்மிக்ருமையாக உருவாக்கி, மென்மையையும், தீவிரத்தையும் அளிக்கும்.
புளோரோஸோன் கொடுக்க ஒரு பாட்டில் மிக ரூ. 1.25, 443 மிகுந்த புளோரோஸோன் 443 ஒரு பாட்டில் மிக ரூ. 5.50.
வி. பி. சரீர்த் தனி
கெய்ன்டுகனிடும், கற்று ஜி ஸ்க்
கிசுக் இலண்டன் டி. பி. 1192
பம்பாய் 1 ஹைதெத் ஹாஸ் கோமன்கள்

Florozone
MIRACLE BEAUTY BLEND

Distributors for Madras:
E. L. GOWDER & Co., 59, Bunder St., Madras

EPHRILIME
எப்ரிலைம்

உகந்த ஆஸ்திரா உபகாந்த கிசுக் கருமப்படுத்த எபீரிலைம் மிகச் சிறந்தது. ஒரு பாட்டில் மருத்துக் உபயோகித்தாக அதன் பூரண பலக்கிசுக் காண்பார்.

கிசுக் கருமப்பட்டதும், கிசு உபகாந்த தரக் கருமப்படுத்த எபீரிலைம் ஆஸ்திரா முக்கிய கோமன்களுக்கு ஒர் நெஞ் தாவிவந்த மருத்து

பூனிபன் டிரக் கம்பெனி, லிட்.,
மதராசு 2, 2, ஜே. கிங் 3, ராஜா கி-1

என்னொரும உட்கார்ந்து அவசியம் உதறுப் பார்த்தார்கள். அவை மெளனமாக இருந்தது.

"தனது ஒப்புக்கொண்டு தனது கத்தல் தொடு முகப்பூட்டு வறுவதானால் சரி; இல்லை, தனது காரியம். அது இது என்று இருக்கிற சொந்ததையும் தொற்றுவிட்டுக்கொண்டிருப்பதானால் சாரதா என்னுடையே இருக்க வேண்டியதுதான். என்னுட்கு எந்தக் குழந்தை பாரமாமெ ிட்ட மாட்டான்" என்று ஐரூர்த்தனன் உறுதியாக.

"சுதந்திரக் கையாணப் ஏன் செய்து கொடுத்தீர்கள்?" பாசாத்திரன் அவரைத் திரும்பிப் பார்த்தான் மெய்யில் கேட்டான்.

"பெண் உடையிருப்பான் என்றுதான் கொடுத்தேன்."

செய்யும் இதற்கும், "எனக்குக் கொடுக்க வந்ததுப் பணம் சேர்க்க வேண்டுமென்று வாரும் கொடுக்கவில்லை, ஏதோ இருப்பதைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் சொக்கிறது. என்னதான் தூறு இருக்கிறதும் உண்மையாகவேயே பார்த்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தேன் பிழைக்க முடியும்? குழந்தையும் உட்கார் விட்டு வந்திருந்த நிலைமையே இருக்கிறது. அவன் மறுபடியும் குடியும் குடித் தனமுமாய்ப் புறவுகொண்டு வர வேண்டுமென்று பததான் என்கிறேன்" என்று.

அது ஒரு தாய்க்குரிய ஆசைதான். அவை பாசாத்திரன் சந்தேகிக்க வில்லை. ஏன், அவன் மனநிலையதும், அதுதான் ஆகையென்று அவனுக்குத் தெரியும். சாரதாவைவிட அவர் பாசா மனிசி ஒருத்தி இருக்க முடியுமா? ஆனால் அவன் என்ன சொன்னான்? "மனிதனுக்குத் தூக்கம் எப்படியும் வருமேற்பென்று தும் பாவலகைப் பஞ்சு மெத்தையின் இன்னும் இதமான் வராதா?" என்று. அதே போல் சொத்த, அவன் என்று சொல்லாக்கு பொழியும் இடத்தில்தான் அவர் தன்முக்குத் தகழ்க முடியுமென்பது அவன் கருத்து. கொடுத்ததுக் கொண்டு பித்ததன் கொண்டு. பித்தமுமே அவன் வந்த 'விதமிக்கிறது. என்னுட்கு வந்தது' என்று சொன்ன வேண்டுமென்றதான் விருப்பினர்; எதிர் பார்த்தான். அவனுக்கு விடுப் வேண்டும், கண்ணும் வேண்டும். தானையின் அவன் இரண்டையுமே அவனுக்குத் தன் அகியை சாரதாமாய்த் தந்த விடுவான் என்ற கதரீயம் அவனுக்கு இருந்தது.

விட்டு மோசத்தக்காகத் தகவல் விட்டுச் சென்றவனிடம் சென்றிருக்கொண்டு போன அவனது உய் சொசகம் இடம் தரவில்லை. ஆதினால் அவன் இன்னொரு வாழ்வு கருவிக் கொண்டுதான் இருந்தது.

"என்னாவந்ததையும் வெளித்துப் பதிக் கொடுத்துக்கள்" என்று சொல்லும். அவனுடைய செஞ்செய் குடம் 'என்னுடைய வயிற் றிக் தீதான் பாதி வார்த்தை வேண்டும்' என்று முறைவிட்டது.

பாதி வார்த்தையென்று, அவனுக்கும் அது வார்த்தை, அவன் மெளனமே உணர்ச்சியின் துடித்துக் கொண்டிருந்தது.

"சொல், பாது!"

"எனக்கெதையோ விட்டது டாக்டருக்குக் கொடுப்பதற்குக் இஷ்டம்" என்று பாது திடயின்காத குரலில்.

"முட்டாசுத்தனமாய்ப் போனதே. உனக்கு இருக்கும் சொந்ததெல்லாம் அந்த ஒரு விடுதான். நீ சரி என்னுடன் தானாகவே அது உனக்கு ஆவிரம் ஆவிரமாய்ச் சம்பாதிப்ப தற்கு வழிசெய்யும்."

"ஆமாம். அந்த ஆவிரத்தைக்கு நான் என்னுடைய ஒரு கனம் எண்ணத்தைப் பவி கொடுத்தாக..."

"உனக்கு மெய்யாய் வர வேண்டுமானால் எத்தனையோ பணம் கொடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும்" என்று ஐரூர்த்தனன்.

"அதன் பணம்? போதும்போது மதைக் கொண்டு போகப் போகிறேன்!"

"போகவதைப் பற்றிப் பேசக் கூட? இருக்கும் போது அனுபவிக்கக் கூடிய இன்பத்தைப் பெறாமல் என்னால் பாதி" என்று அவன் விடுத்தார் மோசாசி.

பாசாத்திரன் பதற்றமாய்த் திணித்த தான். திணித்த பார்த்த அவனுக்கு வெளியி வித்தது வடிவத்தின் மேல் திணித்தது. உண் இன்பத்தைக்கொடுக்காமல் பணி மருடமாய் அகியே தின்று கொண்டிருந்தான் சாரதா.

பாசாத்திரனின் இயைத்தடிப்பு ஒரு தியி கும் தின்றுவிடும்போல் இருந்தது. சாரதாவை தெருக்கு தேர் வட்டதும் அவனிடம் கொண் டிருக்க அன்பு, அந்த அன்பினால் வந்த தனரிவு, அவன் பிமிருக் அனுபவித்த தன் பம் — என்னும் ஒத்தியே வந்த ஈடி அவன் உணர்ந்தது அழகினே. வேகமாய் வந்த லுச் சொடு அவனைப் பார்த்தபடியே தின்றுவிட் டான். உணர்ச்சி மொத்தி வந்தது. வாரின் வேல்புமாத பிடுமன் என்னில் தின்று தனித்தது.

சாரதாவின் உதடுகளில் மறு தனக்குத் துடிப்பது. தன் வெற்றியைக் குறித்துச் சந்தேகம் இன்னாதவன் போல் அவன் வாய் போது அவசியம் இமை கொட்டாமல் பார்த்தவாறு இருந்தான். அவன் கண்களினும் அன்பு இருந்தது. கூடவே உறுதியும் கிவ லும் இருந்தது. 'என் இஷ்டப்படி நீ வந்த தாகதான் உனக்கு. தான் உனக்காக ஒரு அடி கூட முன்கூறு எடுத்துக்கக் மாட்டேன்' என்று அறிவிப்பதுமே இருந்தது அவனது அணர்வாத தினை.

"பாது, என்ன சொக்கிருப்ப?"

"விடுவதோட காசியம் செய்கிறேன். காசி; விண் கொக்கென்று வந்ததுக் கொண்டு திண்டாடுவானென்? இது திரேதா புலகம்" என்று ஐரூர்த்தனன்.

"தினாவித்தப் பாடுகளை, வலிய வரும் ஸ்ரீதேவியை வேண்டி மெளலாதிர்க்கள்" என்று அழகுமாய்க் கொள்ளுக் செல்லும்; மனச்செய்ததைப் பித்தற்கொண்டு மனம் வலிக்கச் சாரதாவைப் பார்த்தான் பாசாத்திரன். மாமா பண்ணாய்ப் என்று. மாமனார் அந்தவது என்று. மாமியார் மெய்க்கிற் கொணர்ச்சியும் என்னுடன். சாரதா மெளன மாய்த்தானிருந்தான். ஆனால் உட்கொண்டான் அழகைச் சமத்து கொண்டு நித்திக் கொடி போல் அவன் எதிரே வந்த தின்று. அந்த தின்றுதான் அவனது கட்டுவாய்த் திவாதம். அவன் வாய் திறக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்க வில்லை. அந்தத்திவித்த தெறித்த லுக்கென அழகுக் கூடும் 'இததான் தான்

உறும் வாதம், நான் காட்டுப்பயல், எஞ்சுப்பயல், செப்பாக்க...' என்று கூறி வது. ஒளிவை அணுகும் ஒரு சிறு ஆத்மாவை எல் பிலாரும் சேர்த்த பிசு ளுக்கு இருளில் இருப்பது போன்ற பிரமை அவன் உணர்ந்தான். கவித்தது. ஆனால் அவன் திடீரென்று அலட்சியமாகி விட்டான். அவனுக்கு உலகவாழ்க்கை வேண்டும். அவன் மனைவிக்குப் பணமும் சொத்தும் வேண்டுமென்றான். அவன் அவனுக்கும் வேண்டியவைதான். அவன் தெரிவித்தது. தோள்க்கிரு அவன் அளித்த காணிக்கையைக் ஒரு ஆழ்ந்த பெருமூச்சு மெலிப்பிட்டது.

"உக்கன் இட்டம் போல் செம்பெறன். மனமா!" என்றான்.

"சொல்!" கேதாரி எழுந்த வந்து அவன் கையைப் பிடித்து குறுக்கினார். "நீ செட்டி காரனென்று எனக்கு எப்போதும் தெரியு. இனிமேல் உக்கனாக்குக் கவலை இல்லை, மிகுடர் ஐயுரித்தான். அம்மா சாதலா! உக்கனும் புருஷன் மெடத்து விட்டான்."

பரிசுத்திரனின் தேவதிக் ஒவ்வொரு நரம்பும் பதறிக் கொண்டிருந்தது. தோக்கி, துக்கம், இப்பம் எல்லாம் அவனுக்கு கொத்தித்துக் கொண்டிருந்தன. இத்தனைக்கும் தான் விருப்பிய ஓர் பரிசுதன் மனைவியை மெள்ள ஒழிப்புப் பார்த்தான். காரதா இப்போதும் போய்க்கிடை. ஆனால் அவன் உதடுகளில் ஸ்ரீதும் மலர்ந்து காணப்பட்ட புன் முறுவலின் பரிபூரண வெற்றியின் இப்பம் விளங்கியது. அவன் வேண்டியவையே அவனுக்கு அப்பம் மெடத்து விட்டது; அத்தனையும் மெடத்து விட்டது.

"ஏண்டா முத்து! குருசாமி இன்னும் வரவில்லை?" என்று கத்தினார் கேதாரி.

அவருக்கு வெளியே ஒடி வந்த முத்து. "இக்கிடைசெ, எம்மாக்க!" என்றான்.

"கத்த போய்ப்பறி. வா என்ருக் கருவதரி கெண்ட இன்னுக்கு?" என்று கேதாரி, லுக்கையாச்செய்தான். "பாது! உன் மனம் உறுதிப்படவில்லை உன் கவலை அந்த விவாபாரிக்கு நாம் கடைகைய வாக்கிக் கொள்வதாய் எழுதி விடு. விவரகக் அடக்கிய காதெமெக்காய் அக்கிதா விடுகிறது. நான் பார்த்துக் கொடுக்கிறேன்" என்றார்.

"கடைகையப் பிள்ளை நீக்கன் எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஐயபலியுக்கெட்டும்" என்று பரிசுத்திரன்.

"உக்கனேதான். அதற்காகத்தானே உன் விட்டை இய் விடுவதற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொண்டேறேன்?" என்றார் கேதாரி.

மாப்பிள்ளையின் விவகார அதிர்வைக் கண்டு ஐயுரித்தான் மனம் மெடுத்து அவனிடம் ஏதெதோ சொல்லுமா ஐயர். செங்கம் மெழுகி போடு வெளியே ஒடிய பெண்ணிடம் பெரிசு கொண்டிருந்தான். பரிசுத்திரன் ஒன்றையும் கவனிக்கவில்லை. பத்திரம் போல் மெதுவு அருகில் உட்கார்ந்தகொண்டான். விவாபாரி கிஷகமான வடிவத்தை மாமனின் உத்தரவுகளுக்கு ஒத்தாறி போய் உருவாக்கத் தொடங்கினான். ஐயனிடம் ராமனும் கார்பாற்றப் படக் கூடிய ஒவ்வொரு நூலும் தெரிபாத்தென்பதானியில் நினைவையும் கடிதத்தில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக நிதானமாகக் கொண்டு அந்த நினைத்ததால் தன் மனத்தில் உறுதியைப் பெறுவதற்கு

கொண்டிருந்தான். ஒன்றியுட்க அவன் கண்ணக் காதெத்தில் மெலிக்குத் திரியவில்லை.

"ஆவிவிட்டதா?"

"உம். கைவெழுத்து போட்டு விடுகென்."

கேதாரி கைவெப்பமிட்டார். "அப்பாடா! பாது! உங்களுக்கு நல்லகாலம் பிறந்துவிட்டது."

பரிசுத்திரன் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு அருகிலிருந்த உணவக்துக் அதை கவத்து மேலை விவாசம் எழுதினான்.

"காரி!"

"எவண்டா அது!" கேதாரி கொப்பமாகத் திரும்பினார். கமார் பதிலுத்த வயதுள்ள ஒரு கப்பலக் கதவின் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் கண்ணக் கெத்து பிறகு பிப்போயிருந்தான். "யாரி நீ?" என்றார்.

"காரியதரி! குருசாமியின் பிள்ளை."

"என்ன சமாளாரி! உன் அப்பா கார்சென்கலிப்பபட விக்கிப்பென்று சொல்லி வறுப்பிவிடுக்கிறாரா! எனக்கும் ஒரு தான் சம்பளம் கொடுக்கச் சென்கலிப்பபடாமல் போய்விட்டால் என்ன செவ்வாராமிதான்..."

"என்கப்பா செத்துப் போய் விட்டார்."

"என்ன! என்ன கொக்கிளும் நீ?"

"இக்கெதான் வந்து கொண்டிருந்தார். வழியில் ஒரு காரி மோதிவிட்டது. அருகில் கவத்திய கசதி ஒன்றும் இல்லை. தூரத்திலிருந்து ஆகப்பதிலிக்க எடுத்துச் செவ்வதற்கு எக்காயம் முடிந்து விட்டது."

தற்பத்தின் அமைதியில் பெரிய கப்பல்கள் காரி பதிலுக்கும் காத்விருக்காய்க் சென்று விட்டான். அந்த அமைதியில் ஆழ்ந்த மெனனம் குடி கொண்டிருந்தது.

"ஐயா பாவம்... உம். அவன் அறிஞ்சுட்டம்" என்று திரும்பிய கேதாரி "பாது, என்னடா செம்பெறன்?" என்றார்.

பாசத்திரைத் தாள் ஐந்து முடித்திருந்த கடித்ததை உதறியிருந்து எடுத்த திசை மாயச் சிழித்தெறித்து கொண்டிருந்தான்.

"ஏ பாது, உன்னைத்தானே, என்ன இது?"

பாசத்திரைக்குத் தெரிந்து விட்டது! சொத்தென்றும் கைமென்றும் பொய்யான சவனங்களில் உழைப்போது அவைபெய்க்காம் பிரகீரணாய் கிவரையும் எடுத்து இதயத் தைப் பிறித்தன. ஆனால் உண்மை வந்த போது ஒரு விழுடியில், எவ்வமையால், வந்தது, எதிரொடும் சம்பந்தப்போது, எவ்வாவற்றையும்கொடுவிய, எவ்வாவற்றையும்கீழிய ஒரு தலி நிரத்தரமாய் அது தன் முழுமையோடு ஆத்மாவிலும் அகமதியாய்ப் பதித்தது. அக் கைமே பிரகீரணக் கடித்தன. "என் வீட்டை நீங்கள் பணம் பண்ணுவதற்காக தான் கொடுக்கப் போவதென்று, டாக்டர் ஜனவிராமனுக்குத்தான் கொடுப்பேன்."

"அடே டூட்டாய்!" என்னுர் கேதாரி, ஜனவிராமன், செங்கம் எவ்விராமும் ஏதோ சொல்லவானாக. அவன் ஒன்றும் பேசாமல் நடக்க ஆரம்பித்தான்.

"பாது! இப்படி நீ செய்தாலானால்... உன்னை வேலையை விட்டு நீக்கி விடுவேன். ஆனால், விவசாயத்திலே நீக்கக்கூடாது." "வேலை வேண்டாம், மாமா!"

"அடே உன்க்கா எவ்வளவு செவ்வறித் திருக்கிறேன். உன்னை எத்தனை வருஷங்களாய்ப் படிக்க வைத்தேன். நன்றி கேட்டவியா!"

"அந்த வீட்டை விற்றுப் பணம் முழுவதையும் உன்வீட்டில் கொடுத்த விடுகிறேன், எனக்கு நீங்கள் செவவு செய்ததற்கெல்லாம்

வட்டியும் முதலுமாய் அது எடு செய்யும்." அவன் பேசிக் கொண்டே நிற்காமல் அங்கிருந்து போய்விட்டான்.

தெருவில் இறங்கிக் கொஞ்சதூரம் நடத்த பிறகுதான் தன் பிள்ளைவேய் காவடியோன்செட்டபதைக் கவனித்தான் பாசத்திரை. சட்டென்று திரும்பினான். அவன் பிள்ளை காரதா வந்து கொண்டிருந்தான்.

இருவரும் ஒருவரை பொருவார் பார்த்தபடி சற்று நேரம் இருந்தார்கள். அவன் கண்ணில் இன்னும் அன்பு இருந்தது. ஆனால் அது இப்போது அறிவை அழிக்கும் அன்பாக இய்தது. அவனது கண்ணிலும் அன்பு மிளம்பியது. அது இப்போது கிவம் கவந்த அன்பாக இய்தது. தன் அன்புக்கு ஆணி வேராக இருந்தது அத்தனையுதான் என்று அவன் நினைத்திருந்தான். திடீரென்று அத்தனையு, வேலை, வீடு, வீட்டை விற்ற பணம் எவ்வாவற்றையும்கொடுத்த அவன் தன் பரிபூரண வறுமையிற் திங்கப்போதுதான் அவற்றின் திரவியிற் அவன் தன் அன்பைத் தனிப்பாக அதன் விஜயடியத்தில்க் கண்ணுள்க்காதான். நட்சத்திரத்தின் பூரண ஒளி வெளிப்படுவதற்கு வானில் இருள் கவிப வேண்டியிருந்தது.

ஆவிரம் சவனங்கள் வாட்டிய பிள்ளை எஞ்சியது ஒரு உண்மைதான். அவன் கணவன். அவன் மனைவி. பெரிய பிரகீரணைக்கெல்லாம் எவ்வளவு எவ்விய பதில்!

"உன்னை யார் கூப்பிட்டது?" என்னுன்:

"என் வீட்டுக்கு தான் வர என்னை யார் கூப்பிட வேண்டும்?"

"எது உன் வீடு?"

"நீங்கள் இருக்கும் இடம்."

ஜனவரி மாதச் சிறுகதைப் போட்டி.

1. மாதத்தொடும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் எவ்விராமும் கவந்து கொள்ளலாம்.

2. எழுத்தாளர்கள் சொத்தமாவேய கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். கதைகள் கவிவிய ஆறு பக்கத்திலிருந்து பத்து பக்கம் வரையில் வெளியிடக்கூடியதாக இருக்கலாம்.

3. ஒவ்வொரு மாதமும் அத்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்ததற்கு நிறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.

4. ஜனவரி மாதப் போட்டிக்கு ஜனவரி 1-ந் தேதியிலிருந்து 31-ந் தேதி வரை கதைகள் எழுதியனுப்பலாம். ஜனவரி மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகள் பிப்ரவரி மாதம் முழுதும் பரிசீலனை செய்யப்படும். பரிசு பெற்ற கதை மார்ச் மாதத்தில் பிரசுரமாகும். அதேபோல் அத்தந்த மாதக் கதைகள் அடுத்த மாதத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதற்கடுத்த மாதத்தில் பிரசுரமாகும்.

5. கதைகளை நல்ல காதலத்தில் இடைவிடுகள் விட்டு ஒரே பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். காதலத்தின் மறு பக்கத்தில் எழுதக் கூடாது.

6. தேர்ந்தெடுக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப் பெற விரும்புவோர் அவற்றை உடனேயே போதிய தபால் பிசீலனை வைத்து அனுப்ப வேண்டும். தபால் பிசீலனை வைத்து அனுப்பாதவற்றைத் திரும்பி வசூலிப்பதற்கில்லை.

7. போட்டிக் கதை சம்பந்தமான எத்தனிடக் கடிதப் போக்குவரத்தும் கடித்துக் கொள்வதற்கில்லை.

8. தேர்ந்தெடுத்த கதைகளைத் திருத்துவதற்கும் குறைத்து வெளியிடுவதற்கும் ஆசிரியருக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

— ஆசிரியர், கவி.

சகலதாமக் பொதுதலப் பணி புரிந்து வருகிறது. ஆதலால் அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு ஆதரவு தந்து உலகியப் பயிற்சியும் தொழிற் பயிற்சியும் அளிக்கும் சிறந்த குரு குலமாக இத்தியும் இயங்கி வருகிறது.

இத்தியப் பந்தைத் தொற்றுவித்துத் திரம்பட இயக்கி வருபவர் 'சமாஜாண் நிதிபதி' என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற கையி சத்தியானந்தா அவர்கள். இவர் தெளிந்த ஆங்கில அறிவும், தமிழ்ப் புலமையும், சீன மொழி, பகாய் பொழி ஆகியவற்றில் ஓரளவு பாண்டித்யமும் பெற்றவர். இத்தியர், சீனர், மகாயக்காரர் முதலிய பல்வேறு இனத்தவரின் கலாசாரங்களை எங்கும் தங்கு உணர்ந்து அவர்களின் தன்மதிப்பைப் பெற்றவர். 'பலேயா சரித்திரம்' என்ற அருமைவான தமிழ் நூலை உருவாக்கியவர்.

கையி சத்தியானந்தரின் தனராச முயற்சியால் கத்த சமாளும் தாலகார குகிரா நிலப் பரப்பில் ஒன்பது நிர்ந்தரக் கூட்டங்கள் அடங்கிய பெருநிலையமாக வளர்த்துள்ளது. பல சமூகத்தொரிடமிருந்தும் தமார் ஒன்றரை லட்சம் வெள்ளிகள் தன்கொடை உருவித்து அநாதிசுவத்தை விரிவுபடுத்தியுள்ளார் சத்தியானந்தர். ஆங்கில உயர்தரப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றும், சிறந்த மருத்துவ நிகலமும், தமிழ், சீனம், மலாய் ஆகிய மொழிகளைப் பயிற்றுவிக்கும் பள்ளியும் கத்த சமாளத்தில் சாரியில் இயங்கி வருகின்றன.

மகாத்மா காத்தியபுரனில் அங்கியில் கொஞ்சம் வரவழைத்து அதனை ஒரு மண் கலவதில் படைத்தியொடு பாதுகாத்து வருகிறார் கையி சத்தியானந்தர்.

ஒரு சிறு குன்றின் மீது அமைந்துள்ள போது வழிபாட்டு மண்டபத்தில் உருவ வழிபாடியுள்ள 'ஓம்' என்னும் பிரண்டை வடிவம் மட்டும் ஒவ்வமாய் எழுதப்பட்டு வழிபடப் பட்டு வருகின்றது.

நிலாந்தரக்கு ஏறா அமைதி வாய்ந்த அந்த மண்டபத்தில் கருவாரம் பெறும் குழந்தைகள் வரிசை வரிசையாக அமர்ந்து

கண்டலிவிருந்து திரும்பிய மரேயா மத்திரகம் அமைத்தி விருந்து திரும்பும் காட்சி. அந் உலகியில் காட்சி தருவார் தொழிவாண் மத்திரி தரு வி. நி. சம்பந்தம்.

பக்திப் பாடகனை இலிய குரலில் பாடும் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

தமிழில் அமைந்த பக்திப் பாடகனைத் தமிழ்க் குழந்தைகளுடன் சேர்த்து குழந்தைகளும் சேர்ந்து பாடிய சிறப்பு கிவக்கத் தக்கதாக இருந்தது. "ஓங்கே குலம் ஒருவரின் தெவன்" என்ற சமரச சங்கார்க்கமே கத்த சமாளத்தில் குறிக்கிவார் கம்பந்த அறித்தோம்.

20. கலை வளர்க்கும் நிலையங்கள்

கோனாலம்பூரில் தமிழர்கள் கெரிக் கூட்டு முயற்சியால் உருவாக்கி இயங்கி வருகின்ற கூட்டுக் கூட்டமாக ஒன்று உள்ளது. அதன் பெயர் 'நிர்ந்தரத்தால் திரெட்டர்.' அதன் நிர்வாக கூட்டர்களில் ஒருவராகவும் மாணேஜராகவும் விளங்குபவர் திரு என். பொன்னுத்துரை. இவர் இலங்கைத் தமிழர்.

"கலாஞ்சுகு என்னுள் ஆகக் கூடிய உதவி தொவது இருக்கிறது....." என்று தான் சொல்லும் தொகியிபி மூலம் விவகி அங்கையப் பரிமாறிக் கொண்ட நகம்பர் திரு என். பொன்னுத்துரை. குருவினார் அங்கையுக்கும் நிர்ந்தரத்தால் திரெட்டர்கள் வரபெற்றபள்ளிக் ஏற்பாடு செய்தார். வெறும் பாராட்டுக் கூட்டமாக இக்கலாமல், புதிதாக வெளிவான "கலாஞ்சுகு" திரெட்டர்கள் எங்களுக் காத்தி தனியே காலை ஒன்பது மணிக்குத் திரெட்டிப்பட்டு. தமிழகத்திலிருந்து தாங்கள் வெகு தொகியில் இருந்தபடியால் அத்தப் பட்டத்தைப் பார்த்தியொடு அறிவி தொகியிபி நடித நகம்பர்களை தெரிவி பார்த்தது போன்ற பாச உணர்ச்சியே மேலாகியது.

மியவா அரசாங்கத்தின் தகவல் இவர்காவும். 'மியவா பிளம் பூனிட்' என்னும் செப்திப்படுத்த துறையும் கலை வளர்க்கியில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருகின்றன.

தகவல் இவர்காவின் நமது கலைக் குழு விவகார வரவேற்று உபசரித்த சிவ அருளும் பாச செப்திப் படங்களைத் திரெட்டிட்டுக் காண்பித்தனர். தகவல் இவர்காவில் இத்திய நாடகப் பகுதி ஒன்று இயங்கி வருகிறது என் பது குறிப்பிடத்தக்கது. இப் பகுதியில் நடிக்கிகள் கெளம் பாடகர்கள் கெளம் தியமிக்ம்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் கெ கலை நிர்ந்தரிக் கை உடத்திக் காண்பித்தனர்.

அரசாங்கத்தின் காத்தியகை நாடகங்கள் மூலமாகவும், தெருக் கூத்து பாணியிலும், கதாசாஸ்டிரே முறையிலும் தொட்டத் தொழிவாணர்களிடையே பரப்பும் பணியில் இத்திய நாடகப் பகுதி ஈடுபட்டுள்ளது.

பொதுஜனத் தொடர்பு அதிகாரி திரு சவத் உண்மார், தகவல் அதிகாரி திரு ஏ. தர்ம துரை, "ஜிஆபகாரி" என்னும் அரசாங்கச் செப்தித் தாளின் ஆகிவர் திரு சி. வி. குப்பு சாயி ஆகியோர் தகவல் இவர்காவில் கலை ஆர்வக்கை விளக்கித் தமிழ் நாடகக் கலையில் சிறப்பைப் பாராட்டினர்.

"கலைத் துறையிலே உள்ள எவருக்குமே இது வரை தகவல் இவர்கா வரவேற்பு தகவிய தியிலும், மூதல் மூதலாகத் திய மூதல் தமிழ் நாடகக் குழுவின் வரவேற்றுப் பாராட்டு

வதில் இந்த இலாகா பெருமைப்படுகின்றது" என்று தலைவர் அனிலாசி நிருதர்மதுரை அவர்கள் கவி உணர்ச்சியோடு குறிப்பிட்டார்.

மலைவாசகம் பற்றிய விவரம் கவிச் செந்திப் படங்களில் லுணம் உணர்த்தும் பதர்ப்பும் பணியில் 'மலைவாசக' பிளம் பூனிட்' என்ற கதாபாசம் கடுபட்டுள்ளது.

1946-ல் நோன்றிய இந்தச் செந்திப்பட இலாகா 1956 முடிய 176 படங்களை உருவாக்கியுள்ளது. இவற்றில் முப்பத்த லுன்று படங்கள் எடின்பர்க், டோக்கியோ, சம்யோடியா, சிட்லிக் கோயம்பீர, நோக்காக், மலீஸா, மெல்போர்க், பாடுலா (இத்தாலி) கெனின், விவ்லா முதலான டிட்களில் நடைபெற்ற சர்வதேசத் திரைப்பட விழாக்களில் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் பதினாறு படங்கள் மாராட்டும் பரீகலும் பெற்றுள்ளன. செந்திப் படத் தயாரிப்பில் பிற நாடுகளைக் கவரத்தக்க முறையில் முயலவாதி வருவது 'மலைவாசக' பிளம் பூனிட்' என்ற கதாபாசம் என்று சொல்வது மிகையாகாது.

கிராமங்களில் செல்வாப் கற்றுப் பயணம் சென்று செந்திப் படங்களைத் திரையிட்டுக் காண்பிப்பதற்கு ஏற்றவாறு 32 நடமாடும் சினிமா பூனிட்ல்கள் இயக்கி வருகின்றன.

ஆய்வியம், மலாய், சீமை, தமிழ் ஆகிய நாடுகளு மொழிகளில் செந்திப் படங்கள் உருவாகின்றன. இப்படங்கள் எந்தத் திரையிலும் வாய்ப்பை உருவிக் ழும்பத்த நாக்கு ழாடுகள் ஏற்றுள்ளன என்று உறுப்படுகிறது.

இந்தியப் பாடங்கள், நடனங்களை இவற்றைச் சித்திரிக்கும் சில படங்களையும் 'மலைவாசக' பிளம் பூனிட்' தம்மு முறையில் தயாரித்துள்ளது.

செந்திப் படத் துறையில் தமிழ்ப் பகுதியில் திரு. ஆ. சிட்டி-அம்மா காவா என்ற தமிழ் கூடரக்டரும், திரு. ஜி. மறுவேல் என்ற மொழி பெயர்ப்பாளரும் தற்பணி புத்த வருகின்றனர். 'மாண்பன்' என்ற ஆக்கிஷப் பெயருக்கு 'மறுவேல்' என்ற அழகான தமிழ் வடிவம் தந்து

மலைவாசகம், ஜி.டி.பி.ஆர். திசைய அனிலாசி நிரு. டாக்டர் சிரோசுட் அளித்த வார்ப்பெற்பு. அனருத்த வளது மொடியில் திற்பயத் தான் சிடி.பி.ஆர். தமியிற் பகுதித் திசைத், சிடி.பி.ஆர். திசைத்திற் டி.மெ.அன். குஜுனார். கத்தான் கல்காண் லாசிக் அன்கெய் பட்ட வரவேற்பிக் கல்கங்கலாசத் தடன திசைத்தி. சீமை தடடட கங்கத் திக் வரவேற்பிக் லாட்டி. மத்தியில் கங்கத் திசைத்தையும் டி.மெ.அன். குஜு ஆக்கு அன்புடன் அன்கெய்பட்ட கல்ககொடியையும் வளவாசம்.

ஜனவரி 3 முதல்

கலங்கரை விளக்கம்

வெளிளில் நடைபெற்ற சினிமா
படப்போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது....

டைரக்ஷன் • கீதார்ஷ்மா

சிட்மியும் சிட்மியும்

(தமிழில் ரஷ்யப்படம்)

சென்னை ராஜ்ய குழந்தைகள்
சினிமா படச் சங்கம்
தயாரித்தது

elephant

ஆரோக்கிய நிலை
என்பது யாது?

நல்லாழவு வாழ்வதற்கு ஆரோக்கியம்
இன்றியமையாதது. ஒவ்வொருவ
ருடைய தேக்கத்திலும் மன சக்தியும்
ஏககாலத்தில் ஒழுங்காக வளர்ச்சி
அடையதே ஆரோக்கியமாகும். அவ்
விதம் வளர்ச்சி யடைந்தால்தான்
வாழ்க்கையைப் பூரணமாகவும்
விசேஷமாகவும் அனுபவித்து ஆனந்த
மாக இருக்க முடியும்.

(இந்திய திட்டக் கமிஷன்)

உங்கள் ஆரோக்கியம்
மேன்மையாக இருக்க

ஒன்பது ரத்தினங்களின்
சேர்க்கையானான

நவரத்ன கல்பம்

உட்கொண்டு உங்களுக்கு ஆரோக்கியத்தைப்
பாதுகாத்துக் கொடுங்கள்

கவிராஜ்
பண்டிட்
தூர்க்காதத்த சர்மா
வைத்திய வாசஸ்பதி
அவர்களால்
செண்டுரிசிக்கப்பட்டது

✽

வேண்டுவோர் 'இலவசம்
பிரகரத்திற்கு எழுதவும்

NAVYATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDHUR CITY (India)

களை! தீயவை போக்காதவர்களே! கனா கனவர்களே! கனித்தனாறியே தீயவை பெற்றுக் காத்திரயின் எக்கினைய, சிறப்பிக் உயர்வை ஓங்குக எட்டி முடியுமாது!" என்ற போக்குறையினால் இவ் நாடகச் சந்தை தலைவரின் புரளுகரயிக் பேரறித்திருந்தன.

இவ்வாறு இரண்டு நாடகமும் மனாபர் காரர்களே சந்தைத்திறும் சீன நாடகச் சந்தை திறும் சந்தை கொள்ளும் வாய்ப்பைத் தேடித் தந்த கலாபி சத்தியாஸ்திரக் அலர்வின் கல் வளவு போற்றிற்றும்கு தரும்.

கோலாஸம்மூரிக் 'ரீ-டிபியூஷன்' என்ற ஒரு திறவனம் உத்தர: ரேடியோவாஸம் போன்ற ஒளிபரப்பு நிலைம் இது. ரேடியோ செம்மிந்த ஒளிபரப்புப் பணியை 'ரீ-டிபியூஷன்' மிக மிகக் குறுகிய எக்கிக்குக் சென்று வருகிறது என்ற சொல்லுகைம்.

ரேடியோவாஸ்க்கும் ரீ-டிபியூஷன்க்கும் ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உண்டு. ரேடியோவாஸ்க் வாத்திரக் அலைவில்க் ஓங்கும் ஒளி பரவுகிறது. ஆனால் ரீ-டிபியூஷன்க்குக் கம்பிவின் லுங்கம் ஒளிபரப்பப்படுகிறது. ரீ-டிபியூஷன்க் கப்பிக்கப் பெட்டிக்கினை நிலைத்திரை ரேடியோவாஸ்க்குக் கருக்கு வரும். மாத வார்டாக வருவிக் குக் கொள்ளுகின்றார். ஆக விகம், சீனம், மனாபர், தமிழ் ஆகிய கங்கு மொழிக்கினும் தீயந்நிகை எற்பாடு சென்று ஒளிபரப்புகின்றார். முக்கியமாக 'ரேடியோ மனோ' தீயந்நிகை அருகக் செம்பும் உகைமையையும் பெற்றுக்கனார். 1949 மக்க்கிசுடைய சித்த செக்காக்கூப் பெற்றுக்கன கை திறவனம் ரீ-டிபியூஷன் என்ற சொல்லுகைம். கம்பி வனக் இவ்வாறும் பிசைக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக் குறிப்பிட்ட ஒரு 1949 க்க்கிக்குக் கட்டுமிக ரீ-டிபியூஷன் இவ்வ லுக்கிறது. கனவே கிசுப்பூர், கலாஸம்மூர், பிசுக்க ஆகிய லுக்கி 1949-க்கிக்குக் கட்டுமிக ரீ-டிபியூஷன் இவக்கி வருகிறது. கிசுக்க நிலை வாத்திர கம்பிப் பகதி கிசுடபாது.

ரீ-டிபியூஷன் திறவனத்திசு நிலைம நிலை யம் கண்டுகிக்கு இருக்கிறதெக்தும், உககி பன லுக்கிய 1949-க்கிக்கு ரீ-டிபியூஷன் லுக்கி பரவிகுகுகெக்கறும் கெக்கிப்பட்டிடாம்.

ரீ-டிபியூஷன் நிலைமத்திசு தமிழ் பகுதித் தலைவர் திரு ரோசு அவர்க்கு தகவ தமிழ் பற்றுக்கனார்.

நிலைமத்திசு தமிழ் அறிக்கிப்பாறர் திரு வி. சாமச்சந்திரனும் பெண் அறிக்கிப்பாறர் ஒரு வரும்கு தமிழ்த் தொண்டபாற்றுகின்றார்;

ரேடியோ மனோவாதகம் மனா தாடு ஒரு வதும் ஒளி அலைகினை அடக்கி இவக்கும் அரசாங்கக் கை திறவனம் கன்புற அலைவருக் கும்கு தெரிபுகிம! கனவே அககிசுப் பற்றி அககி மனா அறிமுகப்படுகிற அவசியம்கிசு கங்கு கருகுகிசும்கி. ரேடியோ மனோவாஸ்க்குக் கோலாஸம்மூர் நிலைமம் கலாபு தீயந்நிகை 'பெட்டரக்' மானிகவில்க் கனமத்தும்கனது. அதக் தமிழ் பகுதித் தலைவராக் கிசுக்கு வயர் திரு ரோசு கங்கும் தமிழ்க்கப்பர். அவருக்கு உதவிகளாறராக் கிசுக்குவாஸ்க்கி

திரு கலாபிதாதகம் கங்கும் தகவபாற அவசியம் குறிப்பிட வேண்டும். கிடாப்பிக் வாக் கற்புத்தி தமது "இராஜ ராஜ ரோமக்" நாடகக்கதைய இரண்டுகா மணி ரோ தீயந்நிகை ரேடியோ மனோவாஸ்க்கு ஒக்கிப்பதிசு சென்று கெக்கும்படியான குழ் நிலைமம் உண்டாக்கி வேற்றியும் கன்புற அவர் திரு கலாபிதாதகம்.

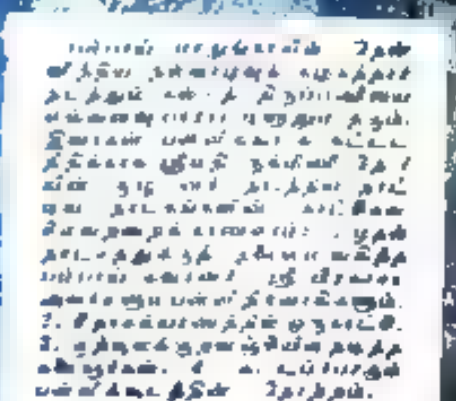
குறி சாதக கலி திறத்த கட்டுமிக வுக்குக் இந்த தீயந்நிகை ஒக்கிப்பதிசு சென்று கிட்டி வேகிசு வருவதற்குக் தகவ தகவ பர் சிசைப்பி போக்கிட்டகார்! இரண்டுகா மணி ரோ நாடக தீயந்நிகை ஒக்கிப்பதிசு சென்றுதற்குக் கமார் ஒரு மணி ரோம வேண்டிசுத்த கங்குக் அதற்குக் தகவக் கருக்கு கங்கவது அதுபு கற்பிட்டகுகும் கன்புறத்த சம்பகி சென்று பருகுகை!

மிசைபாசு கட்டாசிக் தமிழர் ஒருவர் மகிசுக்குகிசு மத்திரிகா கிசுக்குகிசுக் கன்புற கெக்கம்க்குகிசு செம்பி. மனோவாஸ்க்கு தொழிகாறர் மத்திரிகாசுப் புரற் பெறுபாசர் திரு வி. நி. சம்பத்தகர். இவர் மனோவாஸ்க்கு மனா மனாவாத்திரக் உகை கங்கை கிப்பட் கங்கு சித்திரகிசு பிறத்த தமிழர். தமது அங்குமிகப் பக்ககிசு கங்குத்திசு கட்டி பெற்றகார். கனவே தமிழ் கணர்க்கிசும்குப் பற்றிக் கெக்ககா வேண்டும்? 1953 லுக்கி மனோ இந்தியர் கங்குகிசுத் தலைவராகப் பணி புரித்த வருகிறார். மனாத கங்கிசு பக்கர். கப்பிபாது கதாசாண்டிசு அகி பகர். இவரும் இவருகடப கதாசாண்டிசு மதுகிசுக்குப் பிரசாரத்திசு தீயமாக் கடு கட்டு வருபாசுகை. சிதில வேற்றிசு பாக்குக் கைககிசுக்கட மதுபாசும் கிதிலிசுபாசும் மனாநாட்டிக் மதுகிசுக்குப் பிரசாரம் சென்று வருவது கங்குக் கங்கவது சிரமம் கன்புற கைககிப் பாக்கு வேண்டும்!

மனோவாசுக்குக் கததிரம் பெறுவது கம்பத்தமாக் கண்டகமா தகருக்குக் சென்று மத்திரிகைபிசு தாதுக்குகிசு திரு வி. நி. சம்பத்தகர் அவர்க்கும் ஒருவர், கண்டுகுக் குக் சென்றபிபாதுக் குக்கடியும் கெக்ககட யம் நாடாமக் கலிசு கலர் கைககிசும்கிசு சென்று திரும்பி மக்ககிசு கைகத்ததையும் அவ்வையும் கெக்கதகார்.

திரு சம்பத்தகர் அவர்க்கு சீர்திருத்த தொக்கும் உகைகார்! அரித்தமத்த கங்குக் கட்டுப்பாட்டைக் கட்டி கலாபு மனாப் புரித்தகொண்டகார்;

மத்திரிகைபிசு தமது இக்கத்தகுகும் ஒரு தாக் கிருத்தகுகு அகழ்க்கிருக்கார். கப்பிபாது பன கிசுபக்கிசுப் பற்றி கிசாரிசு தொம். கை ககர்க்கிசும்கிசு மனோ இந்தியர் கங்குகிசுத் தகவ லுபத்திரிகை கருத்தக் கொக்க வேண்டும் கங்கு தொக்கத்தகட க்கிப்பகுதி கங்கு தொகடகப்பட்டுக்ககார கும் திரு சம்பத்தகர் தெரிக்கித்தார். கரவிக் கெக்காக்கு நிலைத்த மனோ இந்தியர் கங்குகிசுக் கை ககர்க்கும் நிலைமகையும் கிசுக் கங்கு அதக் தலைவரே கருகிசுக்கித்த பாரகட்டுக்குகிசு செம்பிசுக்கனார்(தொடரும்கு)

பம்பாய் தமிழ்ச் சங்கக் கட்டிட
திருவிளக்கு நிருவாகி கென்னல்
பராக்ஷி, விதி, கட்டபொம்மல்
ஆகிய மூன்று நாடகங்கள் நடத்
திக் கொடுத்தார். தாதர் பாரிஸி
ஜிம்ஸா அமதானத்தில் விடுதலை
மார்சு அமைக்கப்பட்ட அரங்கில்
நடைபெற்ற இந்த நாடகங்கள்
ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பார்த்து
மகிழ்ந்தார்கள். நாடகங்களில்
அரும் காட்சிகள் இந்தப் பகுதியில்
கொண்டிருக்கின்றன.

1. நாடக விழாவைத் துவக்கி
கவதூப் பேசினார் பம்பாய்
ரெவின்யூ மற்றும் ஸ்ரீ ராஜிகாஸ்
பிரகாசு அவர்கள். அவருடைய
விருந்தினர்கள் சங்கத் தலை
வர் நிரு. கி. ஆர். கப்பிரமணியம்

பம்பாயில்

அவர்களும், கட்டிட
நிதி கமிட்டித் தலைவர்
டாக்டர் எம். எம்.
செருக்கன் அவர்களும்:
1. பம்பாய் தமிழ்ச்
சங்கம் சிவாஜி நகர
மன்றத்தாருக்கு வழங்
கிய அன்புப் பரிசளவு
பெயர் விழாவுடன்
கிணர் கட்டபொம்மு
கிணர். 3. திரைப்பட
வந்திருந்த ரவிகர்வின்
ஒரு பகுதி. 4. பராக்ஷி
யின் ஒரு காட்சி. 5. புழல்
பெற்ற வீர பாண்டிய
கட்டபொம்மு நாடகத்
தில் வரும் ஒரு கண்காட்சி
விவரத்த கட்டம்.

நாடக விழா

1. இப்பொழுது இந்தியாவில்
உதற்பிரயாணம் செய்து வரும்
குடியேசிக் கனிக் குழுவிலுட்க
பாரததிக் பிரதமர் ஸ்ரீ தவாதர்
கடிக் பதகு அவர்கள்

2. ஸ்ரீ.தி. கட்டகக்ஷமி கப்பிர
யண்க் கவர்கள் புது தில்லிக்
தபாக்திக் கனிக் கட்டிக் குழுவ
தடத்தப் பாரதப் பிரதமர்
பாரதது கிக் குழியடி செய்து
கிட்டார். கரகங்கத்தார் துதிக்
கட்டகெலு கார் காரகக் கட்ட
கற்பாடு செய்துக்கித்தனர்.
இத்திக் கட்டிக் கெய்க்கெய்தும்
கட்டகெலப் பாரதது. ப. ததிக்
தபாக்திக் கனிக் கட்டிக் கனிக்
பணம் கெய்க்கெய்து தடத்திக்
ஸ்ரீமதி கட்டகக்ஷமி காரகக்
கட்டகெல கனிக் ஸ்ரீ கப்பிர
யண்க் கவர்க்கெய் காரககாரம்.

3. கெய்க்கெய்து இத்திக் காரது
காரது கெய்க்கெய்து கெய்க்கெய்து
கெய்க்கெய்து பத்திக் காரககார
கெய்க்கெய்து பிரதிதிக் கெய்க்கெய்து

போர்ஹான்ஸ்

டுத்பேஸ்ட்

அநேக

முக்கிய விதங்களில் மேம்பட்டது!

[illegible][illegible]

3 வாய்க்கு மண்ணுட்டுவதில் சிறந்தது 2 பேர்ஹாண்ட் டிரைபேர்ஸ்களால் உதரரிதரத் துறந்த உருகன வாயை அற்றிது; சத்தமாக வகருக. வாய்க்குதது மண்ணுட்ட உருகன் தாகருக, பேர்ஸாவும் கூட உதரமாக டிரைபேர்ஸாகும் எனபதது துறக்கதிக வாய்க்குமகன. உருகன் தக்கின் பீது சிந்து பேர்ஹாண்ட் டிரைபேர்ஸாக வகருக, ஒரு டிரைபேர்ஸ் அகருக விரவீதுல் மெதுகாக அதுபவக. பேர்ஹாண்ட் டிரைபேர்ஸ் உருகதுததுததுக்கும் மதறும் சிது மகன வகருக அகருக.

[illegible]

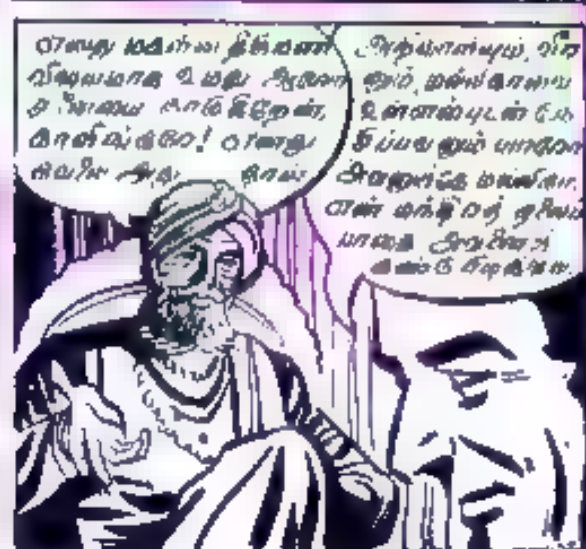
**ஒரு பல் மலத்தியால்
நயாடிக்பட்டது**

GEORGEY HANMERS & CO
PRIVATE LTD.

விசத்திரச் சலங்கை

2

கதை:
வாண்டு-
மாமா
படம்:
பாபு

இவ் வேளத்து நாளாத்தொகுத்தவதற்கு
கவனித்து உலாவிக்கொண்டு, வான விலாபக வகையில்
கவனமுதலில் நின்ற தோகரு நின்றது.
... நாளாயினதென்றே சிவந்தவதென மனம்
கவனம் வந்தது. அந்த நாளில் வந்தது

இவ் வேளத்தில் தோகருவின் உயர்ந்த
மனம் வந்தது. இவ் வேளத்தில்
மனம் வந்தது.

இவ் வேளத்தில் தோகருவின் உயர்ந்த
மனம் வந்தது. இவ் வேளத்தில்
மனம் வந்தது.

இவ் வேளத்தில் தோகருவின் உயர்ந்த
மனம் வந்தது. இவ் வேளத்தில்
மனம் வந்தது.

இவ் வேளத்தில் தோகருவின் உயர்ந்த
மனம் வந்தது. இவ் வேளத்தில்
மனம் வந்தது.

இவ் வேளத்தில் தோகருவின் உயர்ந்த
மனம் வந்தது. இவ் வேளத்தில்
மனம் வந்தது.

மாயப் பந்து

அந்தக் கட்டிடம் கௌரவச் சிறைப் பார்வைப்பாளரின் வீடு என்பது அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இதை 'பேர்டு'—பல கட்டிடங்களைத் தெரிவித்தது. கலா அந்த வீட்டுக்குள்ளே போய் மால்கோஷைப் பற்றி விசாரிக்க நினைத்து உள்ளே சென்றான். முன் தாழ்வாரத்திலேயே ஒரு பெரியவர் பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

கலா அவரிடம் சென்று மரியாதையாக நின்றான்.

"நீ யார்? உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று வியம் புடன் கேட்டார் அவர்.

"தாங்கள்தான் கௌரவச் சிறைப் பார்வைப்பாளர் என்று நினைக்கிறேன். என் அண்ணா சை மாதக் களுக்கு முன் திடீரென்று என்னை வீட்டுப் பிரித்து போய் விட்டான். அவன் பெயர் மால்கோஷ். ஒரு வேளை அவன் சிறைச் சாலையில் ஏதாவது ஒரு காரணம் பற்றி அடைபட்டிருக்கலாமோ என்று எனக்கு ஒரு சந்தேகம். ஏனென்றால் அவன் நான் இவ்வகையில் தொடர்புடையவன். காரணத்தேய் பதிலேயேன். அவன் நல்ல உயரம்; நன்றாகியுள்ளான், கொம்புத் தலை. நீண்ட பைஜாமாவும் நீண்ட வெள்ளைச் சட்டையும் அவன் அணிந்திருப்பான்."

"நீ சொன்ன அடையாளங்கள் எல்லாம் ஒருவன் ஏதோ பவுள்கள் திருடிப் பற்றிற்றுக்கூடவும், ஒரு முறை சிறைப் பிடுங்கித் தப்பிச்சென்றிருக்கலாம் மீண்டும் கைதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறான். நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அவனைப் பார்த்த போது சுபத்தியம் பிடித்தவன் மாதிரி, 'என் தங்கை கலா எங்கே?' என்று அவரிக் கொண்டிருந்தான்..." என்று அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே கலா அளவற்ற உற்சாகத்தினால் ஒரு தடவை லுளிக்கி குதித்தான்.

"ஐயா! நான்தான் கலா. அவன் என் அண்ணா மால்கோஷ்தான். இதில் தவிர்ப்பும் சந்தேகமில்லை. அவன் நான் உடனே பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் தான் உதவி செய்ய வேண்டும்!"

"அம்மா! சிறைச்சாலையில் இருக்கும் குற்றவாளிகளைப் பார்க்க உன்னை நான் உடனே அனுமதிக்க முடியாது. சிறைமதி காரியின் உத்தரவை முன்னதாகப் பெற வேண்டும். மிகவும் அவசரமாக அவனைப் பார்க்க வேண்டும் என்றால் நீ உடனே அரசன்மனைக்குப் போய் இவ்வாறு அரசனைப்

பார்க்க வேண்டும். அவரிடம் நீ உன் மனமையச் சொன்னால் அவர் அனுதாபத்துடன் உவனித்து, சிறைச் சாலைக்குச் சென்று உன் அண்ணனைப் பார்க்க அனுமதி வழிப்பார்!" என்று கௌரவச் சிறைப் பார்வைப்பாளர் சொன்னார்.

கலா மயிற்செயுடன் அவருக்கு வந்தனம் தெரிவித்து விட்டு அரசன்மனைக்கு வேகமாகச் சென்றான்.

அரசன்மனை பிடியும் அழகாகத் தோற்றம் அளித்தது. கலா அதைக்கண்டு மிகவும் அதிர்வம் அடைந்தான். அவன் நூற்று முள்ளும் இத்தனை பெரிய அரசன்மனை அவன் பார்த்ததேயில்லை. மாடங்களும் கோபுரங்களும் நத்தவளமும் அவனைப் பிரமிக்க வைத்தன. எங்கு பார்த்தாலும் ஆயுதம் நாக்பே வீரர்கள் காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தனர்.

கலா பிரதான அரசன்மனை வாய்க்கு அருகில் போய் அங்கு காவல் இருந்த வீரர்களை நெருங்கினான்.

"ஐயா! நான் இப்பொழுது அரசன்மனைக்குள்ளே போய் அண்ணன் பார்க்கவேண்டும். எனக்கு உன்னை போக அனுமதி அளிப்புகள்!" என்று பணிவாகக் கேட்டான்.

உடனே காவலர்களில் ஒருவன் 'உட்க' வென்று சொன்னான்.

"ஏன் அம்மா, இந்த இரவு நேரத்தில் அரசனைப் பார்க்கும்படி உனக்கு என்ன அவசரமான காரியம் இருக்கிறது! அரசன்மனையின் பாதுகாப்பைக் கவனிக்கும் அறிக்கையின் உத்தரவு இல்லாமல் நீ அரசனைப் பார்க்க முடியாது. நான் காவலில் தான் அந்த அறிக்கையைப் பார்க்க முடியும்!"

மால்கோலாவுப் பார்க்கத் துடித்துக் கொண்டிருந்த கலாவுக்கும் காவலன் சொன்னவதக் கேட்டுப் பிடிக்க விட்டான். அவனிடம் ஏன்றும் போகாமல் அவ்விடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

செருக்காலைக்குள்ளே போய் மால் கோஷ் இருக்கிறாரு என்று பார்ப்பதற்கு இத்தனை சேமமா? போலூறு விடிந்த கனர யில் என்னுல் காத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. மேலும் கௌரவச் செருப்பார்க்கையாளர் சொன்னதிலிருந்து மால்கோஷ் செருப்பிதான் இருக்கிறான் என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. இனி மேல் தாமதிப்பதில் பயன் இல்லை. நான் காலையில் அரசலோச் சந்தித்து அவரிடம் சேலுதையச் சுற்றிப் பார்க்க விசேஷ அனுமதி பெற்று, பிறகு செருக்காலைக்குப் போக வேண்டினமே? இதெல்லாம் நடக்கிற காரியமா? எனலிடம் உள்ள பறக்கும் ஐக்காளத்தை இந்தச் சமயத்தில்தான் உபயோகிக்க வேண்டும். அப்போழுதுதான் அந்தக் காரியம் கலப்பாக முடியும். இதனால் எணக்கும் கொந்தண்டின் கைக்கலாம். ஆனால் அன்னாருகையப் பார்த்து விட்டால் எந்தத் தண்டனையையும் மொளித்து விடலாம். ஆபத்தில் காப்பது எதிரிய்தான் என்று நினைவைச் செய்து கொண்டு கலா, பறக்கும் ஐக்காளத்தை கீர்த்து அதில் உட்கார்ந்து டீர்வென்று செருக்காலையை நோக்கிப் பறந்து சென்றான்.

செருக்காலையின் பல்பாலை பெரிய பாது காப்புச் கவரகையப் பறக்கும் ஐக்காளத்தின் உதவியுல கொஞ்சமும் சிரமப்படாமல் கடந்து சென்று செருக்காலையின் உள்ளே இருக்கிறான் கலா. உயரத்தில் பறந்து சென்றபடியினால் கலாக்கச் செருக் காவலாளர் பாரும் கவனிக்கவில்லை. செருக் காலையின் சன் ஓற்றத்தில் இருக்க்பதும் காவலாளர்கள் அவனைப் பார்த்துக்கள்.

"நீ யார்? எப்படி இங்கே வந்தாய்? கடிக் காவல்களைக் கடந்து செருக்காலை உள்ளுற்றத்துக்கு உன்னால் எப்படி வர முடித்தது? ஆகாபத்திலிருந்து வந்து குதித்தாயா?" என்று அதிகாரத்துடன் கேட்டான் செருக் காவலின் தலைவன்.

கலா அவனாக் கண்டதும் பயந்து விட்டான். "தீங்கள் சொன்னது சரிதான். என்னிடமுள்ள பறக்கும் ஐக்காளத்தின் உதவியுல ஆகாபத்தில் பறந்து உள்ளே வந்தேன்" என்றான்.

செருக் காவலன் இதைக் கேட்டு அயர்ந்து போய்விட்டான்.

"நான் இவன் அரசலிடம் கொண்டு போக வேண்டும். இவன் ஒரு பெரிய சதிக் கடத்ததைச் செய்தவனாகத் தோன்றுகிறான். இவன் உடனே செருயில் அடை யுங்கள்!" என்று காவலரின் தலைவன் உத்தரவிட்டான்.

கலானின் மறுமொழியைக் கேட்க அங்கு யாரும் தயாராயில்லை. அவன் உடனே தள்ளிக் கொண்டு போய் செருயில் அடைத்து விட்டார்கள். இரவு முழுமையும் கலா செருக்காலையில் கண் கலங்கிய வண்ணம் இருந்தான்.

மறுநாள் கால போலூறு புலர்த்ததும் அரண்மனச் சேவகர்கள் வந்து கலாக்க அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். சமா மண்டபத்தில் அரசனும் ராணியும் சிவசனத்தில் விநிர்த்தார்கள். இரு புறமும் மத்திமார்களும் சேனாபதியும்

ராஜா:— நான் விளக்கெண்ணெய் வாங்கித் தர போகிறேன் என்று சொல்லி என் உயர்ப்பாவிடம் காசு போடுவான்.....

மெட்ரா:— அந்தப் பணத்தை வேலையாகக் கொடுத்தால் என்ன செய்யான்?

ராஜா:— அந்தப் பணத்துக்கு மறுபடியும் விளக்கெண்ணெய் வாங்கி விடுவான்.....

மற்றும் பல உயர்தரத்து அதிகாரிகளும் அமர்த்திருந்தனர்.

அரசாளுக்கு முன்புதான் கலாநாயகக் கொண்டு போய்க் குற்றவாளிகளை விசாரிக்கும் கூண்டில் நிறுத்தினார்கள். பாவம், கலா என்ன செய்வான்? அண்ணாளைப் பிரிந்த துக்கம் அவளை வாட்டியது.

அவளைப் பார்த்ததும் அரசாளுக்கு அவளிடம் ஒரு அனுதாபம் தோன்றியது. 'இத்தனை அழகான பெண் என்ன குற்றம் செய்தாளோ?' என்று வகுந்தீரான்.

அரசனது கார்பில் முதல் மந்திரி கலாநாயக விசாரிக்க ஆரம்பித்தார்.

"நான் சொல்லுவதைக் கேட்டுப் புகுந்தது தவறுதான். இந்த ஊர் மத்திய சிறையின் கொளவல் பார்வையாளரைப் பார்த்து உத்தரவு கேட்டேன். அவர் தம்மால் அது இயலாது என்றார். நெடுநாட்களாக என் அண்ணாவைப் பிரிந்து ஊர்வளமாக அலைத்து திரியும் எனக்கு ஒரு வேளை அவள் சிறைச் சாலைமீல் இருப்பாளோ என்று ஒரு சந்தேகம். இந்த ஊர்க் சிறைச்சாலைப்பாதை மற்ற இடங்களிலெல்லாம் அவளைத் தேடி விட்டேன். கொளவல் சிறைப் பார்வையாளரைக் கேட்டதில், என் அண்ணா சிறையில் தான் இருக்கிறாள் என்பது தெரிய வந்தது. சிறைச்சாலையைப் பார்வையிட

அரசரிடம் உத்தரவு பெறும்படி அவர் கொன்றார். நான் அரண்மனை வாசலுக்கு வந்து அரசரைப் பார்க்க முயன்றேன். காவலாளர்கள் அனுமதிக்க வில்லை. என் அண்ணாவைப் பார்க்க வேண்டும் என்னும் ஆவனவினால் வேறு வழியில்லாமல் என்னுடைய பறக்கும் ஐமக்காளத்தின் உதவியினால் சிறையில் புகுந்தேன்!"

இவ்விதம் கூறியதும் கலாவுக்குத் துக்கம் தாங்காமல் கண்ணீர் மன மன வென்று பெருகி வந்தது.

"கலா! உன்னைப் பார்த்தால் குற்றமற்ற வனாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் நீ உத்தரவில்லாமல் சிறைச் சாலை விரிவடைந்தபடியினால் அரண்மனை அந்தப் புரத்தில் உன்னைப் பாதுகாப்பில் வைக்கும் படி உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். உன் அண்ணன் மால்கோஷைத் தேடிச் சுண்டிவிடக்கூட ஏற்பாடு செய்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டு அரசன் எழுந்து சென்றான். கலா உடனே அரண்மனை அந்தப்புரத்துக்கு அகழத்தூச் செல்லப்பட்டாள்.

அரண்மனை அந்தப்புரத்தை யடுத்த நந்தவனத்தில் கலா அன்று உலாவிக்கொண்டிருந்தபோது அவளிடம் ஒரு ராஜகுமாரன் திடீரென்று வந்து நின்று, "கலா! என்னை உனக்கு நினைவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

முதலில் கலா திகைத்தவள். சிற்று நேரத்துக் கெல்லாம் அவளுக்கு நினைவு வந்து விட்டது.

"தீயகன் முன்பு மகாராஜா நகரத்தில் மத்திரவாதி ஜிக்கின் வீட்டில் பூயோயாக இருந்து ராஜகுமாரனாக மாறிவிடுகிற இல்லையா? உங்கள் பெயர் ஜீவேந்திரன் தானோ?" என்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் கேட்டான் கலா.

"ஆமாம், கலா! எனக்குப் பழைய உருவம் கொடுத்த உன்னையும் உன் அண்ணா மால்கோஷையும் நான் மறக்கவே மாட்டேன். நான் வேட்டைக்குப் போய் இன்றுதான் திரும்பினேன். நீ இங்கு வந்திருக்கும் விபரம் தெரிய வந்தது. சரி, நீ என்னுடன் வா. என் தகப்பாருடம் உன்னைப் பற்றிக் சொல்கிறேன்!" என்று கூறி ஜீவேந்திரன் அவளை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று அரசனைச் சந்தித்தான். அரசரிடமும் ராணியிடமும் மகாராஜா நகரத்தில் நடத்தாத செயலாம் விவரமாகச் சொன்னான்.

அரசரும் ராணியும் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. உடனே அரசன் கலாவுக்கு விதித்திருந்த பாதுகாப்பு விதி உள் அடற்றி விட்டான். பிறகு கலாவின் போர்ப்பாடி மால்கோஷைக் சுண்டிவிடக்கூட ஒரு சந்தை மகாராஜா கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய உத்தரவிட்டான். (தொடரும்)

தரத்தீற்கும்
உறுதிக்கும்
நிகரற்றது

ஹத்திபாயின்

**ஸ்டையின்லஸ் ஸ்டல்
பாத்திரங்கள்**

எப்பொழுதும் பிரகாசத்துடன் நீடித்து உழைப்பவை

★ ★

ஹத்திபாய் துளசிதாஸ் & ஸன்ஸ்

122, கனகசுந்தர சாலை, பம்பாய் 2.

வழிகளால் நரையை

ஒழிக்கலாம்...

'கிரகஸ்தனம்' ஒழுங்காகச் செயல்படுத்தால், நரையிர் நாளடைவில் கருப்பாக மாறும் எனச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அதைப் பற்றி, ஒய்வு தோழும், மன நிம்மதியும் அவசியம்.

தற்காலத்தில் "லோமா" எனத் தவறாமல் உபயோகிப்பதுவே, நரையை ஒழிக்க நிச்சயமா னதும், பத்திரமானதும், சுலப மானதுமான வழியாகும்.

•••••
• "லோமா" இப்பொழுது
• தீருட இயலாத முடியுள்ள
• சூத்திரமொன்று நரையைத்
• பாட்டியில் வளர்ப்பதற்கு
•••••

கோல ஏஜென்டுகள் : எம். எம். கம்பாண்ட்லா, ஆமதாபாத்-1
ஏஜென்டுகள் : ஹி. நரோட்டம் அண்ட் கோ., பம்பாய்-2 போன்: 30575

கோல ஏஜென்டுகள் : ஸ்ரீ பாலபாய் அண்ட் கம்பெனி 260, எல்பிள்கோட், மதராஸ்-1
இலக்கை ஏஜென்டுகள் : சித்ரம் எதிர் க் கோ., 41213, நிரம்பர் குளத்தி தெரு, கோல்கட்டி-11

மூன்றாம் அத்தியாயம் முதல் வழக்கு

சின்னம்மாவிடம் பண்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட முதல்தரப் புணர், நேராக இத்திரா டாக்ஸினை நோக்கி நடத்தார். சொட்டைக்காய்க்குள் வந்த போது அங்கு அதிக ஜனங்கள் இல்லை. பத்துப் பதின்மூன்று பேர் டிக்கட் வாங்கிய மிடத்தில் ஒழுக்காக வரிசையில் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவரும் அவரின்குட்புப் பின்னாலேயே நின்றுகொண்டார்.

அப்போது டிக்கட் 'கவுண்டர்' திறக்கப் படவில்லை. சின்னம்மாள் கொடுத்த இரண்டு ரூபாயையும் தமது பிழைக் பையில் போட்டுச் சட்டைப் பையில் வைத்திருந்தார். கூட்டம் தான் அதிகமாக இங்கேயே. ஜன்னலுக்கு அருகில் போய்ச் சேர்த்தவுடன் சாவதானமாகப் பண்டத்தை எடுத்து டிக்கட் வாங்கிக் கொள்வதாய் என்று நினைத்தார்.

இவ்விடம் வாசலில் காணப்பட்ட பெரிய விளம்பரம் அவரது கவனத்தைக் கவர்த்தது. 'துங்கி' உடுத்திய வசிகரத் தொற்றழுங்க ஒரு பர்மா அழகி ஓய்வாரக் குடையொன்று கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒலிகாசு நிற்பது போல் திட்டப்பட்டிருந்த வரிசைச் செதிரம் ஒரு கூள் உபரத்துக்கு திறத்துப் பட்டிருந்தது. அதனருகில் 'பர்மா ராணி' என்று பெரிய பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் கண்டதும் அவரது உணர்வு மகிழ்ச்சியினால் நிரம்பியது. என்னும் மறக்க முடியாத அவரது பர்மா வாழ்க்கை நினைவுக்கு வந்தது. எங்கு இருப்பினாலும் பச்சைப் பச்செவென்று காட்சியளிக்கும் செழுமை வான நாடு அவர் வேலை பார்த்த தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம். நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமாரிகள்; அவரது புணமைக்குக் கிடைத்த பாராட்டுக்கள் ஆகியவை ஓர்

நன்மெனொன்றாக மனக் கவழுவதோன்றின. பழனி வப்பச் செட்டிமார் என்ற தனிகர் மீது கிணைடவாச அவர் இவற்றிய கவிதை யொன்றைச் சிரமப்பட்டு நினைவுக்குக் கொண்டுவர

கான்ஸ்டபிள்
குந்தசாமி
ஏ.கே.பட்டுசாமி

முயற்சி. என்ன முயற்சியும் 'உலகம் உன் தலைமே' என்ற இரண்டே இரண்டு வார்த்தைகளுக்கு மேல் ஞாபகத்துக்கு வரவில்லை. முதலிரண்டு சொற்களையும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தால் மந்திர வரிகள் தாமத நிகழ்க்கு வந்து விடும் என்ற எண்ணத்துடன், விடாமல் "உலகம் உன் தலைமே, உலகம் உன் தலைமே" என்று முணுமுணுத்துக் கொண்டே யிருந்தார். தமக்குப் பின்னால் என்னிறிந்த ஜனங்கள் 'ஹ்யூ' வரிசையில் வந்து நின்று விட்டதையோ, மந்திரவரிகள் அவரை ஒரு திணுசாகப் பார்ப்பதையோ அவர் கவனிக்கவேயில்லை.

திடீரென்று டிக்கட் ஜன்னல் திறக்கப்பட்டதும் அது வரையில் ஒழுங்காக நின்று கொண்டிருந்த வரிகள் அத்தனைபேரும் தாறுமாறாகக் கிடைத்து, தாங்களில் மனிதர்கள் என்பதையே மறந்து ஒரேயடிவாக முன்னுக்குத் தாவினர். கூட்டம் அவரை இடித்து முள்ளால் தள்ளுவதற்கும் மறந்து போன கவிதைப் முதல் வரி முழுமையும் அவரது நினைவுக்கு வருவதற்கும் சரிவாக இருந்தது.

"உலகம் உன் தலைமே உருண்டை வடிவ மையா!..." என்று வாய்விட்டுக் கூறியவர் 'ஸபக்' சென்று முன்னால் உந்தப்பட்டதும் கற்பனை உலகம் விட்டு இப்படிவருக்கு வந்தார். நெரிசலில் அவரது முச்சுத் திண்டிவது. இனிமேல் பணத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு விட்டேவண்டியது தான் என்று எட்டைப் பையில் வைப்பைவிட்டார். ஸப் காவியாக

இருந்தது! பரீஸ் பறிபோய் விட்டது என்று தெரிந்ததும் அவரது ரத்தம் உறைந்து விடும்போவாதி விட்டது. என்ன செய்கிறேமென்று தெரியாமல் குழந்தையைப் போல் 'கா கூ' என்று விசித்திரமான குரலொலிகளைக்கொண்டு அரறிதத் தொடங்கினார். "என்ன, என்ன?" என்று மந்திரவரிகளே கேட்ட பிறகு தான், "பரீஸ் போய்விட்டது!" என்று கூற முடிந்தது.

சுந்தராமி உத்தியோகத்திலேசேர்ந்து சுமார் ஒரு மாத காலமாகியது. முதல் நாளை அவன் மந்தாரப்பெட்டை பாய்க் கொண்டு விஷபமாக விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டான். ஆயுதம் தாங்கிய ஒரு கொள்ளைக் கூட்டத்தினர் நள்ளிரவில் திடீரென்று மோட்டார் காரில் வந்தனர்; காவல்காரர்களைக் கட்டிப் போட்டுக் கதையைப் படியிவா திறந்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டு வந்த கையு தெரியாமல் ஒரு விட்டவர் என்பதை வறித்ததும் அவனுக்கு அசுவர்த ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அவன் கார்டியூரிசிடுத்து வந்த அன்றைக்குத் தான் துட்கா வண்டிக்காரனிடம் எங்கேயோ பா கி டி க் கொண்டு நடந்ததாகவும், தன்னது தனியாக அவன் கொண்டு காரர் களைக் கைது செய்து விட்டதாயும் போய்ப் பெருமை அடித்துக் கொண்டான். செல்லையில் கால் வைத்ததும் வைக்காததுமாக உண்மை யிதையே ஒரு பாகிஸ்தான் கொள்ளை அவனது பேட்டை யிதையே, அவன் வர வேறாகத் தயாராய்க் காத்துக் கொண்டிருந்தது!

இன்ஸ்பெக்டர் அளகிரி சாமி நாயுடு ஒருமாத காலமாக மண்டைவை உடைத்துக் கொண்டு என்னைன்னவோ செய்து பார்க்கிறார். ஆனால் உருப்படியாக அவரால் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. அவனது கற்பனை மட்டும் உண்மையாக மாறினது!... இன்ஸ்பெக்டர் அவனுக்குத் தகுந்த வாப்ப்பணித்து. அந்தக் கொள்ளைக் கூட்டம் அவன் கையில் வகைவாகச் சிக்கிக் கொண்டால்!...

"அவனது கற்பனை மேலும் மேலும் உயரத் தானியது. அவனைப் போலீஸில் சேர்த்து விட்டவர் எழும்

பூர் ஹெட் காலிஸ்டியின் ராமசாமி தான். ராமசாமி அண்ணன் பழம் பெருச்சாமி. அவர் கத்தசாமிக்கு ஏன் வளர்வா சொல்லியிருக்கிறார்.

“கத்தசாமி! நீ மட்டும் ஒழுக்காக நடந்துகொண்டு சில முக்கியமான சத்தர்ப்பங்களில் உனது சாமர்த்தியத்தைக் காண்பித்து விட்டாயானால் உத்தியோகத்திலே மனமன வென்று உயர்வு ஏற்பட்டு விடும். வெறும் காலிஸ்டியனாக இருந்தவன் ஹெட் காலிஸ்டியின்! பிறகு இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்குக் கூட உயர்வதற்கு வழி இருக்கிறது” என்று அவர் உறிய வார்த்தைகளை அவனது நினைவுக்கு வந்தன.

அன்று மாலை “இந்திரா டாக்டர்” பக்கம் அவனுக்கும் காலிஸ்டியின் முருகேசனுக்கும் “டிபூடி” போடப்பட்டிருந்தது. தியட்டரிக் டிக்கட்டு வாங்கும் துளங்களைக் கண்காணித்துக் கொள்ள வேண்டியது அவனது பொறுப்பு. சுமார் ஐந்து மணிக்குக்கொண்ட கத்தசாமி சிலிமாக் கொட்டகைக் கெடுபிரே “வத்தி” புடன் ரோட்டில் குறுக்கும் நெடுக்கு மாக உலா விக்

கொண்டிருந்தான். அடிக்கொரு முறை தன் “பாக்டெட்” கடிக்காரத்தைத் தொட்டுத் தொட்டுப் பாரித்துக் கொண்டு ஒய்யாரமாக நடந்தான்.

அது மிக அழகான கடிக்காரம். மூத்தம் மாலின் புருஷனுக்கு ஒரு துரை பரிசாகக் கொடுத்த அக் கடிக்காரத்தை அவன் தன் உயிரைப் போல் மதித்துக் காப்பாற்றி வந்தான். தினத்தோறும் அதற்குச் சாவி கொடுப்பதும் அவன்தான். கத்தசாமி அதைத் தொட்டால் அவனுக்கு மூக்குக்குமேல் கோபம் வந்துவிடும். ஆனால் அவன் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தராக மாறிவிட்ட பிறகு அதை அவனுக்குக் கொடுப்பதில் அவனுக்கு யாதொரு

ஆட்சேபமும் இருக்கவில்லை. சும்மென்று இல்லா மையாகி அதை ஒரு

தூல் கலிற்றில் கட்டிப் பாரிவைஉக வெளிப்புறத்து ஥ேயியில் விட்டு வைத் திருந்தான். அவன் கடிவாரம் வைத் திருத்ததைக் கண்டு ஁டேஷனிலிருந்த அத்தனை காக்ஸ்டியிகளாகும் கலிற் றெரிச்சுத்தான். ஏட்டு (தெலுட்காக்கப் டயிக்) கோகித்தப் பிச்சை கூடப் பொருமைக்கண்ணோடு அவனைப் பார்த்த தாகத் தோன்றியது அவனுக்கு.

அவனது கடிவாரத்தில் மணி ஐந்தரை வானபோது டிக்கட் வாய்க்கும் இடத்தில் ஜனக் கூட்டம் தெருக்கி அடித்துக் கொண் டிருந்தது.

எவ்வ ஜனங்கள்! காட்டுயிராண்டி களைப் போலக் கத்துவதும் 'கீழ்'யில் கூட நிற்கத் தெரியாமல் ஒருவரை யொருவர் இடிப்பதும்; அந்தச் சமயத் தில் அத்தனை ஜனங்களும் அவனது பாது காய்பில் அக்வவா இருந்தார்கள்! அவன் கிரும்பி விருந்தால் அவர்க்கு மீது இயை சாக ஒரு 'வத்தி சாரிஜ்' கூடப் பண்ணி விட முடியும்!

'வத்தி சாரிஜ்' என்று நினைத்ததும் கூடவே அவனுக்குத் தங்கவேலுலைப் பற் திய நினைவு வந்தது.

அந்த அயோக்கியன் மட்டும் இதைப் போன்ற சமயத்தில் அகப்பட்டுக் கொண் டானென்றால் ஁ட்டுக் ஁டக்காத கட்ட த்தின் மீது 'வத்தி சாரிஜ்' செம்பிற சாக்கில் அவனைச் செம்மையாகப் புடைத்து விடலாம். மிஞ்சி ஏதாவது தகராறு பண்ணினுள்ளென்றால் அவனது கிராப்பு மயிரைக் கையினால் அப்படியே பிடித்து ஁டேஷனுக்குக் கரகரவென்று இழுத்துக் கொண்டு போய்.....

இதுபோல அவன் மனத்தில் நீரைத் தத் தங்கவேலுவின சிங்கலைக் கையில் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனது போல் இடது கையை உலர்த்தி மூன்று பிடித்து அபிதயம் நடத்திக் கொண் டிருக்கையில் டிக்கட் கொடுக்குமிடத் தில் பரபரப்பு ஏற்பட்டது.

"ஜனவோ! பரிஸ் போச்சு! பரிஸ் போச்சு! அடிச்சேட்டான்; பண்புகப போச்சு!" என்று ஒருவர் கூக்குரலிடவும் அதைத் தொடர்ந்து "பிக் பாக்கெட்! பிக் பாக்கெட்!" என்று டவ குரல்கள் எழுந்துஒரே அக்ஷேபகக்ஷோகமானப் போய் விட்டது.

கத்தாயி விராவேமொகக் கூட்டத் தில் பாய்ந்தான். கூட்டம் அவனை தெருக்கியடித்தது. எவன் திருடின

மென்ன, வாராடைப பணம் போனா மென்ன என்று தன்னவத்திலேயே குறி யாக இருந்த ஜனங்கள் அவன் மீது விழுந்து அகிமொதுவது போய் டிக்கட் 'கவுண்டரை' நோக்கித் தானினர்.

கத்தாயிக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. போன்காரன் என்று தனிக்கூடப் பய மில்லாமல் சரிவசாதாரணமாக நினைத்து அவனைக்கூட அல்லவா நகக்குறியர்கள்! அவனுக்கு வந்த கோபத்தில் கைத்தடி வால் அவர்களைத் தலைகீழ் பதம் பார்த்த விடலாமா என்று கூடத் தோன்றியது. ஆனால் திருட்டைப் பிடிக்க வேண்டுமே! முதல் முதலாகக் கிடைக் கப் போரும் வழக்கை ஆத்திரத்தினால் செடுத்துக்கொண்டு விடலாமா?

அவன் திரத்தடல் முழங்குகவனாக் இடித்துத் தன்னிக் கொண்டு அந்த ஜன

செத்திரத்தின் நடுவே புருத்தான். டிக்கட் கொடுக்கும் ஜனங் கருகே திருதிருவென்று விழித்துக் கொண்டு நிள்

நிருத்த ஒரு ஆளாயினித் மீது அவனது பாரிவை விழுந்தது. 'வபக்' கென்று அவனைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு சிங்கப்போக் வெற்றியோடு வெளியே வந்தான் கத்தாயி.

மூக்குபறம் வழுக்கவையோடிய தலைபும் சிழிசக் ஁ட்டையுமாகக் காட்சிவளித்த அப்பயிதன் கத்தாயியின் கிரும்புப் பிடியின் சிக்கித் திணறினான்.

பிளாட்டாரத்தின் ஓரமாக அவனை இழுத்துக் கொண்டு போனதும் அவர் களைக் கற்றிக் கூட்டம் கடி விட்டது. இத்தனை ஜனங்களுக்கு மூக்குத் திருட் னைப் பிடித்த விட்டோமென்ற மகிழ்ச்சி யில் கத்தாயி அம் மூதியவனைப் பிடித்த ஒரு உறுக்கி உறுக்கி அவனது ஁ட்டைப் பையைத் தழாவினான். ஒரே ஒரு துண்டி கருட்டைத் தவிர அதில் ஏன் ஏன்மே இவ்வாறுதக்கண்டு அவனுக்குக் ஁ட்டுக் ஁டக்காமல் ஆத்திரம் வந்தது.

“ஏ மிழவா!” என்று அட்டைப் போட்டும் மிழவன் பயத்தால் தடுக்கிப் போய், “ஊ! ஊ!” என்று அர்த்தமில்லாமல் ஊர்விலிடத் தொடங்கினான்.

“ஏய்! சும்மா பாசாங்கு பண்ணினால் விட்டு விடுவாங்கன்னு நினைச்சீயா! நாமும், உங்களைப் போல எத்தனை மிருடர்களே இத்தக் கையாலே பிடிச்சிருக்கோ!” என்று உற்சாகத்தோடு கிரித்தான் அவன்.

“என் பணப் பைபைத்தான் யாரோ அடிச்சிட்டாங்கையோ!” என்று குழறிக்கொண்டே கூறினான் மிழவன்.

சுற்றிலும் இருந்தவர்களே கவிரென்ற தகைத்தனர். சில சோம்பிதிகள் சீழ்க்கை வடித்தனர். எங்கே ஒருவன் “சரியான குரையா! இப்படியாக இருக்கிற பிடிக்க வேணும்!” என்று கூறிக்கொண்டே நகர்த்தான்.

கத்தராமிக் கு அம்மானமும் ஆக்கிரமும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு போய்க். அந்த விவசாயத்தினங்களை அப்படியே

தொறுக்கிவிட வேண்டும் போகிறதது. “போங்கையா! இங்கே என்ன கூட்டம் போடுகிறீங்க! போ அப்பாலே!” என்று அவன் அட்டைவும் அவர்களுக்கும் ஒருவராகப் பித்தலுக் கொண்டு ஓடி விட்டான்.

இப்போது அவனது கோபம், இத்தனைக்கும் காரணமாக இருந்த அந்தக் மிழவன் மீது பாய்த்தது.

“ஏய் மிழட்டுப் பயினை! நிச்சைதக் கொங்கு! உன்னுடைய பரிசா திருட்டுப் போச்சா?”

“ஆமாமய்யா!...”
“யார் திருடினது?”
“அதுதானே தெரியுமே!”

“என்னப்பா அதிசயமாக இருக்குது! உன் சட்டைப் பைபினை கைப்பைவிட்டு ‘அபேஸ்’ பண்ணுறே வரைக்கும் சும்மா ஒரு கணக்கா இருந்து விட்டு இப்ப வந்து போய்க்காரன் கழுத்தை அறுக்கிறயே! இதோ யார், இத்தத் தடவை உங்களை மண்ணிச்சோன்! இனிமேல் இது

மாநில அறாக்கிரகையாக இருக்கே. அப்பறம் அவ்வளவுதான்! தொலைக்க போ!” என்றான் கத்தராமி.

அவன் அந்தப் பிரகிருதி நகரில்கினை, தயக்கிக் கொண்டே, “என் பணப் பை...” என்று இழுத்தான்.

கத்தராமிக் கு அவனது அதிகப் பிரசம் கித்தனத்தைக் கண்டு றோஷம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. அவனது கழுத்திற் கையைக் கொடுத்துத் தனக்கிக் கொண்டே, “வா விட்டென்றுக்கு நீ பர்களைத் தொலைக்கலிக்கு! என்விட்ட அணக்காதே! உன் முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரியுது நீ பக்லாத்திருடனென்று...” என்று உறுமினான்.

மிழவன் பரிதாபமாக அவறினான். தனக்கன் தூரத்திலிருந்து இங்கும்

வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். தவிரவும் தூரத்தில்காய்க்கட்டின் முருகே சன் வேறு அவனை நோக்கிவந்து கொண்புகுத்தான். ஆகவே விஷயம் விரைமாக தந்தன் சட்டைப் பைபிலிருந்து தனது குறிப்புப் புத்தகத்தையும் பெண்ணிையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.

“ஏய்! உன்னுடைய பெயரென்ன?”

“முத்துப் பிள்ளை,”
“விவாசம்!”

“14, எலிக்கராயன் தெருவு.”

“சரி, இப்போதே ஓடிப் போ! இனிமேல் இத்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்துக் காது!” என்றான் அட்டைவாக.

முத்துப் புறவர் தன்னைத் தொக்கப் போட்டுக் கொண்டு பித்தம் பிடித்தவரிடம் போக திரும்பி நடத்தார்.

அகற்றன் அங்கு வந்து சேர்ந்த முருகேசன், “என்ன கத்தராமி, என்ன கூட்டம்?” என்றான்.

“சும்மா இத்த பிக்குக்கெட் கழுத்தைக் ‘கலாட்டா’ பண்ணிக்க! பிடிச்ச செண்டு குடுத்து ‘வாரினிங்’ பண்ணி அனுப்பிச்சோன்!” என்று சிரித்துக் கொண்டே சாமர்த்தியமாகப் பதிலளித்தான் கத்தராமி.

“போகட்டும், கத்தராமி! உன் கடி காரத்திலே மணி என்ன ஆச்சா!”

கத்தராமி கடி காரத்தை எடுக்க நூல்கவிர்த்து இழுத்தான். கவிறு மாத்திரம் வந்தது. கடி காரம் வரவில்லை, சட்டைப்

கைவலத் தடையிப்பார்த
தான். அவனுக்குப் படு
ரென்றது.

கமார் பத்து நிமிஷம்
கழுக்கு மூன்றால் அந்
தம்புரத்து ராணியைப்
போல் சட்டைப்பைபில்
அவங்காரமாக விற்றி
ருத்த அருமைக் கடிசா
ரம் அங்கே இல்லை.....!
போலீஸ்காரனிடத்தில்
பின்பாக்கெட்டா!

முருகேசன் விஷயத்
தைப் புரிந்து கொண்ட
வன் போல் சிரித்தான்.

சுத்தராமியின் முகம்
சுரத்து விட்டது.

புலவர் மெதுவாகச்
செல்லையாரமாக நடந்

தார். அந்தப் போலீஸ்காரன் அவரது
கழுத்தில் கையை வைத்து மயிர்களைத்
சூதறவாகப் பேசி இம்சித்த துக்கத்
தைக் கூட அவர் பொருட்படுத்த
வில்லை. ஆனால் கண்ணம்மாளுக்கு என்ன
பதில் சொல்லுவது? நடந்த விஷயத்
தைக் கூறியும் நம்புவானா. அவன்?...
அவரை உயிரோடு வைத்தது விட
மாட்டானா!....

யாராவது இரண்டு ரூபாய் கடன்
கொடுத்தார்களானால் விஷயத்தை
வெளியே சொல்வாமல் ஓடிப்போய் பூக்
கட்டைவாசியிடலாம். ஆனால் அவரை
தம்பி இரண்டைக் காசு கொடுப்ப
வர்கள் கூட இல்லை என்றால் இரண்டு
ரூபாய்க்கு எங்கே போவது? நினைத்த
போது அவருக்குப் பணம் கிடைக்க
இது என்ன பர்மா நாடா?....

பர்மா என்ற ரூபகம் வந்ததும்
கூடவே அவரது புலகம்பின் நினைவும்
அதைத் தொடர்ந்து அவர் வெளியிட்ட
புலகம் மிக்க புத்தகங்களின் நினைவும்
வந்தன. அவருக்குப் புளிச் சென்று
ஒரு மாரக்கம் தோன்றியது.

எத்தனையோ புத்தகக் கடைகளில்
அவரது கவிதைப் புத்தகங்களைப் போட்டு
வைத்திருந்தார் அவர். நூற்றுக் கணக்
கான பிரதிகள் வசூடக் கணக்காக
அக் கடைகளில் தூங்கிக் கொண்டிருந்
தன. ஆனால் ஒருவராவது இதுவரை
யில் அவருக்கு ஒரு செவ்வாக் காசுகூடக்
கொடுத்ததில்லை. இந்தையை ஒரு இக்
கெட்டான் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களில்
யாராவது ஒருவரை உதவி கேட்டால்?..

அடுத்த விதியிலிருந்த 'பரதேசி
நூலகம்' அவரது மனக்கண் முன்
தோன்றியது. விடுவிடென்று நடந்தார்.

அந்தச் சிறிய புத்த
கக் கடைவீண் சொத்
தக்காரர் பரோபகாரம்
பிள்ளை ஒரு சிறிய மூக்
காலியின் மீது உட்
கார்த்து. யாராவது
புத்தகம் வரங்க வசூ
கிரூரணா என்று தெரு
வில் போகிறவர்களை
வெல்லாம் ஆவகொடு
பார்த்துக் கொண்டிருந்
தார். புலவருக்கு நம்
பிக்கை பிறந்தது. முன்
புறத்திலிருந்த 'கண்
னாடி' அலமாரியிலே
'அக்லி அரோணிமாலை'
'தேசிகு ராஜன்'
'மதனளம ராஜன்'—
இந்தப் புத்தகங்களுக்கு
தடுவே தமது சொந்த

சிறுஷ்டாளான 'பஞ்சத்து ஆண்டியும்'
'பர்மாய் பரதேசி'யும் கம்பீரமாக விந்
திருந்ததைக் கண்டு பெருமிதமடைந்
தார் முத்துப் புலவர்.

கடைவை நோக்கி வாரோ வருவதைக்
கண்டதும், ஏதோ 'கிராக்கி'தான் வரு
கிறது என்று மயிற்ச்செய்யாடு பற்களைக்
காட்டி 'காங்க் காங்க்' என்று வர
வேற்ற பரோபகாரம் பிள்ளை முத்
துப் புலவரைப் பார்த்ததும் நீண்ட
பெருமூச்சு விட்டார்.

புலவர் இம்மதம் தெரிந்தவர். மனி
தனைப் பார்த்ததுமே வெட்டு ஒன்று
தன்னை இரண்டாகப் 'பணத்தை எடு!'
என்பது தமிழ்ப் பண்புக்கே முரணானது
என்று அவர் அறிவார். ஆகவே முதலில்
ஒரு கைமூக் கும்பிடு போட்டு விட்டு
முகத்தில் சிரமப்பட்டுப் புன்னகையை
வரவழைத்துக் கொண்டு, "என்ன
பரோபகாரம் பிள்ளாவான், தலம்
தானே?...?" என்று அவரிடம் மெது
வாகக் குசலம் விசாசித்தார்.

சில மாதங்களாகத் தம் கடைப்
பக்கமே தலை காட்டாமலிருந்த புலவர்
தீவிரென்று அன்று தோன்றியதும்
பரோபகாரம் பிள்ளைக்கு ஓரளவு ஆர்
சரியமாகக் கூட இருந்தது. "அட,
இருக்கிய....கனா....! நான் வேறு
மாதிரி நினைக்கட்டேன்" என்றார்.

அதை உட்பொருளை உணர்ந்து
கொள்ள மாட்டாத முத்துப் பிள்ளை,
"பிள்ளே, நான் மிண்டும் பர்மாவைக்குப்
போய் விட்டதாக நினைத்தீர்களா?"
என்று கேட்டார். அவர் முகத்தில்
ஏதோ விவரம் தெரிவாத சந்தேகப்
பார்வை தோன்றியது. (தொடரும்)

தேக ஆரோக்யத்திற்கு இன்றியமையாதது!

ஏனென்தான் நிறைந்த சாஸ்திரக்ராமதலம் கண்டு
தயாரிக்கப்படும் காவேரி சூப் போப் ஒரு உண்ணத்
தகுந்த போப். சுகபடக்கமான ஸுவஸ். எப்பொழு
தும் நீங்கள் கேட்டு வாங்கவேண்டிய போப் காவேரி
சூப் போப்.

காவேரி சூப் போப்

தயாரிப்பு :

மேட்டுர் செமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.
மேட்டுர் ஆனை
மேலம் திண்டிவாடி
மாணாபுரம் சென்னை 600 041 இலுள்ள திரைவேட் லிட்.

NC-558

உங்கள் வீட்டைச்

சுற்றிப் பாருங்கள்

தலைகீழாக இருக்கிறதா? சில
நாள் போய்க்கூடக் குழப்பமாக
அது கத்தல் செய்வது. தலை
நிலைக் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிற
தானா? நேற்றைக்கு அமை
செய்யவில்லை. பூக்கள்
பூதலானா? ஆம் ஆமாம் அமை
இருக்கும் கத்தல் தாயிற் பூத்
தோட்டி - அது பரமொழுது
நோனோனோனும் பாலிக் செய்வப்
பட்டது! உங்கள் வீட்டில் கவனப்படுத்தத்
தகுந்த தானா, நீத்தல் சாயின்
கல் கவனப்போடு இருந்தால் அமை
நோனோனோனும் பாலிக் செய்வப்
பட்டு பவனப்போகவும் கத்தலாகவும்
இருப்பது அமைவம். பரமொழுது
நேறும் ஒதுதலும் செய்வப்பட்டுக்
கூட தவறாமல்.

பிராஸோ

மேட்டல் பாலிஷ்

உங்கள் வீட்டிற்குப் பிரகாசத்தைக்
கொண்டு வருகிறது

அட்டாசுட்டர் (சென்னை) லிமிடெட் (இந்தியாவிலேயே இப்போது உருவாகியிருக்கிறது)

இருமலை நிறுத்த பெய்ஸ்

உபயோகியுங்கள்

ஐந்தேரடி. இருமலை, தொண்டைப்பேட்டை பிரதேசம், இப்பெய்ஸ்களை இவைகள் அபரவத்திறம்பட உபயோகம், பெய்ஸ் மூலம் கவர அகலாது அகற்றுகள். பெய்ஸ்களை குணமாகிக்கும், மருத்து சத்துகள், இருமலை உடனே நிறுத்தி, எல்தை ஆற்றுகின்றன. மேலும் தீவிரமாகும் மருமிகை தான் செய்து, உயர்வு கவரப்படுகன், தொண்டை இவைகளுக்கு இதமாகிவின்றன். உயர்வுகள் பெய்ஸை சிவரிக செய்திந்தன். குதந்தைகளும், உயிரிந்தன் உயிரிந்தன் உபயோகிக்கலாம். தீவிர மருமிகை மருத்து உயர்வு இதன் இயல்பு.

PEPS

பெய்ஸ் தொண்டை மருது உபயோகங்களுக்கு உபயோகம் மிகுந்தது.

FPY-42-TAM

கோடு எழுத்துகள் :

தாதா அண்டு கம்பெனி
85, கந்தையப்ப ஸாலை தெரு, சென்னை-3

இன்றைய
மிகவும்
தம்பமான
பெருக்கள்

கனிய ரகசியம் கனிய ரகசியம்
செய்ததில் கனிய ரகசியம்

Pen Men's Services

**PENMEN'S INDUSTRIAL
SERVICES**

கனிய, கனிய, கனிய

எல்லா சோதனைகளிலும்
தேர்ச்சி பெற்ற
ஆதர்ச தே பிரஷ்
இன்றே வரங்குங்கள்
அதன் குணங்
களை தெரிந்து
கொள்ளுங்கள்

கனிய
கனிய, கனிய
கனிய, கனிய

இந்தியாவில் மிக அதிகமாக விற்கப்படும்
தேர்ச்சி தேர்ச்சி

படித்துப் பாருங்கள்

குடும்ப வைத்தியம்

தேரீய் வந்தாக் டாக்டரைத் பதிக் கொண்டுப்பாவது என்பது இப்பொழுதெல் லாம் சர்வ சாதாரணமாகி விட்டது.

அன்றிய ஆட்சியினால் நமக்கு ஏற்பட்ட தீய்வுகள் எத்தனை எத்தனையோ. அவற்றுள், நம் டாக்டர் கொண்டுதொட்டுக் கொடுப்ப வளில் கைப்பற்றுகமோ வந்து கொண்டிருக்க வைத்திய முறையே நாம் அடிவாடு புறக் கனிக்கத் தொடங்குவது நமக்கு ஏற்பட்ட பெரிய துர்ப்பாக்கியமாகும். சாதாரணமாக ஏற்படும் தீயவளி, ஜுவீகாஷம், இடுமல், சொறி, சிறுந் முதலிய சிறிய நோய்களுக்குக் கூட நாம் டாக்டரை எதிர்பார்க்கிறோம்.

இக்க நூலில், வைத்திய நிபுணரான "குர்சா மாமா" அவர்கள் எண்ணற்ற நோய் களுக்குக் கையமாக செஞ்செய்திக் கூறிவருக் கிறார். கதைப் புத்தகம் மாதிரி ஒரு முறை புத்தது விட்டு அப்பிராயம் சொல்லக் கூடிய நுனாயிருந்தாக் கையமாக எழுதி விடலாம். இத்தால் ஒய்வொரு குடும்பத்திலும், ஏதிர்ப் பாக், ஒய்வொரு தாயாரிடமும் இந்நூல் வேண்டிய இன்றியவையாத நூல். எவ்வாறும் விட்டேனென வைப்பமாகத் தயார் செய்து கொள்ளக் கூடிய மருத்து முறைகளாகக் குறிப் பிட்டுருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

விவாதிக்குத் தகுத்த செஞ்செய்திகும், ஆரோக்கியத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் வழிகளும், நோய் வராமல் தடுத்தக் கொண் டும் வழிகளும் தெளிவாக இந்நூலில் கூறப் பட்டிருக்கின்றன.

எழுதியவர்: "குர்சா மாமா," பிரதமர்: "சுபேதாமித்திரன்" புத்தகசாலை, மெண்ட் ரோடு, சென்னை-5; மிலை: ரூ. 3-30.

முதுவேல் பன்னிருதமுறை (தொந்த 8)

தினியைமணி வ. க. செவ்வையராயப் பிள்ளையவர்கள் தீண்ட காலமாகத் திருப் புதனறு ஆராய்த்த உரை எழுதியிருக்கிறார். இது வந்தாய்க் திருப்புகழ் 3 தொகுதிகள் பிள்ளை யவர்கள் விசேஷராய்டல் சிறப்பாக வெளி வந்த விட்டன. இப்பொழுது ஆளுத் தொகுதி வெளி வந்திருக்கிறது.

அருணவிரிதாத் அருவிச் செங்குத கந்தரங் காரம், கந்தரனுபுதி, கந்தரத்தாதி, திரு வாய்பு, மயில் விருத்தம், வேல் விருத்தம் ஆகிய அருமைபான நூல்களுக்கு ஆராய்ச்சி முர்வமாய் உரைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

பன்னூற் புலமை வாய்த்த செவ்வாராத வித் திருவாளர் பிள்ளையவர்கள் மேற்படி பத்தியும் நான்கும் கொண்ட அரும் பெரும் நூல்களுக்குத் தமிழ் வளம் ததும்பும் உரை களை வழங்கியிருக்கிறார்.

எக்கன உரை நூல்களிலும் இவ்வாறு ஒரு விசேஷப் பகுதி இந்நூலில் குறிப்பிடத் தகுத்த முறையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கருக்க உரை, பொழிப்புரை, குறிப்புரை, செவ்வுள் ஆராய்ச்சி ஆகியவைகளுடன் மிகவும் உபயோ

கப்படை கூடிய சொசுகரானி ஒன்று சேர்க் கப்பட்டிருப்பதையே குறிப்பிடுகிறோம்.

தக்க நூல்க், நக்க முறையில் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டிருக்கும் இத்தால் எவ்வா றாக் திவ்வய்க்கையும் அணி செவ்வுள் தங்கமம் வாய்க்கிறது.

பதிப்பாளர்: மீனாடி கல்யாண கந்தரம், செ. 2. இரண்டாவது தெரு, டைக்கு கோயம்புரம், சென்னை-5. மிலை: ரூ. 10-00.

பேர்க்க் கலை

நீர்ப்பக்கக் அறுபத்த நான்கு என்று முகத்துர் வகாபறுத்திருக்கின்றனர். அவத் துக் பேர்க்க் கலை என்பது ஒரு உபநிதானம். ஆரியுக், யிட யிடக் கத்தி வாய்க்கிறது. மேலட விக் பாவவந்த அனுகமமாக பாருக்குமே இவ் அபத்ததத்திக் ஒரு ஆகா நுகுவொன் னிருக்கம். ஆளுத் தனித்த மேலட யேறிகுக் அந் ஆர்வம் தனித்த உதவி செய்பாறு.

பேர்க்க் கலையித் உண் சிறமய்க்க பெல் லாம் இத்தாக் கிரிவாகக் கூறுவிதாடு, அவ்வாறு என்பது வென்று அக்கலையித் முல் நெறுவது என்பதையும் தெளிவாகப் பல உதாரணங்களுடன் விளக்குகிறது. மேலடப் பேர்க்க் ஆர்வமுள்ளவர்கள் இத்தூலிலுக் பெரிதும் பயனடைவார்கள்.

திருவாளர்க்கு: வி. வீரராமவர், அன்பும் பழம் தீ இருவரும் இப்புத்தகத்தை நக்க முறையில் குறித்த தத்திருக்கிறார்கள்.

கிடைக்குமிடம்: தமிழ்ந் புத்தகாலயம், திருவக்கித்தினி, சென்னை-5.

மெசபட்டோமியா

பிங்குடைய கால இலக்கிய அறிவது சந்திர ஆராய்ச்சியித் வராவது முற்றா மாடு இறக்கியும், அந் ஆராய்ச்சி அத்தகை யொரை அசையமான ஒரு புது உணர்வதற்கு இட்டுச் சென்று விடுகிறது. அந்நூலும், யாரும் அனலிலும் திவ்வாத பல உண் மைகள் வெளிவாக்கின்றன. எழுத்து உலகிக் பிரசித்தி பெற்றவரும் வெளிவாடுகளில் பிரயாணம் செய்தவருமான நிருஷ்ண கைதவர்க் எழுதிய "மெசபட்டோமியா" என்ற நூல் அவ்வகையைச் சேர்க்கவதுதான். மேற்படி நூலை மு. வீரபாரு தமிழில் மொழி பெயர்த்துத் தத்தூன்றார். இக்க நூலிக் மெசபட்டோமியாவிக் இலக்கிய வரலாறு அடங்கியிருக்கிறது. இது மேற்கு ஆசியா லைச் சேர்த்த கிமெரிய, பாபிலோனிய, அசீரிய நாகரிகங்கள் பற்றியது. உலகத்தில் உண் பங்கெறு நாகரிகங்களையும் பற்றிய இலக்கிய வரலாறுகளை விவரிக்கும் நூல்களை இத்திய மொழிகளிக் தொகுப்பொக வெளி யிட இத்தூலிக் ஆசிரியர் தீர்மானித்ததூன்றார். அந் வரிசைத் தொடரிக் "மெசபட்டோ மியா" முதலாவது புத்தகமாகும்.

கிடைக்குமிடம்: அருண பன்னிதையும் து தியவாரவதரம், சென்னை-17 மிலை: ரூ. 2.

வாழ்ந்தார் எனக்குச் சொந்தத் தொகுதி
மீதும், ஏனெனில், எனக்கு இதை நம்ப
மாட்டார்கள். நம்புகிறார்கள் என்பது
எனக்கு ஒரு விஷயம். உன் வேண்டிப் பணி
பார்க்க. நீங்கள் திரும்பி வருவதற்கு
இடைவெளி உண்டா? இல்லை, நம் விஷயம்
புதுவீதும் சொந்தமில்லை. நமக்கு ஒன்று
மீதும் படுக்கும். உயர்ப்பு அப்படிப்பட்டது. இது
மேலும் எந்த விதமான குரல் என்ன
வருகிறது. இந்தப் போட்டி அப்படிப்பட்ட
தற்குள் உயர்ப்பு அப்படி உயர்வாக என்னிடம்
மேலும் வந்து சென்ற விடுவதில் என்ன
தம்புகிறது.....

உயர்வு.."

★

கீழை என் மனம் என்னும் தெரிந்ததால்,
இந்தக் கடிதத்தை எழுதியபோது அவன்
எப்படி விருப்பப்போன, தெரியாது. அவன்
ஒரு புனைப்படம் கூட எடுத்த அனுபவமில்லை.
ஆனால், மனத்தோரத்தில் தாக்கப்பட்ட கவிதை—
கவிதைப் பிறகு அது மாதங்களைத் தாண்டி
மாதங்களைத் தாண்டித் தெரிந்த கவிதைகள்—என்
மனம் என்னுடைய வந்ததால்; பாவமும்
போன்ற கடிதத்தின்மை; உடம்பின்மை
மேலும் உணர்வாத எதிர்மறையிற்ற அழிவு
திருவாய்..

அவன் கடிதத்தில் மேலும் பரிசுத்தமாகப்
நிபாயமாகத்தான். ஆனால், அவன் எந்தென்ப
படுவது அவன் மொத்தமே வகுத்ததோ
தான் ராஜ்யத்தின் ரேகைகள். பார்த்தல்
போனது தாக்கதான் மொத்தமீட்டென் என்ற
கொண்டதால். எனக்குக் கையாணமான
செயல் தான் பார்த்து வந்த உத்தியோகம்
ஏதோ தாக்கதானமாகத்தான் இருந்தது.
கையாணமான சில மாதங்களுக்குமேலாகப்
எனக்கு மேல் போய்விட்டது. மேல் போய்
விட்டதால் இந்த உணர்வின் எனக்கு என்
தாயோ—ஆம்; எனக்குக் கைத்தெரிந்ததோ
மீதும் கைமீட்ட—என்கை விட்டுப் போய்
விட்ட மாதிரி இருந்தது. மேல்பித்தராத
மேலும் ஆனான தான் எப்படி என் மீதும்
விட முடிந்ததும் மேல்கத்தினர் முன்
கத்தும் மீதும் முடிவும் என்ற பவந்த
போய் விட்டேன்.

அந்தச் செயல்திறதான் ராஜ்யம் உத்தி
போனவன் என்னாறையும் விடுத்த கவிதை
அழைத்தது. 'மேலும் மீட்டி' என்ற
என்கையோ பற்றிக் கொண்டிப்பட்டு, எந்தோ
போய்ப் செயலுரைப் பதிவு செய்து கொண்டு
சென்ற விட்டேன். மேலும், திருத்தியோன்ற
இடங்களை விட்டு வட்டென என்னும் என்னை
மனந்த மாட்டார்கள் என்று நினைத்திருந்
தேன். ஆனால், தான் ஒப்பந்தம் செய்த
கொண்டு கையெழுத்திட்டு மேற்கொண்ட
கருத்தது முழுமையும் ராஜ்யம் உத்தியோகம்
தான், அகரகதர ராஜ்யம்மேலாகப் அகன்
என்று பிறந்ததால் தெரிந்தது.

போகம்மீதும் முன்று மாதம் பவந்தி
வந்தித் திறகு தேரே என்கை ஐந்தெழுத்து
அனுப்பி விட்டார்கள். முதலில் கொஞ்ச
நாட்கள் ராஜ்யம் உத்தியோகம் 'குடி'யாகத்
தான் இருந்தது. மேலும், மேலும் மேலும்
செய்ததிலேயும், உருவிக் கெழும்பும் குடியாகத்
தான் இருந்தது. விடுவதற்குள்ளாகப் 'விடுவதற்கு'

உடனடி அணிந்த ஐந்தாம் தருக்குள் மேலும்
உணர்வானாகப் கத்திப் போனதுதான் போக்கு
மேல்—குடிவந்தது பத்திப் போனது
கொண்ட கைமீட்ட போன மாட்டினால்.

ஐந்தாம் தருக்குப் போனவன் விடுவதில்
அவ்வளவுதான் போன கைமீட்ட காட்டி
கொண்ட கொண்கையிலிருக்கும். தெரு ஓரம்
என்கை பவ வண்கையிலில் உடனடி உடனடிபாய்க்
குடிவாய் குடிவானாகக் கொண்டிக் கிடக்கும்
பவவானும் பவவானும், பவ வண்கை மன்கை,
தெருவிலே போட்டு குடிமீட்டிப்பதும் வரண
மன்கை பவந்தும்பவந்தும் துணிக் இவற்றின்
பிதவண்கை அந்த கத்திவன்கை தொத்தும்
தம்பியாகத்தான் இருந்தது. அவர்களைப்
பார்த்தும்போனென்கை என்னுடைய என் கைமீ
விட குடிவாய் வரும். அவரும் கொண்டி
அதாவத்தான் இருந்தான். திருவாயுர்
அப்பனில் அருவியும் அவன் திருவாயத்தின்
யும் பெற்ற அந்த கைமீட்டென ஒரு தெருவிக்
அவன் இருந்தான். இப்போதும் அவன் அங்கே
தான் இருக்கிறான்.

மேல்குக் கைமீட்டும் பார்த்த மேல்கும்
என்ற கைமீட்டும் ஏற்பட்டு விட்டது. என்னை
என்கை கைமீட்டும் கைமீட்டும் பித்தராக் கொண்டு
விட்டது. விடுவதன் கைமீட்டக் கொண்டு
கைமீட்டும் போய் விட்டு வரணம் என்கை
என்கை விடுவதன் கைமீட்டாகது. முடிபு
கைமீட்டதன்மும் பவந்தித்திக் கொண்டு
உடம்பு சேல்கையாகப் படுக்கையில் படுத்த
விட்டேன். இனிமேல் அடுத்த வருஷத்தான்
என் கைமீட்டும்.

கொஞ்ச கைமீட்டென என்னுடைய ராஜ்யம்
கைமீட்டென கைமீட்ட போய்வித்தது. துப்பாக்கி
பித்தரும், பித்தம் மேல்கத்தும் புத்த கைமீட்டி
மேலென போய் கைமீட்ட தொழில் புதிய மேல்க
கையாணமும் என்னுடைய இடம். ஆனால், தான்
பார்த்த வந்ததும் ராஜ்யத்தின் ஒரு அம்ச
மான மேல்கதான். 'கைமீட்ட' இடங்கத்தி
இடங்கத்தி மனம் பவந்தித்தும் கைமீட்டும்
'கைமீட்ட' என்னுடைய மேல்கையாக்
செய்த கைமீட்டென தான். 'தாய்க்
இருக்கையில்க' என்ற தொகுதி
விட குடிவானாகத்தான் சேல்கையாக

அந்தஸ்து எவ்வளவு அதிகப்படுத்தலாம்? முன்னாறு ரூபாய் சம்பளம். இருநாறு ரூபாயை எவ்வளவு உயர்த்தலாம்? காரியாலயமே என் பெற்றிருக்கிற மாதாமாதம் அனுப்பி விடும்கூட தான் பத்திரம் எழுதிச் சொடுத்திருந்தால். எவ்வளவு வரதம் இருப்பது முப்பது ரூபாய் அனுப்பி விடுவதாம்.

பணவீக்கத்தைத் தொக்கியும், உத்தியோக மிக்கவர்களுக்கும் தீர்த்தும். ஆனால், மனத்தில் ஒரு புதிய உணர்வு ஏற்படுகிறது. என்ன செய்வது? எவ்வளவு எடுத்ததைக் கண்டதும் என் சிந்தனை புதிய பாதையில் செல்ல இடம் தேடிவருகிறது.

“காமி”யின் பண பளுவிலிருந்து அடிக்கடி மூழ்கும் அந்த ஊதாநிறத்தில் விவரமான ஒளி வானில் விழுந்தது. இரவுச் சாப்பாட்டுக் கூட ஏற்பாட்டாகச் கொண்டுவந்ததைக் கெஞ்சியபதில் இருந்து எம்மையோ அன்ற அறிவித்தது. முன்னகம், வெங்கலாயம், முட்டைக் கோடு இவை மூன்றும் வெற்றி மூன்றுடனாக ஒரு உதவியாகும் மனம் எவ்வளவு தீர்த்து மான மனம். எம்மையோ அன்ற ஒன்று உடர் சேராது அன்றும் உடர் இந்த மனம் மூக்கை விட்டுப் போகாது. இது எவ்வளவு முன்னகம் பிடித்தமனம்; இப்போது அதுவும் தாவினா!

எழுந்து கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டு. வெங்கலாயம் சட்டையிலும் என் தொற்றம் எவ்வளவு திருப்பினால் அந்தத் துருவியில் அருக்காள், உயர்ந்த தொல்லை எவ்வளவு உருக்கம் தாதுவதில் சிவனாக வான நிலம் உருவம் பூர்த்தியடைந்தது. பக்கத்தில் உட்கார்ந்துப் போவதற்கு “மகி” செய்கும் கையாலும்

குதி தன் பக்கத்தில் உருப்புகை செய்வதும் கண்டால் எப்படி விருத்தியும்?

எவ்வளவு எடுத்ததைச் சட்டையிற் கையால் வைத்துக் கொண்டு வெளியில் செல்பினால். அன்ற மகி தடக்க வேண்டிய ‘பரேட்’ நேரம் வரை வெளியில் செல்ல உத்தரவு பெற்றிருந்தது. துருக்கிய சென்று சீக்கிரமே திரும்பி விட்டிருந்தால், இப்போது மறுபடியும் செல்பினால். அந்தக் காலம் எவ்வளவு எதுவும் குறிப்பு இல்லாமல் வெங்கலாயம் செல்பி தான் உருவம். ஆனால், செங்கலாயம் அதுவே கையால் முக்கிய கட்டியவர்களுக்கு அந்தக் காலம் தான் செல்பினால்.

இருந்தது தனிக் தமிழர்கள் வசிக்கும் பகுதி எவ்வளவு அப்போது ஏற்பட்டிருந்தது. தமிழர்கள் பார்த்து வேண்டியவர்களை ரயிலில் திருப்பத்துக்குச் செல்லும் போதும், வருகிற ரயில்களிலும் போகிற ரயில்களிலும் கட்டாயமாகச் செல்லவாறு எந்திரமாகும். கட்டாயமாகச் செல்பினால் திரும்பிச் செல்லும் நேரம் அருகில் விட்டு, ஒரு பிளாட்டாஃம் வசதிச் செய்து கொண்டு பிளாட்டாஃம் திரும்பும் துருக்கியும்.

தெரிவோ பிளாட்டாஃம் வசதிச் செய்து கொண்டு செல்லும் துருக்கியும் வசதிச் செய்து கொண்டு செல்லும் துருக்கியும் உட்கார்ந்திருந்தால். அவர்கள் தமிழர்கள்

பத்மினி உத்கிருதி: "எப்போதும் தான் உபயோகிப்பது தூய, வெண்ணீர் மக்ம் டாய்ஸெட் சோப்!"

பாதக் களைக் குத்தியவரான பத்மினி மிகவும் சுறுசுறுப்பான கடைசத்திதம். எனினும், மணம் கமழும், தூய, வெண்ணீர் மக்ம் டாய்ஸெட் சோப்பை உபயோகித்து தமது முகத்தை மென்மையாக்கி டூய் மழைமழப்புடனும் சுவைநிறுக்க அகர் மதந்து விடுவதில்லை.

மக்ம் டாய்ஸெட் சோப்பை சீக்கனை உபயோகித்துப் பராமுகன், குழியினையிலெய் அல்லாபெரீம் உக்களுக்கும் பற்றதல் ஏதப்பட்டுவிடும்.

லக்ஸ்
டாய்ஸெட்
சோப்

லக்ஸ்
நட்சத்திரங்களின்
அழகுநாதன சோப்

L73. 543-50 TM

பம்பாயிலிருந்து தயாரித்தவர்கள் லக்ஸ் எய்மென்ட் கம்பெனியில் தயாரிப்பு

அவருடைய பதில், எதற்குமே ஒரே ஒரு புன்னைதான்.

"உம்மை ஒரு காரியமாக நான்கு டவுனுக்கு அனுப்பலாம் என்றுக்குமே. நீ கட்டியில் காலை நீட்டிக் கொடுத்தீர்!"

"என்ன, கொஞ்சங்கள். இதற்கு சரிவரப் போய் விடாதா, பார்க்கலாம்." எனக்குச் செறுமுத்தைக்கு வருவதுபோல் சந்திராவுடைய ஏற்பட்டது. காக்கிச் சட்டைக்குப் பதில் வெள்ளைச் சட்டை போட்டு ஆனந்தமாக டவுன்ஸ் கதறி வரலாம். நகர குழி நிலையில் கமலையைப் பற்றிக் கற்பனைகள் பண்ணலாம். தெற்கே போகும் வண்டியை நான்குமே பார்க்கலாம்.....

அந்தக் கணத்தில் எனக்கு ஒரு எண்ணம் பளிச்சிட்டது. அது தான் என்னவா?

"சாமாக்கள் வரிக் கொண்டும், நமக்கு வழக்கமாகப் பொருட்கள் வாக்குகிற ஜமாஅதா இங்குக்கு அன்னாமுக்குப் போகிற முகவணிப் பகடலிக் போகிறார்..."

நான் துள்ளி எழுந்தேன். "நமது காய்க்கூட அன்னாமுக்குப் போக வேண்டுமா?" என்று கேட்டேன்.

"இதயா கிட்டாய் முகவணிப் பகட எதற்காகப் போகிறதாம்? அடுத்த வாரம் நாம் கிளம்ப வேண்டாம்."

"சரி; சாமாக்கள் பட்டியல் கொண்டு வருவார்கள். இரண்டுநாள் அவசரம் கொண்டு பிரின்ஸ் அகலுவா?"

"இரண்டு நாள் என்ன! ஜஸ்தர் நகர நான்கு நாட்கள் கதறிப் போகும். ஐயா! அந்த உத்தரவு என்னுடைய அதிகாரத்திற்குள் இருக்கிறது."

மிதநாள் வரிக் ஒரு காரியமே கிளம்பி யோம். ஒரு நோட்டீசுக்கு ஒரு அகதையை வரடையக்கு எடுத்துக் கொண்டு வாரியகர வரை இரண்டு நாட்கள் வரைக் கதறிவிட்டு வரக் கொண்மேன்.

நான் தெர்த்தி வண்டியில் வந்துகூடு புறப்பட்டுக்கிடத் தீர்மானித்த கிட்டேன்! என்னை? சாமாக்களுடன் இன்னும் நான்கு நாட்கள் கதறித்ததானே எதிர்பாரிக் கப் போகிறார்கள்? அதற்குள் நான் கமலி காய் கதறித்து விடுகிறேன். என்னை எந்தக் கணமும் எதிர்பார்ப்பவன் அவன்.

நான் வந்துகூடு போனது நிரம்பியவர முடியாதது. நிரம்பி வந்தால் எனக்குச் செறு தான் இருப்பிடமாக. அமைதியும், அவர்கள் என்னை வேட்கை என்று யோசிக்கும்போது பார்க்கத் கொண்மேன்.....

கொண்ட கொடியாக் கூட்டினுக்கு ஒரு டிக்கட் வாங்கிக்கொண்டு போட்டபார்த்துக் குக் குழைந்தேன். தெற்கே போகிற வண்டி இன்னும் வரவில்லை. வண்டி வருவதற்கு அரைமணி நேரம் இருந்தது.

நேரமேறாது ஒரு செட்டி கூட்டினில் பரவினது.

"எதிரிகள் ஐப்பாளிக் குண்டு கீழி நகரம் சென்ற இருபது நாளாவது மணி நேரத்திலே இத்தியாவை இரண்டாகக் கொண்டு தாக்க குறியலாமா!"

"செல்லுவித்தான் முதல் முதலில் குண்டு போடுவாள்."

"மூக்கி; இவ்வகையில் பக்க மிருத்த தான் வருவாள்!"

"சுத்தகாணைப் பிடிப்பாள், ஐயா!"

நித்திரிதும் ஆக்கெத்திதும் சம்பாஷனை பிளந்தது.

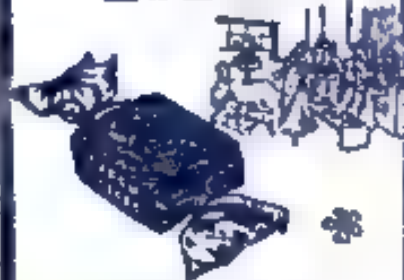
'கமலி' என்று என் இதயம் பதறினது; கமலி குண்டுக்கு இரையாகி விடுவாளோ..... என் இந்த ரயில் இன்னும் வரவில்லை.....?

என்னுள் நேரமேறாது இன்னொரு உணர்வு பிந்தது.

'நான் ராணுவத்தினன். எதிரிகள் அடக்கி வெற்றியை நினைத்தால் ஆயிரக்கணக்கான வரிகளில் ஒருவரையே பிரமாணம் சென்ற கொடுத்ததென்று உத்தரவுகள். கடமைகளை மீறி- சத்தியத்தை மீறி-தப்பி ஓடியது நான் கமலி கையே காப்பாற்றியவன் ஆகமாட்டேன். அவரை உண்மையில் காப்பாற்ற வேண்டு மானால் - என் அக்கை ஆகச்சத்தோடு காண வேண்டுமோ - நான் நிரம்பிப் போக வேண்டும்.. கமலையைப் போல் ஆயிரமாயிரம் உயிர்களே காக்கப் பிரதிக்கது எடுத்துக் கொண்டு கடமை புரிவக் காத்திருத்த ஆயிரக் கணக்கான ராணுவத்தினருடன் நானும் வீடு கொண்டு திரிய வேண்டும்!"

என் உத்தராதம்? பேசிய பின் நான் என் கையில் இருந்த கொண்டு டிக்கட்டைக் கிழித் துப் போட்டு விட்டு கூட்டினிலிருந்து வெளி யேறி நடந்தேன்.

ருசிகர பாலாடை டாபிகள்

மலிந்தபாச நித்திரை
திருவட்டையில் ஒன்று
தயாரிப்பவர்கள்

மார்ட்டன்ஸ்

கி.கா. வட்டை (இந்தியா) கி.

42. ரத்தவாதம்—சேத மந்திரம்

ரத்தவாதம் - ஆம வாதம் இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசக்கிதை தெனிய படுத்தியாவிறது.

ரத்தவாதத்தில் வீக்கமுள்ள ஸந்திகள் நிரூபிடுவென்று விவரம் நிறத்தடை இருக்கும்; வீக்கமும் அதிகமாயிருக்கும். தொடர்ந்து தொடர் முடிவாத குடும் எரிச்சலும் தெறிப்பும் வீக்க முடிவாம தும் இருக்கும். அதிகமான ஜூரம்... இந்த ஜூரம் இருந்திருந்து அதிகரிப்பதும். அப்படி அதிகரிக்கும் போதெல்லாம் புதுப் புது ஸந்திகளில் வீக்கம் ஏற்படுவதும் - அல்லது வீக்கமுள்ள இடத்தில் அவ்வீக்கம் அதிகரிப்பதும் மயிருக்கும். இப்படி ஓடி ஓடி, தாவித்தாவிப் பரவும் இயல்புபெற்றிருப்பதால் இதைப் பறக்கும் கீவவாயு (Flying Rheumatism) என்று அழைப்பது வழக்கமாயிற்று.

இனிப்புச் சுவையுள்ள திரவியங்கள் மூக்கியமாகவும் சாப்பிட்டுச் சுவையுள்ளவை அடுத்தபடியாகவும் துளிப்பிட்டுச் சுவையுள்ளவை நிறிதளவும் இத்தோலில் உட்கூக்குச் சாப்பிட்டுத் தக்கவைவாரும். தண்ணீர்-சேதம்-எண்ணெய் வீரவம் பெற்றவைதாம் இத்தோலைக் குணப்படுத்தக் கூடியவை.

ஒருநை மருத்தா - (ஏகமூலிகாப் பிரயோகமா)க் கொடுக்கக்கூடிய மிகவும் நிறத்த பொருள் சீத்தில் கொடி.

மிகவும் முற்றிப் போனதும் உதவாது மிகவும் இளமனதும் பயனளிக்காது. நடுத்தரமான சீத்தில் கொடியவை - முதல் மூன்று - மேலேயுள்ள மெகவிய தோல் பிரியும். இதைக் கிணத்துவிட்டு எஞ்சியதைச் சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி-கல்லூரில் விட்டு மர உலக்கையால் இடித்து தக்கெட்டுக் கொள்ள வேண்டும். தேவை வானால் நிறிது ஜலம் தெளித்து மேறும் இடித்துப் பிழித்தெடுக்கலாம். அந்த ரஸத்தில் 1 - 1 அவுன்ஸ் வீதம் தினம் 2 - 3 வேளை உட்கூக்குக் கொடுக்க ஜூரமும் தனிமும்; பறந்து பறந்து பரவுவதும் குறையும். சீத்தில் கொடியவை மேற்சொன்ன வீதம் இடித்த பிறகு ஜலம் விட்டுக் காயலமாகக் காய்ச்சி ஆறிய பிறகு மருத்ததைச் சேக்கிப்பிழித்து கிணத்து, காயாததை வடிக்கட்டி 1 - 2 அவுன்ஸ் வீதம் தினம் 2 - 3 வேளை கொடுக்கவும் செய்வலாம்.

2. சீத்தில் கொடி. செம்மரம், வேம்பன் (தோல்நீக்கிய) மரு, தனிமன், செஞ்சத்தனம் இவற்றின் கலாயத்தையும் உட்கூக்குக் கொடுக்கலாம்.

மருத்துவனைச் சே எடைபித் எடுத்துப் பெருத்தானாக இடித்த குரணத்தில் 4 தோலா எடுத்துக் கொள்ளவும். இதில் 33 அவுன்ஸ் ஜலம் விட்டு 4 அவுன்ஸ் வீதம் தினம் 2-4 வேளை கொடுக்கவும்.

3. மலபத்தம் இத்தோலில் இருக்காது. இருக்காது இல்லாவிட்டாலும் ஒன்றிரண்டு தரமாகவு தங்குக் கொண்டுப் போக வசதி செய்வது அவசியம்.

இதற்கு திராசுரத் கலாயம் மிகவும் நிறத்தது. பொறுக்கி எடுத்த ஸுரத்த நிகாயாஸரவில் இது 1 பங்கு. ஆய்ந்தெடுத்த ரோஜா மொக்கின் தனம் 4 பங்கு... கலாய்ச் சத்தமாகிவிட்டால், உயர்ந்திக் காய்ப்பு கிணத்து திராசுர 8 பங்கு. இவற்றை நல்லுயிர் சேக்கிப் பிணத்தூட்டியில் எடுத்தவைத்துக்கொள்ளவும்.

இதில் 1 பங்கு மருத்தை ஒரு சட்டியில் விட்டு, கொடுக்கும் ஜலம் 1 தம்ஸர் (8-10 அவுன்ஸ்) விட்டு ஒரேயடி முடிவைக்கவும். மறுதான் காயியில் புதை இய்தாத சிறு தீயில் கொடுக்க வைத்து 5-8 அவுன்ஸாகச் சேக்கியதும் இறக்கி ஆறிய பிறகு மருத்தனை நல்லுயிர் சேக்கிப் பிழித்து கிணத்து விட்டுக் கலாயத்தை வடிக்கட்டி ஒரே வேளையாகக் குடிக்கவும். இதனால் சிரமமின்றி 1-2 தரம்வேலிக்குப் போகும். முதல் தாளை அனுபவத்தைப்போட்டி மறுதான் முதல் மருத்தைக் கூட்டியோ குறைத்தோ கலாயம் வைத்துக் கொள்ளவும். ஒன்று அல்லது இரண்டு முறைக்குமேல் வேலிக்குப் போக வேண்டியதில்லை.

ஆரோக்கியமுள்ளவரும் இதைச் சாப்பிடலாம். சிறுபிர் பெரியவர் எல்லோரும் இதைச் சாப்பிடலாம். அதிகமாகப் பேதியாகி வீண் கிணப்பைக் கொண்டுவிடுமோ என்ற பயம் வேண்டியதில்லை. ஒருகால் பேதியை ஆகா விட்டாலோ? அப்படி ஆகா விட்டாலும் தோஷமில்லை. ஒன்றிரண்டு முறை அதிகப்படியாகச் சிறு தீர் கழியும். மறுதான் மருத்தைக் கொஞ்சம் அதிகம் கூட்டிக் கொண்டால் போதும்.

இப்படி ஒரு தகவல் குறைபாடாகதான். இதைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்ல வேண்டும். ஆகவே இந்தத் திராவிடக் கலாசாரத்தை வாய்மையாகச் சவனத்தில் வைத்திருந்தல் அவசியம்.

4. "பிண்டகதகம்" என்னும் மருத்த எக்கழுள்ள இடங்களில் மேல் தடவி ஊத விடுவது மிகவும் தவறு. அகவது ஒரு சிறு சிவையை இத்தகவத்தில் தரித்துச் சொட்டச் சொட்டத் தைவ மிருக்கும்போது அச்சிவையை [பிவாக] எக்கழுள்ள இடத்தில் மேலே இட்டு வைக்கவும்.

குறிப்பு:—பிசு விட்ட சிற்று நேரத்துக் கொவராம எக்கத்தில் மேலேயுள்ள குடு இச்சிவையினை ஏறும். பிசு விட்டவுடனே மிகவும் கடிமெனத் தோன்றும். ஆனால் அகவிடமுள்ள குடு இப்பிசுச் சிவையு ஏறிவதும் பசுவிய குடுயை வைக்கக் கூடாது. தெறிப்பு ஆவிவகை ஏறிவதும். ஆகவே இப்பிசுச் சிவையை அடிக்கடி மாற்றி, மறுபடியும் மறுபடியும் மேற்படி தகவத்தில் தரித்து எக்கழுள்ள இடத்தில் இடவும். அகவது இப்பிண்ட தகவத்திலும் எக்கழுள்ள இடத்தில் தாளா விடலாம்.

தீர்மான எப்பதாவது:—ஒரு தட்டு அகவது வாய்க்கந்த மின்னத்தில் பிண்ட தகவத்தை எடுத்துக் கொள்வது. சிற்று பசுவை அந்த எண்ணெயின் முக்கி எடுத்தோ அகவது தகவத்தை ஒரு கப்பலின் எடுத்தோ எக்கழுள்ள இடத்தில் மேல் வாரிக்கவும். வாரித்துக் கொண்டு இருக்கவும். எக்கழுள்ள கூற்றியில் மேலெக்காய் தகவம் பரவி குழல்காட்டித்தாளாவே கீழே ஓடியும். அவ்வாறு ஓடியும் தகவத்தை மேல் சொக்க தட்டு அகவது மின்னத்தில் எத்திக்கொண்டே கப்பலுக்கு எண்ணெயை கொண்டு கொண்டு கூற்றிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்வ தற்குத்தாக [தாளாவாக எண்ணெயை குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் மட்டும் விடுவதாக] ப்ராந்தேசத்தாரா என்று பெரி. இதற்கு எக்கழுள்ள இடத்தில் தகவ குடு உடனே தணிந்து விடும். எக்கழுற்ற இடத்தை மூலக்காட்டிய பிதகு ஓடியும் எண்ணெயைத் தொட்டுப் பார்த்தாக் குடு பிடித்திருப்பதை அறிவோம். குடு உதவியை எரிச்சலும் தெறிப்பு வகையும் குறையும். அவசிய மாலும் இதை ஒரு நிமிஷத்தில் 3-4 தர லும் செய்வோம்.

தகவையும் தேய்வையுமுள்ள மருந்து களை உபயோகிக்கிறோமென்பதை நகரு திவையின் எவத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

8. எக்கம் குதவிவகத்தைப் போக்க அகவிடங்களில் சில மேற்பூச்சு [வேபம்] வேளும் உபயோகிக்கலாம். இவற்றைக் கைகண்ட பலன்களிப்பது தத்தாராதி வேபம் என்பதாகும்.

தத்தாராதிவேபம்:—ஊமத்தகவகைவ-இரண்டாய் தறுக்கி, உக்பனே இருக்கும் வித்துவகைக் கைவகவும். வித்துக்கள் இருந்த இடங்களில் சித்பதொரு குழி ஏற்படும்கவலா?

இரண்டாக தறுக்கிய, ஊமத்தகவகை வின் இரு பாகங்களும் இரண்டு சிறு மின்னங்களைப் போல் இருக்கும்.

இக் கொண்களின்—சத குப்பை, மூருக்கைப் பூ, கை, சந்தனத்தில் தால் இவற்றை நிரப்பி, காயின் தறுக்கிய பாகங்களை ஒன்றாகப் போகுதி அதைச் சீத்தில் இடையிலும் போதித்து—அருகம் புக்கி நூல் போல் கற்றி எடுக்கவும்.

இவ்விதம் தயாரித்த சில காய்களை ஒரு சட்டியில் கொஞ்சம் கழிநீர் விட்டுக் கொதிக்க வைக்கவும். கமார் 10-15 நிமிஷம் கொதித்த பிறகு இரக்கிவைத்து வெந்த மருத்துகளை குடு ஆறிவதும் அவற்றை [ஊமத்தக காய், அதனுள் வைத்த மருத்துகள், போதித்த சீத்தில் இவை—அதைச் சட்டியை அருகம்புல் வாலுத்தையும் போதித்து] வெண்ணெய் போல் அம்மியில் அரைத்து எடுத்தக் கொள்ளவும்.

பிதகு, இத்துடன் இதில் பாதிவளவு கொண்ணெயும் கட்டி ஒரு தட்டைக் இட்டு அமர்த்தித் தேய்க்கவும். தேய்க்கத் தேய்க்க இதினுள்ள நூலாய்ச் மேல்வாய் கற்றிப்போக வேணும். அப்போது இந்த கரைப்பு மருத்தில் ஒரு சிறு நூல்திரையை தணித்துக் கொழுத்திதான் சட்டைக் காய்க் எரியும். இந்தியைமரும் கரைவில் இதைத் தேய்த்து எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

இதனால் தத்தாராதிவேபம் எகப் படுவது. இதை எக்கழுள்ள இடத்தில் அக்குவ வைய நித்தருமாறு பற்றுக் இட வேண்டும். மூலுவதும் கார்த்தி பூச்சு சட்டியுப் பிடியக் கிடாமல்—சிற்று மூல் குடியே பற்றைக் கைத்து விட்டு, பிண்ட தகவத்தாக் தாளா செய்வோம்.

இவ்விதம் செய்தாக் கால்கிரமத்தில் ரத்தகாத நோய் வகையாகும்.

எப்படியானாலும் வைத்திடல் உத விவே இவ்வாய் ரத்தவாதத்துக்குச் சிசிசைச் செய்து குணப்படுத்து இவ் வாததால். ஆயினும் மேற்கொண்ட சிசிசைகளாக் அவன் பொதுப்பு வகை யாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு சத்தோஷப்படுகோள். (தோடும்)

கல்ல தேர்தல் தயாரிக்க புதிய நிரல்

உபயோகியுங்கள்

தமிழ் நூலகம், எழுதினார் பின்பற்றுகிறார்

- [illegible]

গণপ্রজাতন্ত্রী বাংলাদেশ সরকার

நாஸு காமி

அருக்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசியை
அனுபவிப்புகள்

நாணயம்
மாண்புமிகு
கே. பி. சுவாமிநாதன்
கே. பி. சுவாமிநாதன்

சிறு குழந்தைகள் ஆசையுடன் விரும்பும் பார்லி-ப்யூரிடி, ஏன்?

ஏனெனில் பூதநிக் பரக்கலி

- ① கத்திரை பகையாடலுடன் தொடங்கப்பட்டது. அது உத்தேசமைய குறைந்ததின் மென்மையான கயிற்றின் மெதுவான டீனும் ஆரம்பகூறியது.
- ② கத்திரை அகல்கப்பட்டது. வீதி விற்றுவா குறைந்தது. தவிர்ப்பெய்யப்படுகிறது. அந்தக் காலம் உயர்ந்த கதாவிழந்தது. புகழ்மயம் சிறந்த கத்திரை காலாற்றுகிறது.
- ③ கத்திரை உயர்ந்த புகழ்மயம், கத்திரை குறைந்தது. கத்திரை அகல்கப்பட்டதால், கத்திரைமயம் புகழ்மயம் புகழ்மயம் புகழ்மயம்.

பய்யுரிடி

இந்தியாவில், மிக அதிக
அளவில் விற்பனை யாகும் பருந்தி.

FTY 114

தமிழக அரசு தயார் செய்திருக்கும் இந்த புத்தகத்தைப் பரிசீலனை செய்து
அனுப்பியுள்ளதில் [1] கீழ்க்கண்ட நுட்பவியல்கள் உள்ளனவாகும்:
[2] (a) F. D. 1. புத்தக பெயர்: 1997 நவம்பர் - 3
சென்னை மாநகராட்சி கழகம்.

இலவசம்

உள்ள மக்கள் தங்கள் தாங்களே
தங்களை எப்பதற்கும் பதி
வாக 'ஆனோடி அரசன்'

என்று அழைத்து வந்தார்கள். அதைவிட
அவனுக்கு உத்தம பெயரைத் தேடிப் பிடிப்
பது மிகக் கடினமான காரியம். அவனுக்குத்
தனது என்று சொல்லிக்கொள்ள விடு வார
தும் இல்லை; தன்னைவர்கள் என்று சொல்
லிக் கொள்ளத் தாய் தந்தையரும் இல்லை.
அவன் ஆனோடி கண்ட இடம் தாக்கி வந்
தான். அதனால் 'ஆனோடி அரசன்' என்ற
அடை மொழியை அவன் அறிமுகம் செய்வப்
போதுமானதாக இருந்தது.

குளிர், கோடை, மழை எந்தக் காலத்தி
லும் அவன் கடைத் தெருவிலே உள்ள
கட்டடங்களில் 'ஆனோடி' விலை தாக்கி
வந்தான். அவனைப் போலவே ஆனோடி
விலையே புவிமையாகக் கொண்ட 'அரசர்'
களுக்குத் தலைமை தாங்கி வந்தான். அத்தி
வாசில் உள்ள 'கைத் பரிகிரை' என்றும்
சிராமத்திலே பதறுவரே நிரப்பிய அந்தப்
பாலாளுக்குத் தனிப் பெருமை இருந்தது.
தனிமொழி செய்வாக்கு இருந்தது.

என்ன இருந்தாலும் அரசன் அரசன்தான்!
எனவே, ஓரடி நேரத்திலே அந்நேரம் என்
விலித்திருக்க அவனுக்குப் பிடிப்பதில்லை. அத
னால், ஓரளிக் இருள் குழத்து கடைசாத்தி
யதும், தனது சாம்பராஜியத்தின் நிலப்
பரப்பிலே எதாவது ஒரு ஆனோடியைப்
தேடிப் பிடித்துத் தானியத் துண்டையும்
தட்டிவிட்டுப் படுத்தத் தாக்கிவிடுவான்.

பாதாளிகளில் பாதம்புரிசல் பலமுறை
அவனுடைய போன்றவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கி
றது. ஆனால் அந்தச் சின்னச் சிறு விசுவம்
களை வெல்லும் பெரிதப்படுத்தித் தன் பெரு
மைமையக் காட்டிக் கொள்ள முயன்றதில்லை;
அரசனுக்குரிய தாராள மனத்தைத் திறந்து
காட்டி மன்னித்தே வந்திருக்கிறது.

'ஆனோடி அரசன்' பன்னிக்கடத்தில் தலை
வாசில் மிதித்ததற்காக் கையு் கூடக் கண்ட
தில்லை. ஆயினும் மொழியை புர்த்தே பன்னி
யில் உள்ள எந்த மானவனிடக் காட்டினும்
தன்ருகப் பிரதிக் மொழி பேசும் ஆதரம்
பெற்றிருந்தான்.

முன் முதலாக சாஜா செருப்புக்குப்
பாவிக்கு போடும் பன்னியைப் பறிக்குன்.
கொஞ்ச நாட்கள் அதைத் திறமைவாகச்
செய்வதும் செய்தான். ஆனால் அதனால்
அவன் மனத்துக்கு ஒரு திருப்தி உண்டாக
வில்லை. அப்படி ஒன்றும் அள்ள முடியாத
வருவாயும் ஏற்பட்டு விட்டதில்லை. அந்நாடு
நுள்வெருவாள் காணவும் பார்ப்பதென்றும்...
சாஜாவுக்கு மிகுந்த ஏமாற்றம் ஏற்பட்டு
விட்டது. எனவே, பூட் பாவிக்குக்குள்
என்னாய் பொருள்களையும் இனிக்குரு சுபய
னுக்கு இனாமாக வழங்கிவிட்டான். அரசன்
என்றும் வண்ணாசையும் இருக்க வேண்டும்
அல்லவா? அப்படியும் மூட்டை கமக்கும் உயிர்
பிழைப்பைத் தனக்கென்று தேர்த்தெடுத்தத்
கொண்டான். சிராமத்தில் உள்ளவர்கள்
அந்நேரமாக எங்கோரும் அவனுக்குத் தெரிந்த
வர்கள். ஆதலால் சீக்கிரமே ஒரு கூட்டையும்
எனக்கும் பெற்றுக் கொண்டு தன் புதுத்
தொழிலை ஆரம்பித்து விட்டான்.

அவன் திரும்ப மூர்க்கெட்டதன் தலை வார
யில் யோர நின்று கொண்டு நாய்புறமும்
தன் கூசிய பாரியையை ஒட்டுவான். எங்கே
வாவது தன் உடலிலே தாக்கி துக்க முடியாத
பருத்த பெண்மணி கண்ணில் பட்டுவிட்டால்,
ஓரே ஒட்டமாக ஒரு அவர்கள் எதிரே
போய் நிற்பான். அவனுக்குத் தெரியும், இத்
தகைய பெண்களினால் கைம மிகுத்த பொருள்
களைத் தாக்க முடியாதென்று. சிறிதே சமயம்
அவர்களை அந்தப் பருமனுக்குக் காரணம்
என்று பிடிக்க அவன் நித்திய ஒழும். கடைசி
யில் 'அவர்கள் அனைவரும் தான் முழுமையும்
தங்கள் தம்மே. நுகராமலாகச் சாப்பிடுவார்கள்;
அதனால்தான் இப்படியும் பருத்திருக்கிறார்கள்'
என்ற முடிவுக்கு வருவான். ஆனால் அவர்க
ளை அந்தப் பருமனுக்காக வெண்டி அவன்
ஆண்டவனுக்கு தன்நி செலுத்துவான். தன்நி
செலுத்தக் காரணமும் இக்காரம் இல்லை.
அவர்கள் அப்படியும் பருமனாக ஆகவிட்டால்
அவனுக்கு வேலை எப்படிக் கிடைக்கும்?

சில நாட்களுக்குக்கொளம் அவனுக்கு இந்தத்
தொழிலும் அதுதான் விட்டது. கைமான
கைமகளைத் தாக்கித் தாக்கி அவனுக்கு
இடுப்பு வலி என்று விட்டது. அந்நாடு
எத்தனையோ கூடைக்காரர்கள் அவனுக்குப்
போட்டியாக உண்டாய் விட்டார்கள்;
அதனால் அவன் அந்தத் தொழிலையும் அறந்து
விட்டான். அதற்குப் பிறகு அவன் கொஞ்ச
நாட்கள் பீதகை வாங்கலும் பிழைப்பை
ஏற்றான். ஆனால் அதுவும் அவன் பிடித்தத்
தக்கு ஏற்ற வேண்டியாக அமைவதில்லை.

வெறு நேர யோசனைக்குப் பிறகு அவன்
ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

என்ன பிழைப்பு! என்ன பிழைப்பு! எழ
கதப் பிழைப்பு! மூட்டை தாக்கிப் பிழைப்பு!
உடல் ஒட்டாகப் போகிறது! வரும்படியும்
பூத்யம். சீ! இதுவும் ஒரு பிழைப்பா?

அன்று சாஜாக்களில் கொஞ்சி உடி
யிருந்தது. கடைத் தெருவிலேயே, ஒரு கூடை
மாகதயிக், அவர்களுக்கு தருகிறேனே நிறுக்கி

செலிக்கப் பட்ட
விறகுடன் சைவ
உருப்பாக எரித்த
கொண்டிருந்த
தன. அகலோரும்
பிறந்த அன்பு
உணர்ச்சியுடன் தமன் தமன்
பொழிய திசையுடன் கூந்தல்
கொண்டிருந்தாராம். இந்தச்
சம்பவத்தின் பின் ஒரு
விஷயம் புலனாயிற்று. அவர்

வளிக் அந்த ராஜாக்களுக்குக் கூடக் கூடவ
பெற்றோர்கள் இவ்வாறு எப்பது தெரியாத
என்பதற்காக.
இதைப் பற்றிய பேச்சு தவம்பெறும் அந்தக்
கொடியிலே அகலிடமான வினாக்கள் குறி
படர்ந்து விட்டது. மனம் விட்டுக் கவன

வென்ற சித்திரப் பேசிக் கொண்டு
ருக்க அங்குள்ள சித்திரம் எங்கோ
காலமாக மறைந்து விட்டது. அப்
பொழுததால் ஆனோடி அரசன்
அங்குக்குள்ளே ஒரு புத்திரனாக
உண்டானவனாகும்.

“தம்பராவே! நாம் தந்தையர்
இருந்து எங்கு? இவ்வளவு எங்கு?
நாம் எல்லோரும் ஆண்டவனின்
அன்புக்கப்பா அரும் செயல்கள்
தானே? உலகம் முழுவதும் எவ்வளவு
வளக்கி வழிபடுகிறோம், அவரை
தமக்குத் தாயும் தந்தையும் ஆவார்.
இதைக் காட்டிலும் தமக்கு வேறு
என்ன வேண்டும், சொல்லுங்கள்!”

ஆனால் செட்டம்பர் மாதம் முடிந்த
தும் ஆண்டவனின் அருட் செயல்கள்
கவியை ஒரு குழப்பமே உண்டாக்கி
விட்டது. ஆனோடிக்கிடையே குளிர்
இரவைக் கழிப்பதில் அவர்களுக்கு
பிடியும் கசத்த அதுபவம் ஏற்படத்
தொடங்கியது. மற்றக் காலங்களில்
அதிக உணவு தேவையிராது; உடை
வும் தேவையிராது. ஆனால் குளிர்
காலத்தில் முழு உடைகள் தேவைப்
படும். உடைகள் கிடைக்காவிட்டால்,
உணவாகாத வகையாகக் கிடைக்க
வேண்டும். ஏனென்றால் பசிக்கவும்
குளிர்ந்தும் பிசிறெருக்கிய தொடர்பு
உண்டு. குளிர் ஆனப் போட்டு ஆட்டி
எடுத்த விருப்பம். அதனால் எல்லோரும்
பிசிக் கெட்டு கொண்டிருந்தார்கள்.

இம்மேல் ராஜாவுக்கு ஒரு உபா
யம் தோன்றியது. அவன் தன்
தொழிலைப் பார்த்து, “தம்பர்
வளிக் எனக்கு ஒரு வழி தோன்றி
விட்டது. தமக்குத் தீயம் தீயம்
உணவு கிடைக்கும். காலநிலை
செவ்வழிகை! தேவையிராது. இம்
ஐயம் புரியவில்லையா?” என்றான்.

பிறகு தான் கொஞ்ச வத்தனத்தி
தெரியாக்கொண்டான். “மோகியிவா
புரீத பன்னியில் ஒரு காண்டல்
இருக்கிறது. நாம் அங்கே பெயர்
எழுதிக்கொண்டு விடுவோம்!”
என்று கூறினான்.

அவன் பேச்சைக் கேட்ட மற்ற ராஜாக்கள்
தன்னுக்குத்தான், உட்கொண்ட நடைத்து,
“பன்னியா? நாம் போவோமா? உன் மூளை
செவ்வழிகை இருக்கிறது? கோளாறு
கொளறு ஒன்றும் இல்லையா? அது பன்னிக்காரர்
குழந்தைகளுக்காக உன்ன பன்னிக்கூடம்
அல்லவா?” என்றனர்.

“முட்டாக்காவே!” ராஜா அடங்கியான்.
“நாமெங்கேயோ ஆண்டவனின் குழந்தை
கள். ஏன் அங்கே போகக் கூடாது? டீட்டா
வம் போயிவிட்டோம்!”

ராஜா விஷயத்தை விவரமாக வினாக்கியதும்
மற்ற அரசர்களும் திட்டத்தை அமுலாக்கத்
தயாராயினர். வயது கொஞ்சம் அதிகமான
ராஜாக்கள் பட்டும் சற்றே விவசிக் கொண்
டனர். வயக்கவியோ தொழிற்சாலைகளிலோ
வேலை பெறும் தொழிலாளர்கள் அங்குயிரில்

பொருத்தியிருந்தனர். மற்ற ராஜாக்கள் பள்ளிக்கூடம் போவதென்று தீர்மானம் செய்திருந்தது. ஆனால் மோஞ்சியா புரத்தேயில் இந்தியை அருங்குறி துணியைப் பார்த்தால் ரேர்த்துக் கொள்வார்களா? ஆகா, மயட்டாரர்கள் தான். ஆனால் இந்தத் துணியைத் துணைப்பத எப்படி? ராஜாக்கள் எவ்வளவுதான் கவலைப்பட்டனர். ஆனால் இந்தத் தடவை யுத் ராஜாவின் துணைநிலை பிரச்சினைகள் எல்லாம் மாறத் தீர்ந்து விட்டது.

"இரவு நேரம் இருட்டிய பிறகு கடைத் தெருவுக்கு அருகில் ஹுக்குத் துண்டைத் தாள் தமது துணியைத் துணைத்துக் கொள்வோம்." எவ்வளவுக்கும் ராஜாவின் இந்தக் கச்சிதமான பொய்ச் பிடித்து விட்டது.

இட்டமிட்டபடி பள்ளிக்கூடம் போதும் தான் வந்தது. எவ்வாறு மக்களையும் குறித்து முழுது விட்டு, கத்தமான உடை தோற்றத் துடன் பள்ளிக்கூடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். வழியில் ராஜா அவர்களுக்குச் சொன்னார்:

"இந்தப் பாலுக்கள்! பள்ளிக்கூடத்தில் ஓடு பெயரில் நல்லும் தடக்காது. அதனால் ஒவ்வொருவரும் அவரவருக்கு இஷ்டமான பெயரைப் பொறுத்தும் கொள்ளுங்கள்!"

புதுப் பெயர் கொடுத்தேர்த்தெடுப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமான இருந்தது. ஆனால் வேறு வழியின்றிப் போகவே மக்களின் அனைவரும் காமாசோமா வென்று அவரவர்களுக்கு ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தும் கொண்டனர்.

பள்ளியில் பெரியவன்களால் பெண்மணிகள் தங்கள் குழந்தைகளின் பெயரை எழுதுவதற்கான வத்திருந்தார்கள். அவர்கள் வரிசை நீண்டிருந்தது. ஆண்டவனின் செயல்களும் அவரோடு அவராக நடப்பவரது அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் கிடைக்க, தங்கள் குழந்தைகளுக்கான எதிர்பார்க்கத் தொடங்கினர்.

ஒரே நேரம் இரண்டு மணி நேரம் கால்களுக்கு நின்ற பிறகு, ராஜா மோஞ்சியா புரத்தே அதுவரைக்கும், தன் முழு தன்மையிலும் கவனம் குறைந்தான். மற்ற மக்களின் பரபரப்புடன் அவன் திரும்பி வருவதை எதிர்பார்த்தவாறு நித்தனர். அவனை வெற்றி-தோல்வியை அனுசரித்துக்கொண்ட அவர்களது பாத்திரம் திரும்பிக்கொண்டிருந்தது.

திடீரென்று அவர்கள் நம்பிக்கைக்கு மாறாக ராஜா இரைக்க இரைக்கப் பெருமூச்சு விட்டவண்ணம் உரக்கக் கூச்சலிட்டவாறே வெளியே வந்தான். "நீங்கள் மூட்டாளர்கள். எந்தப் புதியனையும் உய்க்கக் காட்டினும் பெரிய மூட்டாளர்கள் விடைக்கிய மாட்டார்கள்... நீங்கள்....."

மற்ற ராஜாக்களும் ஒன்றும் புரிந்து கொள்ளாமல் வசலும் திட்டும் போழித்தவாறே அவனைப் பின்பொருத்தனர்.

மோஞ்சியா புரத்தே கொடியோசனைகளைத் துண்டித்து அவர்களைப் பிடிப்பதற்காகத் தம் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தார். அதற்குள் ஆண்டவனின் செயல்கள் அவர் பிடியை விட்டு எவ்வளவோ தூரம் முன்னேறிச் சென்று விட்டனர்.

ஆண்டவனின் செயல்கள் கடைத் தெருவை அடைந்து ஒரு கட்டத்தில்

ஆனோடியின் கிழே அமர்ந்தனர். அப்போதும் தான் அவர்கள் போய் கொஞ்சம் அடக்கி வது. ராஜா விழைந்த விளக்கெழுது: "அவன் என்ன சொன்னான். தெரியுமா? 'உன்னை மட்டும் வேண்டுமானால் ரேர்த்துக் கொள்வீறன்' என்று..."

"அப்போது?" எல்லா மக்களையும் காணிக் கரத்தில் கொண்டு செட்டனர்.

"நான் ஒட்டித் கொள்வேன்?" முடிவாக. எவ்வளவு புதிதான தெர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆண்டவனின் செயல்கள் அவர்களுக்குப் புதிய போய் என்ன தென். இதைத் தென்று ஆண்டவனின் அந்த அடிமை எவ்வளவு தென்று, தெரியுமா? 'அதற்கு உருவான காட்டு மீதானது

வினா.

கிடைக்க 'தேர்த்துக் கொண்டு எவ்வளவின் பரிசுத்தமான பாடு பணரவை அகத்தமாகக் கொள்வோம்?' என்று...".

ஆண்டவனின் செயல்கள் கடைத் தெருவை அடைந்து ஒரு கட்டத்தில்

இப்பொழுது நரம்புத் தளர்ச்சியால்
தடுமாற்றம் கிடையாது!

தீ க க ள் லீட்டிலோ
ஆபீஸிலோ வேலை
செய்யும் போது சில
சமயங்களில், வேலைில்
தாதுமானாகன் ஏற்படுவ
துண்டு. இத்தகைய லோனா
றுகளை நிவர்த்திக்க உறுதி
யான தரம்புகள் தேவை. ஓவல் டின்
பொருளும் அருந்தினால் தரம்புகள் வலுவடைந்து சக்தியும் எட்டவும்
ஏற்படுகிறது. நேரிக்கி வான இவற்றை உணவுப் பொருள்களிலிருந்து
தயாரிக்கப்படும் இந்த ருசியான பானத்தில் பி.கே.டி. விடமின் கள்
அடங்கியிருக்கின்றன. அது இவ்வுலகில் ஜீரணமாகி இதர உணவுகளும்
ஜீரணமாக உதவுகிறது. 'ஓவல் டின்' வேண்டுமென்று கேளுங்கள்.

ஒவ்வொரு டப்பிரியிலும் சூரோக்கியம்

ஓ வ ல் டி ன்

விநியோகஸ்தர்கள்.

இரத்தாங்கம் டிரேடிங் கோ (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

னர். மோசூலியா புர்தே தங்களைத் திட்டிவிட்டாரே என்ற கவலை அவர்களை வகுத்ததில்லை. இத்தக குளிரையும் பசியையும் தாங்கி வாழ்க்கையை ஒட்டியாக வேண்டுமே என்ற கவலைதான் அவர் களை வாட்டிப் பிழிந்தது. அதை விட்டால் அவர்களுக்கு வேறுவழி? ஆனால் போகிக்கொள்கிற அங்கம் அவர்களுக்கு ஆன்ம பஸம் அதிகரித்தது. 'குளிரட்டுமே? குளிர்த்தால் என்ன? இத்தக குளிர்தாலும் இப்படியே நிலைத்து நின்றாவிடப் போவதில்லை! எப்படியாவது கழித்துவிடத்தானே போகிறது!' என்று கைநிலத்தையும் காட்டியது.

ஆனால் உண்மையைக் கேட்கப் போனால் மோசூலியா புர்தே அவ்வளவு கூனிக்கூட அற்றவர் அல்ல. பிரேரணைக் குருடப்பவனின் அதிகாரத்துக்கு அடங்கி விழுந்ததனால் தான் அவர் ராஜாவைப் பள்ளியில் சேர்த்துக் கொண்டவதற் கில்லை என்று மறுத்த விட்டார். ஆனால் பிறகு அவர் உன்னத்திலே வழிநிற்கும் தோன்றியது. அந்த அநாதைக் குழந்தைகளில் ஒருவனையாவது சேர்த்துக் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டபொழுது என்று வருத்தினார்.

இது சம்பந்தமாக அவர் தம் மனைவியைக் கவந்து ஆலோசனை செய்தார்.

"ராஜா கெட்டிக்காரன். நல்ல மெதாவி. பார்ப்பதற்கும் 'குறுகுறு' வென்றிருக்கிறான். யார் உண்டார்க்கும், அவன் வாழ்ந்தாட்களும் திரும்பி நல்லபடியாக ஆகக் கூடாது!" என்று கூறினார்.

ஸ்ரீமதி புர்தே சத்தான பாக்கியம் அற்றவர். அவருக்குத் தம் கணவர் கூறியது சரியாகவே தோன்றியது. ராஜாவைத் தம் மூடன் வைத்துக் கொள்ள அதுமதி அளித்த விட்டார். அப்பறம் அப்பீய் ஏது? ராஜாவைப் புர்தே தம்பதிகள் நங்கினாடு வைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள்.

ராஜா எதிர்பார்த்ததைக் காட்டிலும் அதிக அறிவாளியாக விளங்கினான். ஓரண்டே மாதங்களில் அவன் நன்றாக எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொண்டு விட்டான். புர்தே தம்பதிகள் அதைக் கண்ணாற்றுப் பூசித்து விட்டனர். ஆனால் ஒரே ஒரு பிரச்சனை இன்னும் அவர்களை விட்டு அகன்றபாடியில்லை. 'ராஜா'யின் பழைய தலைபர்கள் அவனைப் பார்த்துப் போக அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தனர். இத்தக காரியம் ஸ்ரீமதி புர்தேக்குப் பிடிக்கவில்லை. இவ்விதத் தமக்கு ஒரு மரியாதைக் குறைவாகவே அவர் எண்ணினார்.

ராஜாவின் கட்டை கால இழிகுணங்களையும் செவ்வகங்களையும் நீக்க வேண்டும் என்றால் அவனுடைய தொழிற்களை அவனுடைய பழக்கவிடாமல் இருக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அதற்கான முயற்சியில் அவர் இறங்கினார்: அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார்.

ஸ்ரீமதி வெகு வேகமாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தாள். அவளது பழக்க வழக்கங்களிலும் பண்புகளிலும் கூடப் பல சீர்திருத்தங்கள் தோன்றின. இப்பொழுது அவள் மேனஜரின் முழுக் கைகளை என்னிடிக் கொண்டு நடைபயிற்சி கொண்டு படிப்பதில்லை. வாய் கிழிய உரக்கப் பேசுவதில்லை; தனது ரத்தத்தோடு ஊதிப்போன 'சீ' கழுதை! நாபி! போன்ற சொற்களை உபயோகிப்பதையும் குறைத்துக் கொண்டு விட்டான். ஆனால் ஒரு விஷயம். அவனுக்குத் தான் வாலும் சமூகத்தின் நீங்காத பிடி.

படவிலும். எவ்வளவோ முயன்றும் அவனிடம் உயர் நிலையில் உள்மோசூலி உணர்ச்சி கிளைவலாம் படியவில்லை.

அந்த உண்டுபண்ணுவதற்காக ஸ்ரீமதி புர்தே அடிக்கடி அவனுக்கு உபதேசிப்பார்:

"சமூகம் என்பது ஒரு ஏனையப் போன்றது. உழைப்பிலும்தான் திறமையினால்தான் ஒருவர் அதில் ஏறமுடியும். அதற்கு முதலில் நீ உன் நிலையை உணர வேண்டும். பிறகுக்குச் சமஸ்தவாக உட்காரும் தகுதியைப் பெற முயற்சி செய்வேண்டும். ஏனென்றால் உயர்ந்த படியில் ஏறும் பொறுப்பு உன்னைச் சேர்த்தது. 'முயற்சி திருவினைவாகும்.' 'முயற்சி உடை யார் இழைச்சி அடைவார்' என்ற முதுமொழிகள் இதை உணர்த்துகின்றன. ஏற்பட்டுள்ளன..... சமூகத்தில் வாழும் தமக்கு அவர் அவர்களுக்கென்று ஒரு வரன் முறை. ஒரு மரியாதை என்று இருக்கின்றன. மேலர் ஆவது ஏனென்றால் உச்சாணிய்படி பென்றால், 'ஆண்டவனின் குழந்தை'களாவது எவ்வளவற்றிற்கும் சிறுவர்படி. நாம் அனைவரும் ஓரே ஏனையில்க் உள்ளவர்களாக விருத்த பொழுதினும் அவர் அவருக்கென்று ஒரு மரியாதையும் சட்டதிட்டமும் இருக்கின்றன! அதை நாம் திரிவதில்தான் தான் சமூக ஏனே திறம்பட இயங்க முடியும்."

இன்றும் உணவருத்தும் பொழுது ஸ்ரீமதி புர்தே ராஜாவுக்கு இதே விஷயங்களைத்தான் உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அன்று ஏதே தெரியவில்லை. ராஜா கொடுத்தேழுத்து விட்டான். உணவருத்தும் பாத

இரக்கைப் போட்டு உடைத்து விட்டு ஏதோ முறை முறைதவறாத விட்டை விட்டு வெகு வேகமாக வெளிவழி விட்டாக.

இது நடந்து சில நாட்களுக்குப் பிறகு, ஒருநாள் மாலை நான் ராஜாங்கம் சென்றேன். அவன் ஒட்டி உடைத்து ஒவ்வொரு கட்டி அளித்தான். அவன் எழும்புகள் மறு படியும் என்னைக் கடிய நிலைமையை அடைந்திருந்தான்.

நான் இவன்போல் பரிசுடல். "நீ என் அருளுக்தை வந்து விட்டாய்?" என்று அவனைப் பார்த்துக் கேட்டேன்.

"எனக்கு அந்த ஏமாற்று மோசடி வித்தை களைவதாய் பிடிக்கவில்லை. ஸ்ரீமதி புரீதே அவர்களை என்மையில் உச்சாவரணப்படியில் எப் போழுதும் மேலே உட்காருகிறேன். என்னை வந்துகூட சிப்பியடியில் ஆண்டவனின் குழந்தைகள் அமருகிறார்கள். இப்படி தப்பிப் போக?...ஆண்டவனது அருள் ஆட்சியினி லீதியவன் என்ன? பெரிபவன் என்ன? என் கோருமே ஆண்டவனின் அருட் செவ்வகம் தானா? அப்படி வீழ்ந்துப்போனது இந்தப் பாக்மாடு ஏன்? நான் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. செத்ததாயும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நான் எதையும் போற்கத்த தவிர. ஆனால் இந்த ஏமாற்று வித்தைக்கு இடம் கொடுக்கத் தவிராவிடும். எனக்கு என்ன ஆண்டவனின் பாரபட்சமற்ற ஆட்சியினி பரிபூரண நம்பிக்கை இருக்கிறது. நான் அவரது மட்பொருத்தம் பெரும் செதிக்குக் கைக்கம் விடைய விட்டாட்டேன்!"

அவன் இதைக் கூறும்போழுது சிவசுமாரவே வீழ்ந்தான். அவனது தன்மையான உணர்ச்சி அவன் கண்ணுதல் எனக்கு மேல் செறிந்தது. உடைத்திக் உணர்வுகளால் அனைத்துத்திரும் உணர்ச்சியை ஆண்டவன் படைத்திருக்கிறான். 9. ஏழம்பு, புழு பூக் ஆகியவை உட இதை விதிவிலக்காக; உணர்வு தோல், உடல் தோல் விராபவது ஏதாவது செய்து விட்டால் அவையும் சரிப்படுகின்றன.

இதை நினைத்துப் பார்த்த நான் 'சமஷ்டி' என்று அவனைத் தட்டிக் கொடுத்தேன்.

"சமஷ்டி... இதைப் புறந்தெறித்து முற்றிலும் நான் அருமைதப்பந்தவன். நான் உணர்வு - போய் இந்த இரண்டுகூறிகுடைய ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்தேன் கொண்டிருந்தேன். அங் களவுதான். நன்மை செய்தேன். நீயே

செய்தேனா? இது என்னைத் தெரியாதா? என்று கூறிக்கொண்டே வந்தவன் சற்று நினைத்திருக்க. "அப்போழுது என் பரீதே நினைத்திருந்தது. தோன்றியதைச் செய்து விட்டேன். ஆனால் இப்போழுது ஆண்டவனது ஆட்சியினி யீங்கும் பரி போர் தொடுத்து விட்டது!" என்று முடிந்தான்.

"அப்படியானால் எதற்காகப் பரிவாக இருக்கிறது? உங்களை நிரும்பிப் போய் விட்டேன்!" என்றான் நான்.

"முடியுமா. இனி காலம் உடுத்துவிட்டது!" "எனம் உடுத்துவிட்டது? நீயாகப் போகக் கூடப்படுகிறாய் என்று சொல், எனக்கு அவர் தன்பரிதான். உன் சார்பில் நான் வேண்டுமானால் அவரிடம் போய்ச் சொன்னாடுமா?" என்று கேட்டேன்.

பரிஜா ஒரு விஷய பேசாமல் இருந்தான். ஒருவேளை ஏதோ வேரான செய்தியோ, என்னவோ? அவன் மெனக்கைதான் கிளர்ந்துக் கொண்டு கூறினான்:

"ஆம். அவரிடம் போய் என் சார்பில் சொல்லுகங்கள். நான் உன் ஆதமானைப் போய் நம்பிக்கைகளாக் கட்டிப் போட்டு இப்போக்கில் கொள்வதற்காக அங்கே வந்து தங்க முடியாது. நான் என் நாதம் உன்விருக் கையில், அவனது ஆண்மை என்னைக் கவர மாது விளங்கிக் கொண்டிருக்கையில், அவர் அளிக்கும் தெய் தோய்த் இரகசிய ரொட்டி வைச் சாத்தான் அளிக்கும் ஸூர்ப்பிபாஜான மாகவே மதிக்கிறேன். நீங்கள் சொல் லுங்கள், பரிவைப் போக்குக் கொள்வதற் காக அவரை அங்குப் பிழைக்கும் வழி தவறுதலானா?"

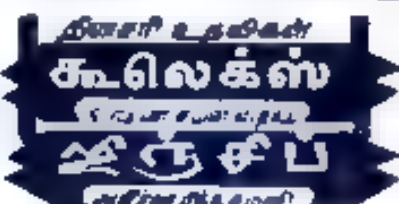
அவன் மூலம் உணர்ச்சிப் பொறியினி லுரே வடியாவ் விவந்து விட்டது. ஆனால் அடுத்த நிமிஷமே அவனது முக பரிவாகக் மாறி விட்டன. அவன் என் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு சொன்னான்:

"இங்கே இப்படிச் சொடுக்கம் அந்தக் கைமையை. நான் எடுத்து வருகிறேன். சொல் லப் படுகிறது. இவ்வைய ஆகாரம் நான்கன் தரும் கூகிக் காசினுக் தடக்கட்டும்!"

நான் சித்திக் கொன்றேன். இவ்வைய கையோடு நான் போதற்குக் கொண்டு தோட்ட லில் தோக்கி நடத்தினேன்.

['வங்கித்' இங் வெளியான மெனவோத் மெமரி எழுதிய பிஞ்சுக் கதை.]

சத்வைத்தியசாலை (Mansarovar) ஸ்ரீமெட் "நஞ்சன்கூடு"
ஆய்ந்து விடும் **வைத்தியர்**

34 அரேய குடும்ப மருத்தகம் - விபரத்திற்கு எழுதும்

வக்காலதவ வாகிப் எவ்வன் விவரம் - விதவிதமானவர்கள்

மேல் எழுதும்: புலிமெட் கண்ணகம், 34, பந்தர் தெரு, சென்னை (சத்தவைத்திய சாலை, பந்தர்)

எத்தகைய சிறந்ததோர் மோட்டார்
எண்ணெய் இது பெட்ரோல் செலவை
15% வரை குறைக்கிறது

காஸ்டக்ஸ்

ஆர்பிஎம் 20-40 ஸ்பெஷல்
கீழே குறிப்பிட்டவாறு
வேலை செய்கிறது

நீங்கள் காஸ்டக்ஸ் ஸ்டார்ட் செய்யும்பொழுது

அது இரண்டினைப் பற்றியும், நீங்கள் காஸ்டக்ஸ் ஸ்டார்ட் செய்வதற்கு முன்பும்கூட அதற்கு இரண்டினதும், எளிதில் ஸ்டார்ட் செய்வதற்குமான இரண்டினையே அவசியம். அப்பொழுதுதான் தேய் உறுப்புகளுக்கும் பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது. கனத்த எண்ணெயினால் உறுப்புகள் உரையாது தவிர்க்கப்படுவதால் பெட்ரோல் வீணாவதில்லை. மற்றும் அதிலுள்ள பாட்டர்ஸ்த் மிஸ்திராமாவதில்லை.

பத்து நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு

உங்கள் காஸ்டக்ஸ் 20-எண்ணெய் அவசியம். உங்கள் காஸ்ட் எஞ்சினில் குடிசைப்போடுது. அதற்கு என்னது 20-எண்ணெய் அவசியம். வந்தது ஸ்டார்ட் "இருவி" தந்தது இந்த எண்ணெய் எஞ்சின் குடசை மீதப்படுத்திது. இந்த நிலையில், இரண்டை எண்ணெயான 20, அதற்கு பூரண பாதுகாப்பை அளிக்கப்படுவது உறுப்பினர் அளிக்கப்படுவது. என்னது 40 நிமிஷம் கனத்த எண்ணெயைத் தவிர இந்த நிலைமை கமரீதில் ஏற்றதற்கு.

இருபது நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு

உங்கள் காஸ்டக்ஸ் 40-எண்ணெய் அவசியம். என்னது 40 எண்ணெயின் வழியாக "இரண்டை" பாதுகாப்புடன் பெட்டி வேர்ஸ்தாக்களில் உங்கள் காஸ்ட் எஞ்சின் பிறகுடன் இயங்கும்.

ஆர்பிஎம் 20-40 ஸ்பெஷல், எஞ்சின் இயங்கும் எல்லா நிலைகளிலும் அதன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறது. மூன்று விதங்களில் இயங்கும்பொழுது அதிகம்படிவான பாதுகாப்பு அளித்து, எஞ்சினைக் குளிர்ச் செய்கிறது என்பது உடனாகிறது.

ஆர்பிஎம் 20-40 ஸ்பெஷல் அளிக்கும் அனுகூலங்களைக் கவனியுங்கள்:

1. சீர்தி காலத்துக்கு 15 சதவிகிதம் வரை அதிக எண்ணெய் ஓட்டும்.
2. 25 சதவிகிதம் வரை எண்ணெய்க் செலவு குறைவு.
3. குடிசைகளில், எஞ்சினில், துரிதமான கமரான இயக்கம்.
4. பாட்டர்ஸ்த் செலவு குறைவு.
5. தேய்மானத்தைக் குறைக்கிறது.
6. சேயானிகள் காஸ்ட், மற்றும் டிராக் உற்பத்தியாளர்களின் தயாராகியைப் பூர்த்தி செய்கிறது.
7. எல்லா பருவ காலங்களிலும் சீரான நிலைகளில் ஓட்டும் நிலைகளிலும் உபயோகிக்கலாம்.

காஸ்டக்ஸ்
ஆர்பிஎம் 20-40 ஸ்பெஷல் உபயோகித்து

அனுபவம் ஒக்கிறதென்பதைக் கவனியுங்கள்

தரத்திலும் உபயோகத்திலும்
இன்னும்
இன்னணியிலுள்ள

10.ல் 9 ரூபர்

பிரபாத்

- ஸ்டவ்ஸ்
 - லான்டர்ன்ஸ்
 - மேன்டல்ஸ்
 - ப்ளோ லாம்ப்ஸ்
- உபயோகிக்கின்றனர்

பிரபாத் (ஸ்டவ் அன்ட் லாம்ப்) பிராடக்ட்ஸ் கம்பெனி
பிரைவேட் லிமிடெட்

தேவியம் ரோட்பேரில், பாசன் பஜார், கோட்டை, திருவாரூர்-1

“அன்புள்ள ஐயா!”

தெருப்பு ஒன்றுதான். கஞ்சி காய்க்கவும் உபயோகப்படுகிறது. விட்டைக் கொளுத்தவும் உபயோகப்படுகிறது.

அப்படித்தான் கன்னியப் பெண்கள் வேலைக்குப் போவதும். விட்டை வறுமையைப் போக்கவும் செய்யும்; விட்டைப் பொருளாகவாகக் குணிக்கவும் செய்யும். யதார்த்த ஆபத்தான தீக்கக் கன்னியப்பெண் வேலைக்குப் போகும்பொழுது உதிரும் ஆபத்து ஏற்படாமல் போவதில்லை. ஐயா! மனதளிக்கிறேன். ஐயா! அதிகமாக விளக்கத் தேவையில்லை.

இன்றுமுதல் ராஜிதரமா செய்து விட்டேன். நங்கள் அபர்ணா.”

ராஜிதரமாவைப் படித்ததும் தாக்கவிராசிய் போட்டது எனக்கு.

ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு.

“எங்கள் குடும்பம் அடுத்த வேலை உபி குடும்ப இருப்பது உங்கள் வலியுதரன் இருக்கிறது. நீங்கள் கொடுக்கும் சம்பளம் எவ்வளவு குறைவாகுமோ வாங்கிக் கொடுத்து விடுவோம். முழுப் பட்டினியை விட அரைப் பட்டினி தேவலை இருக்கிறதா?” என்று என்னைக் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டாள் அபர்ணா.

இன்று வேலைவை உதறி விட்டாள்.

அவள் ஏன் வேலைவை உதறிவிட வேண்டும்?

கன்னியப் பெண் வேலைக்குப் போவதில் உள்ள் ஆபத்தைப் பற்றி ஏன் குறிப்பிட்டாள்?

காரியாவலத்தில் யாராவது முறை தவறி நடந்து விட்டார்களா? அப்படி ஏதாவது நடந்திருந்தால் என்னிடம் அவ்வளவு உற்ற அவள் சொல்லி விடுகக் வேண்டும்?

ஏன் சொல்லுகிறாள்?

மனியை அடித்தேன். ஆரீஸ் எப்படி ஓடி வந்தான். “மாலை ஐரக் கூப்பிடு.”

அவர் வந்தான்.

“புதிதாக வந்த பெண் குமாஸ்தா அபர்ணாவிடம் யாராவது முறை தவறி நடந்தார்களா? அவள் ஏதாவது புரளி சொன்னாள்?”

“சொல்லுகிறேன். தெற்றுக்கூட நீங்கள் அவரிடம் ‘இந்த மாதம் முதல் சம்பளத்தை இரட்டிப்பாக்கி இருக்கிறேன்’ என்று சொல்லச் சொல்லிவிட்டீர்கள். சொல்லி விட்டேன்.”

“அதற்கு அவள் உங்களிடம் ஏதாவது பதில் சொன்னாள்?”

“அவள் சொல்லியது. ‘ஆஹம்...’

“ஆஹம் என்ன?”

“அவளுடன் வேலை செய்யும் சஞ்சலா அம்மாள்...”

“என்ன சொல்லியது அந்தக் கிழம்?”

“அபர்ணா, நீ அதிரிட்டாயி. உத்த ஓர வாரத்தில் இரட்டிப்புச் சம்பளம். சம்பளத்தில் ஒரு ஐந்து ரூபாய் சேர்த்துக் கொடுங்கள் என்று இரண்டு வருடங்களாகக் கேட்கிறேன். கிடைக்கவில்லை; கன்னியப் பெண் நீ. இன்னும் அறிவாமல் வைத்துக் கொள்” என்று சொன்னாள்.

“அட கிழந்தும் பிணமே! நீ சேர்த்த கலகமா இது!”

“இன்றுகூட அபர்ணா இன்னும் வேலைக்கு வரவில்லை.”

“அவள் இவ் வரவுகொள்? ராஜிதரமா செய்து விட்டாள்.”

“ராஜிதரமாவா? இரண்டு நினைக்கக் குழப்பு கூட என் விடம் ‘எவ்வளவு வேலை வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன். ஹா! வேலைவை விட்டு மட்டும் போகச் சொல்லி விடாதீர்கள்; குடும்பம் தந்தவாக்கிறது’ என்று சொன்னேன்! அவள் விளக்கம். என்ருத் தெரியாதே!”

“ஆமாம். இந்தப் பரந்த பட்டணத்தில் அவளை எங்கே தேடுவது? நேரிட வேலைக்கு வந்தாள். மறுபுறம் போட்டிருந்தாளானால் அதில் விளாசம் இருந்திருக்கும். இந்த ராஜிதரமாவில் விளாசமோ ஹிரா காணோம்.”

எங்கே

தே டு

வே ன்?

“மதிவதஸன்”

"எத்தனும் தான் அவனைப் பற்றி விசாரித்தல் பார்த்தேன்."

மாவேலார் போய் விட்டார்.

தான் ஒரு மூட்டான். அவனை தேடித் தேரில் பார்த்துப் பேசிவிடுகிற வேண்டும். அதை விட்டு மாவேலாரிடம் அவன் சம்பந்தத்தை இரட்டித்திருப்பதாகச் சொல்லச் சொன்னதும் அவன் என்னைப் பற்றித் தவறுதலாக எண்ணி விட்டான். அவன் எண்ணியதில் தவறில்லை. ஆனால் தான்தான் அவரைப் பட்டுவிட்டேன்.

ஆனால் என்னுடைய தந்தைய அந்தத்து அவனிடம் தான் யார் என்று சொல்லிச் சொல்லுவதைத் தடை செய்து வருகிறது. அவனிடம் மனம் விட்டுச் சொல்லிவிடுகலாம். ஆனால் வறட்டுச் சொல்லம் தடை செய்து விட்டது. தான் யார் என்று அவன் அறிவாமலேயே அவனுக்கு எவ்வா உதவினாயும் செய்து விட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவன் அதை விபரீதமாக எண்ணப்படுவாவிட்டிருக்கிறது. யாரும் இப்படித்தான் என்னுடையாராக. ஏன்? வாரியாகவந்திருக்கிற இதைப் பற்றிப் பேச மாட்டாரா?

எனக்கு ஏன் இது சொந்தமில்லை? தான் நினைத்தது ஒன்று. அவன் நினைத்தது வேறு.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு அதற்கு உட்கார்த்து கொண்டிருந்தேன்.

அடுத்த அதற்குதான் அபரிஷ்டம் அந்தக் கிழட்டுச் சஞ்சலாகத் தகவல் வேண்டியச் செய்து கொண்டிருந்தாராக.

சஞ்சலா வேலைவிடுத்தது ஒப்பெற்ற சர்க்கார் குமார்தா. ஒப்பெற்ற பிறகு மறுபடியும் வேலையில் வேலை செய்து. என் வாரியாகவந்தில் அவன் வேலைக்கு இருந்தார் கொண்டுடன். இத்து வருடங்களாக வேலை பார்த்து வருகிறது.

அன்று அவன், அபரிஷ்ட இதுவரும் பேரிச் சொண்டிருந்தாராக.

அடுத்த அதற்கான் என்னும் அவர்க்கு பேசிக் தெளிவாகக் காணம் விழுந்தது.

"இன்று தான் வரும்பொது எங்கள் தெருக் கோடியில் ஒரே ரகம்"—இது சஞ்சலாவின் பேச்சு.

"என்ன விஷயம்? ஏதாவது பேரிப் விபத்தா?" இது அபரிஷ்ட.

"இங்கு. யாரோ ஒரு சென்ஸ் பெண். அது வயசு இருக்கும். பன்னிக்கட்டத்துக்குப் போய்ச் கொண்டிருந்தது. யாரோ ஒரு திருடன். குழந்தையின் கழுத்துச் செவியைப் பிடித்து விட்டான். நல்ல வேலை! கையம் மெல்லமாய்ப் பிடிப்பட்டுவிட்டான். திருடனைத் தண்டிக்குத் தன் அடித்துப் போட்டாராக."

"ஐயோ, பாவம்! அதற்காக அவனை அடிப்பாரா?"

"தங்குக் இருக்கிறதே. உன் பரிதாபம்! உன் குழந்தையாக இருந்தால் தெரியும்."

"என் குழந்தை என்ன, தானே ஒரு தடவை ஒரு திருடனைத் தப்பி ஓட அவைத் திருக்கிறதா?"

"ஐயோ? ஏன் அப்படி?"

"அப்பொழுது என்னை எட்டு வயது.

மலையாளில் தமிழ் வளர்க்கும் வள்ளல்

மீனாட்சு நாட்டைச் சேர்ந்த கோலாங்குரீதும் திருவாரூரை அடுத்ததன் விஜய புரத்திலும் கந்தாசிகேதம்பட்டுப் பல ஆண்டுகளாக நடத்த வரும் கவிஞன்மணி மீனாட்சு

புத்தக சாலைகள் அபிபர் ஸ்ரீமூ. இராமசாமி முதலியார். இரண்டாயது உச்சு மகா வுத் தத்தின்போது மலையாளில் தேத்தாறி உயர்வு சத்திரிப்பானிலும் திறவப்பட்ட இந்திய தேசிய ராஜ்யத்தில்காட்டக் பதவி வகித்து. மலையாளிலும் பர்மா போர் ஸ்தலிலும் மிகவும் தொண்டு புரிந்தவர். மலையாள இதழ் வர் காகிரிசன். விவேகானந்தா ஆரம்பம். தெய்விக வார்த்தைகள் சங்கம். அப்பர் உயர் நினைப் பள்ளி. தமிழர் பிரதிநிதித்துவ சபை. தமிழ் மொழிக் சம்பவம் உதவிச் சங்கம் முதலிய பலவா போன்ற மலையாளில் உச்சு மலையாள வந்தாயன்களிலும் பொதுப்பான் பதவிகள் வகித்து வந்துள்ளார். மலையாள பக்கிசுக் கழகத்தில் தமிழ் படிக்கும் மாணவர் களுக்கு உபகாரச் சம்பவம் கொடுப்பதற்காக ரூபாய் பத்தாயிரமும். கோலாங்குரீ விவேகானந்தா தமிழ்ப் பள்ளிக் கட்டிட நிதி. சக்த சமாஜம் பள்ளிக் கட்டிட நிதி. அந்ன் தெந் பதிப்பகம் முதல்வவற்றுக்காக ரூபாய் ஒன்பதி லாயிரத்திக்கு மேலும் தன்மொனடை கழகமிய வள்ளல் இவர். விவமாதங்களுக்குமுன் இந்தியா விஜயம் செய்ததன் திரு இராமசாமி முதலியார் மறுபடியும் மலையாள செத்துப்போது மலையாள பக்கிசுக் கழகத் தமிழ் நூல் மீனாட்சு வந்துக்கு ஏராளமான நூல்களை தன்மொனடைகளை அளிக்கும் திட்டமிட்டுள்ளார்.

ஒரு திருடன் தான்
பயிற்சிக் கட்டித் தருகிற
போலும் போது என்

என்னைப்பத திருடி விட்டான்? வழக்குகடப்
போட்டார்கள். ஆனால் தான் அவன் திருட
னாக என்ன கொர்ட்டில் சொன்னான்.
கடனை அவனுக்கு விடுதலையாகி விட்டது."

"நீயா? என்னுள் நம்ப முடியவில்லைய!"

"என் வீட்டுக்கு ஒரு நாள் வரலாகும். என்
அம்மாவை வேண்டி நானாவும் சொல்லச்
சொல்லுகிறேன்."

"ஏன் அப்படிச் சொன்னாய்?"

"அவ்வளவு பார்த்தால் பரிதாபமாக இருத்
தது. அது தவிர எங்கள் பயிற்சிக் கட்டித் தரு
கிற நாடகம் போட்டோம். அந்த நாடகம்
ஜீன்வாக்குள் நாடகம். அப்போது ஒரு திருடன்
சாமியார் வீட்டிலே திருடுகிறான். அவ்வளவு
போலியார் பிடித்தப்போது சாமியார் அவ
னுக்கு அந்தப் பொருள்களை இனாமாகக்
கொடுத்ததாகச் சொன்னார். நான்கால்
அந்தச் சாமியாராக நடித்தேன். அப்போ
வாத்தியாரம்மா சொல்லிக் கொடுத்தது
ஆமரமாகப் பதித்து விட்டது. அது நடக்க ஒரு
மாதம் கழித்துத்தான் என் என்னைப்பத
திருப்பான். நாடகத்திலே நடித்த மாதிரியே
தேரிலேயும் நடத்து விட்டேன். அப்பப்பா!

பித்தா.

அன்று அப்பாவும் அம்மாவும் என்னைத் திட
டியதும் அடுத்ததும் இப்போழுது நினைத்தால்
கூட வயிக்குறது."

"தேவியிலே எத்த ஊரில் பட்டி?"

"கோவிலாரிலே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே.
என் தம்பியார் கிராமக் கணக்குப்பிள்ளை!"

அதன் பிறகு அவர்கள் பின்பு எதுவும்
என் சாதித் திற்பே இல்லை. என் மனம்
பயிர்வந்து வருடங்களுக்கு முன் சென்றது.

படித்துப் பால் செவ்வய்க்கான் தான்.
ஆனால் எங்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை. தேரட்ட
டர்களில் கூடப் போய்க் கேட்டேன். வேலை
கிடைக்கவில்லை. வறுமையே போய் தான் டய
மாகியது. ஒரு தடவை தந்தெனில் செவ்வு
கொண்டத் தீர்மானித்த விட்டேன். ஒருவர்
முத்துப்பெட்டை தெரளாய் பெட்டிபா ஒன்
றில் வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னார்.
அங்கே போய்க் கேட்டேன்.

"உன்னை எங்களுக்குத் தெரியாது. தேர்
காப்பனை விட்டென்றுக்குக் கொண்டு போய்
கூடல் வண்டியில் ஏற்றவும் வரும் செவ்வய்க்

ஒரு படித்த கையன் வேணம். நுறு ரூபாய் டிபான்ஸிட் கட்டுவாயா?" என்று ஒரு தேவன் விவாபாசி கேட்டார்.

நுறு என்னுட்கூட இவ்வாதவன். நுறு ரூபாய்க்கு எங்கே போவேன்?

வாரோ ஒருவர் சொன்னார்: "தம்பி, ஒரு கையன் கோவிலுர் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தையத்தர் இருக்கிறார். அவரிடம் போய்க் கேள். அவர் நுறு ரூபாய் கடன் கொடுப்பார். மாறம் பத்து ரூபாயாக அடைத்து விடலாம்" என்றார்.

கோவிலுர் போய்ப் பார்த்தேன். என் றுதிரிஷ்டம் அவர் ஊரில் இல்லை. அவர் வர ஒரு மாதம் ஆகும் என்றார்கள். என் விதியை தொத்து கொண்டேன்.

மீதுதான் காலை எட்டு மணி இருக்கும்.

கோவிலுரை விட்டு முத்துப்பெட்டைக்குப் பயணமாகேன். அப்போது ஒரு சத்து வழி வாக ஒரு கட்டு கயதச் சிறுமி பங்கிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தாள். அவள் கழுத்தில் ஒரு சங்கிலி வீருத்தது.

என் புத்தி பேதலித்தது. கிடைக்கும் வேலை கூட நுறு ரூபாய் இவ்வாறியும் போய்விடும். அப்புதம் என் கதி!

துணிந்து விட்டேன். சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். யாரும் காணேயும்.

அங்கனவுதான்; சங்கிலியை அறுத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டேன். அந்தப் பெண் "திருடன் திருடன்" என்று சத்திதான்.

ஆனால் அந்தச் சமயம் யாருமே வராததால் நான் தப்பி விட்டேன்.

முத்துப்பெட்டை கடைத்தெருவில் சங்கிலியை கீற்றும் விட்டேன். நுறு ரூபாய் கிடைத்தது. கொண்டு போய்க் கொடுத்தேன். வேலை கிடைத்து விட்டது.

ஆனால் ஒரு குழந்தையின் கழுத்திலிருந்து பறித்தது மனத்தை ரோம்பவும் வேதனை செய்தது. மூன்றுதான் நான். நகைக் கடைக் காரரும் போய்விடும் வந்தார்கள்.

"அது என் நகை என்று வாதாடியும் எங்கிலைக் கடை செய்து விட்டார்கள். கோர்ட்டியும் வழக்கு நடத்தது. முதலாவதாகப் பெண்ணின் அப்பா சாட்சி சொன்னார். அதன் பிறகு அந்தப் பெண்ணை விசாரித்தார்கள்.

அவள் "என் நகையைத் திருடியது இவள் அவள். என் நகையைத் திருடியவன் மொட்டைத் தலை. ரோம்பக் குள்ளன்" என்றான்.

என் தலைபேயை, அடர்த்தியான கிராப்பு, ஏணி மாதிரி ஓரே உயரம்.

நகை என்னுடையது என்று நான் வாதிட்டேன். அவர்கள் நகை என்று சொல்ல விசை அடையாளமில்லாததாலும் பெண்ணை 'திருடன் இவன்கள்' என்று சொல்லி விட்டதாலும் கோர்ட்டார், சத்தித் தெரிவ் அறுக்கத்தை என்னுக்கு கொடுத்திருந்தலை செய்தார்கள்.

அன்று கோர்ட்டை விட்டு வெளியே வந்த போழுது அவன் தகப்பனாரும் தாயாரும், "மூலு மூலு. எட்டு வயசாகிசு போழிய லுடீன் கிடையாது. கழக்கலக் கேடுத்து விட்டது" என்று நிடிபுனார்கள்.

நான் மிருத்த தன்றியுனர்க்கிடவுடன் அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தேன்.

அப்புதம் தேவனால் பெரியோனில் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளுவார்களா? அப்பாக்கல் பணம் ரூபாய் நூறையும் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டு, "தீ போய்ச் சேர், அப்பினை! புண்ணியம் உங்களுக்கு!" என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

அந்தப் பெண் குழந்தையை ஒரு தடவை பார்த்து விட்டுப் போக ஆசைப்பட்டேன்.

மறுதான் கோவிலுர் போனேன். அந்தச் சத்திக் காத்திருந்தேன். அந்தப் பெண்ணும் வந்தது. "யாப்பா, இங்கே வா" என்றேன்.

"எங்கிட்டே வேறி சங்கிலி இக்கியே!" என்றான் அந்தப் பெண்.

என் மனம் எங்கிலைக் கட்டது.

"யாப்பா, நான்தான் திருடன். உன் பெயர், உங்க அப்பா பெயர் என்ன சொல். கடிய சேக்கிரம் உனக்கு மறுபடியும் சங்கிலி கால்கி அறுப்பீ யிருக்கிறேன்" என்றேன்.

அவன் தன் பெயர், தகப்பனார் பெயரைச் சொன்னான்.

"எங்கிலை அடையாளம் தெரியாமல்தானே நான் திருடனிக்கி என்று சொன்னாய்?"

"நீதான் திருடன் என்று எனக்குத் தெரியும்!"

"பிசு ஏன் கோர்ட்டுயித நான் திருடனிக்கி என்று சொன்னாய்?"

""ஜிவ்வாக்கிலை" கதை தெரியுமா?"

"தெரியும்."

"அந்தக் கதையிக்கு வரும் சாமிவாராக நான் பங்கிக்கூட நாடகத்திலே நடித்தேன். அந்நேரத்திலே நடந்து பார்த்துவிட்டு ஆசை வாக இருந்தது. சொல்லைன்" என்றான்.

"கண்ணே! நீ எங்கிருந்தாலும் ஆயு சோடு இருக்கணும்!" என்றேன்.

மூன்று வருடகாலம் எங்கெங்கேயோ அலைந்தேன். கடைசியில் கடங்கே போனேன். வாரோ ஒரு பெரியவர் ஆதரித்தார். என் அறிஞ்சுட் சக்கரம் கதறி வந்து. பெரியவர் என்னுக்குச் சொந்தை எழுதி வைத்தார்.

நுறு வருடங்களுக்கு முன்பு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்து, ஒரு பெரிய விவாபாரத்தை வும் ஆரம்பித்தேன். விவாபாரம் கொன்னை ஸ்பத்தலக் கொண்டு வந்தேன்.

இப்போது என் காரியாவதத்தில் ஒரு மாணேஜர், ஆறு ரூமால்தாக்கன்.

ஆனால் பழைய சம்பவங்களை நான் அனைக மாசு மறந்துவிட்ட சமயத்தில்தான் அபரிஜா ஓசைவாசிடம் திருடனிடப் பற்றிச் சொன்னது என் காதில் விழுந்தது.

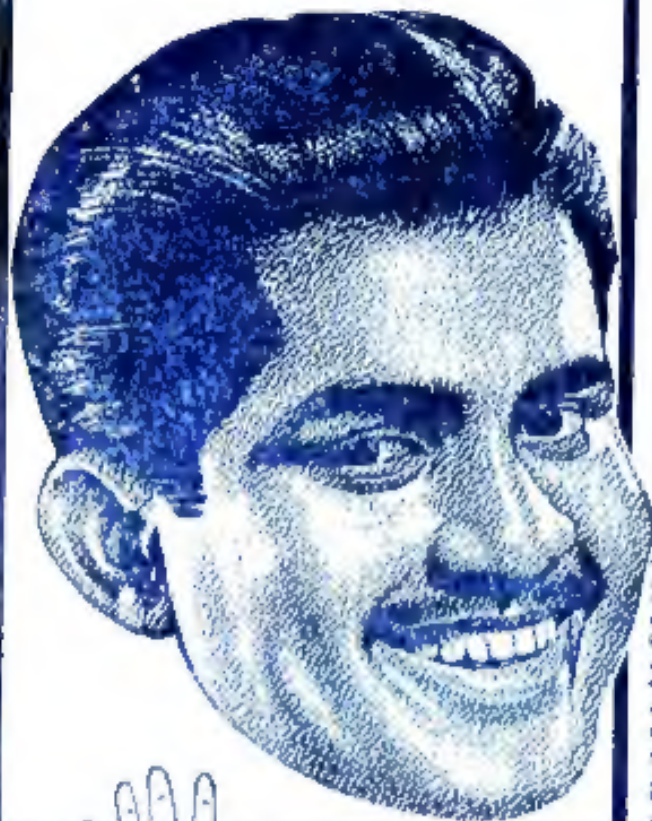
விஷயம் விளக்கிவிட்டது. அபரிஜாநான் அந்தப் பெண்.

அவளிடம் போய் நான் யார் என்று சொல் வதற்குத் துடித்தேன். ஆனால் அவள் வேறு யாரிடமாவது சொல்லி விட்டால் என் அந்தஸ்தும், கௌரவமும் என்ன ஆவது?

முடிவு செய்து விட்டேன். என்னை யார் என்று அவள் அதியக் கூடாது. அந்நே சமயம் அவளுக்கு என்னுள் முடிந்த உதவிகளை வும் அளிக்க வேண்டும்.

உடனே மாணேஜரிடம் சொல்லி அவள் சம்பளத்தை இரட்டித்தேன்.

நான் நினைத்துச் செய்தது ஒன்று. அவள் தினைத்து. வெளியேறியது வேறு. வாரோ நோவது? எங்கே தேடுவேன் அவளை? எங்கித் தவிக்கிறேன் நான்.

பாருங்கள்! ஒரு அரை வீல்லை

ஸன்லைட் தான்

இவ்வளவு

சலவையும்

செய்து முடித்தது!

அதன் மிகையான

அவசிய நினைவேற்றம்

பளிச்சென்று

வெண்மையாக

வெளுப்பது ஸன்லைட் சோப்

S. 249-50 T.2

பம்பாயிலுள்ள ஹிந்துஸ்தான் கிளி கமிட்டெட் கம்பெனியின் தயாரிப்பு